

221

39
1941

मुख्य
प्रसिद्धि ~~प्रसिद्धि~~ प्रारंभ: 11900 पृ. 34

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ ज्ञातुं स दुर्लभं वयं विदुः किं तु शिष्यैः संप्रार्थितोऽप्यविदुः
प्रतिपद्यते॥ श्रीभास्करोदितपितामहस्तुल्यकर्मदत्तं दधातुममत्माहमुद्यतास्मि॥ १॥ गणेशानन्दं तानं गुरुस्
र्यं सरस्वतीं॥ प्रणम्य पद्मनाभो हं कुर्वेदं कां सवासनां॥ २॥ तत्रादावविघ्नसमास्य धर्मं ग्रंथारंभे भिमतदेव तानमस्मा
रमाचार्यः कुरुते॥ गणेशमिति॥ अहं भास्करः ब्रह्मसिद्धांततुल्यकर्मप्रवक्ष्यामि॥ अधस्त्यनंतरं॥ कस्मात्पूर्वसिद्धांतपा
टीगणितवसिष्ठसिद्धांततुल्यकुतूहलप्रदकर्मत्वान्मादनंतरं ब्रह्मसिद्धांततुल्यखेटकर्मप्रवक्ष्यामीत्यन्वयः॥ शेषं
स्वष्टं॥ अत्र खेटकर्मप्रवक्ष्यामीत्युक्तं॥ तत्सिद्धांतादिष्वपि खेटकर्मवसुरव्यखिनसाध्यं न त्वच्यत॥ ग्रहगणितनाम्नः प्रसि
द्धत्वात्॥ अत्र च सिद्धांतलक्षणेन तत्र लक्षणेन करणलक्षणेन वा प्रोच्यते॥ तत्प्रकटीकरोती॥ लघुप्रक्रियमिति॥ विशेष
वर्णकरणलक्षणेनाभिधीयत इत्यवगतं त्वं॥ तत्कथं॥ कल्याणदेगरभ्यगताब्दमासदिनादेः सौरमासवर्गचंद्रमादिमासम
वगम्य सौरमासवर्गतादृशं गणमध्यमादीनां क्रमोच्यते॥ तत्सिद्धांतलक्षणं॥ वर्तमानयुगादेरभ्येवं ज्ञातोच्यते॥ तत्र
त्रलक्षणं॥ एषां क्रमाद्दृष्टमध्यलघुप्रक्रियैव भवति॥ अतो लघुप्रक्रियत्वात्करणलक्षणेनैव तत्र गतादृशं गणवासना
प्रक्रियोच्यते॥ शक्यं॥ २॥ स्वराभादतदिति॥ ३॥ पश्चिन्नर्भादिमासग्रहाणां मध्यमाद्यं साधनं साधयितुमिष्ट
ते॥ तत्समयिकः शकः पंचदिकचंद्रहीनः कार्यः॥ यच्छेषं ते ग्रंथारंभस्य गताब्दाः॥ सौराभवंति गताब्दकरणइ
त्यर्थः॥ स अर्कं द्वादशाभिर्निर्गच्छति॥ एवं गताब्दगणो मासीकृतः॥ सौरमासगणो जातः॥ मध्योऽथैत्रादिमासान्वितः
कार्यः॥ ततोऽधिमामाः प्रसाध्याः॥ इत्यत्र कर्मव्यत्यसोगणितदोषं च दृश्यते॥ तत्कथं॥ ये गतमासास्ते सौराः
ये चैत्रादिगतमासास्ते चोद्गाएव अन्यजात्यो र्योगेन संभवतीति अतोत्र प्रथममधिमामासप्रसाध्य सौरेषु सं
योज्य सर्वे चोद्गाएवोत्पादिताः॥ तस्मान्मध्योऽयं तमासान्वित इति उक्तं॥ सकल्पिनचोद्गा मासगणः शरंगैर

५१
१७५१

वासाधिमामैर्युक्त्यः॥ कस्मादवाप्तेः॥ अधोद्विनिष्ठात्॥ किं लक्षणात्वरसंगान्वितात्॥ पुनः किं लक्षणात्
स्वाभ्रवां कांशहीनात्॥ शरंगैरवासाधिमामैरिति॥ अत्र रसंगान्वितादित्युक्तं॥ तस्योपापतिर्यथा॥ ग्रंथा
रंभे पट्ट्यादि रधिमामसत्रोपमभूत्॥ पंचपट्टिभिः पक्षैरेकोधिमामसस्तदपेक्षायां नः क्षिप्तं॥ स्वाभ्रवां कांशही
नादस्योपनिः कस्य सौरपक्षाः कस्याधिमामैरित्येते तत्र पंचपट्टिर्लभ्यते॥ शेषं किमप्युर्वरितं॥ तत्कल्पसौरप
क्षाणां किंचिन्नृणां न वल्यधिकाष्टशतांश ८९.३.१४० स्तत्राचार्येण स्वत्यांतरत्वाद्वाघवाच्च स्वाभ्रवां कांशरु
तः पंचपट्टिपक्षैरेकोधिमामसस्तस्माद्द्विगुणमासानां पंचपट्ट्या भागो गृहीतस्ते धिमामास्ते रन्विनः सारमा
सगणश्चां दस्यादित्युक्तं॥ असौरवराभादतः पुनस्त्रिंशद्विगुणनीयः॥ एवं चाद्विस्थिगणो जातः॥ स
यातनिध्यन्विनः कार्यः॥ मयुगंगैरवासावमोनः अधस्त्रियुक्ता किं लक्षणात्वरसंगान्वितात्॥ अत्रोलांशयुक्तत्वात्
त्रियुक्तादिति ग्रंथारंभे चतुः पस्याएको वमस्तदपेक्षायां तशचमशेषं त्रयस्ते योज्याः॥ रामाभ्रशैलास्तेषा
मुपपत्तिर्यथा॥ कल्पचोद्दिनाः कल्याणमाश्वपरस्परमपवर्तिता चोद्दिनस्थाने रामाभ्रशैलाः॥ अवम
स्थाने एका रामाभ्रशैलाः सैकाः क्रियन्ते॥ तदा चतुः पस्याएका दशालभ्यन्ते तस्मान्ने रामाभ्रशैलेः द्वायन्ते॥ तदा
एक एव लभ्यते मतेषु युक्तं॥ कार्यः॥ अतः स्वराभाश्रशैलांशयुक्तादित्युपपन्नं॥ युगंगैरवासानमोनसैः प्राप्ता
वमेश्र्वां ददिनगणो हीनः कार्यः॥ सर्जावचारादिको दर्शनस्यात्॥ ग्रंथारंभे जीवचारा भूतमतस्माजीवचारादिक
इत्युक्तं॥ इति ग्रंथारंभादारभ्य एते भूदिना अर्कसावना इति एतावन्तः सूर्योदयाज्जाता इत्यहर्गणः सिध्यः॥ नन्वत्रा
वाधिमामावमसाधनस्य कोऽपि निर्दिष्टता॥ एवं पंचपट्टिभिः पक्षैरेकोधिमामसस्त्रिंशदिनात्स कोऽप्यनेन तत्र द्वास्त्रिं
शदिः सार्धः पंचदशानि थयः अधिकाः कस्मान्न गत्यन्ते॥ अधच प्रतिपद्य एका दशदिनाः सौरचोद्गावर्धनः ते

पि प्रतिवर्षं कस्मान्न गच्छेत् इति ॥ तदोक्तं भास्कराचार्येण ॥ अहर्गणस्यानयने कं मासाश्चैत्रादि चोद्वेगण कान्विता किं
कुतोधिमासावमशेषं चेत्युक्तं यतः सावयवानुपातः ॥ अस्य पूर्वाह्नस्योत्तरं दर्शितं ॥ द्वितीयाह्नस्योत्तरं ॥ क्षेपक
स्योत्तरं यथा ॥ यद्यधिमासाः सावयवा गच्छन्ते तदा तद्युक्ताः सौरमासा स्तेगताश्चांद्रदिना भवन्ति ॥ वर्तमानो मास
सौर एव भवति ॥ संक्रमावधिरित्यभिप्रायः ॥ यतो दर्शान्तः संक्रमावधेर्वेदिना निवायंति सावयवानि तेभ्यानु
पातः ॥ अधिमासशेषं प्राप्यते ॥ तद्यथा ॥ यदि त्रिंशद्दिनैरधिमासतुल्यमधिमासशेषं लभ्यते तदैभिः सावय
वैः किमिति ॥ अतस्मिन्स्य क्तं दर्शान्तमास एव भवति ॥ अत उक्तं ॥ दर्शो वधिश्चोडमसो हीत्यादिनया ॥ दर्शय
तः संक्रमकालतः प्राक् संदेवति एत्यधिमासशेषं ॥ दर्शान्तो यातयिते प्रमाणैः सौरैस्स सौरादिवसाः समेताः
यतोधि शेषोऽदिनाधिकाले त्यक्तं च तस्मादधिमासशेषं ॥ तथावमा अपि सावयवा गच्छन्ते ॥ तदा ते रूनाश्चांडा
स्तेगता सावना भवन्ति ॥ तानिः सदानुपाते वमशेषं प्राप्यते ॥ तद्यथा ॥ यदि षष्टिघटिकाभिरेवमनुल्यं तदेवमशेषं
लभ्यते ॥ तदाभिः सावयवाभिः किमिति अग्रावमशेषं स्यात् ॥ अतस्मिन्स्य क्तं सूर्योदयिकोद्वेगणः स्या
दिति ॥ सावयवेषु गृहीतेषु मध्यमतिथ्यं ताहर्गणो भवतीत्यतस्त्यक्तं ॥ यत उक्तं ॥ तिथ्यं तसूर्योदययोस्तु म
ध्यसंदेवति एत्यवमावशेषं ॥ त्यक्तं तैत्तरीयकालिकः स्यातिथ्यं त काले युगणो
न्यथा च ॥ ग्रंथारंभे चैत्रशुक्लप्रतिपदि सूर्योदयिकामध्यमाग्रहास्ते ग्रहाणां ध्रुवोः
मर्यादीनां ते यथाक्रमेण च्यंते ॥ दिना इति ॥ ४ ॥ कुज इति ॥ ५ ॥ युगातीति ॥ ६ ॥ व
क्ष्यमाणविधिना युषिंशोऽथो ग्रहस्तेन राश्यादिना क्षेपकेण युतः सन्नं कानगर्गो
सूर्योदयकालिको मध्यो भवेदिति ॥ अथ द्वापिंडात्सूर्या नयनं ॥ अहर्गण इति ॥

क्षेपकाः									
स	च	उ	पा	मे	बु	शु	क्र	म	र
२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०
२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०
२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०
२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०	२०

अहर्गणः एतदुक्त्वाप्यः विश्वगुण इति त्रयोदशभिः संगुण्य त्रिंशो कैर्भक्त इति त्रिभिरधिकैर्नवशतेर्भोगो हार्यः
फलमंशालभ्यंते ॥ शेषं यस्यासंगुण्य पुनस्तेनैव त्रिंशो कैर्भक्त इति त्रिभिरधिकैर्नवशतेः भाजितफलं ताः कलि
ता अंशधः स्थाप्याः ॥ एवमंशाः कलाविकला अधोऽधस्त्रिंशं फलं भवति ॥ एवमग्रे सर्वत्र परिभाषयं ॥ तत्फल
मंशाद्यमहर्गणतुल्यांशेभ्यः पात्या अथांशेभ्यो ज्ञानसंज्ञाध्यतस्मादेकं गृहीत्वा तस्य षष्टिकलावृत्तत्वांशा
पस्थाप्य फलकलाः शोभ्याः पुनः स्ताभ्य एकं गृहीत्वा तस्याः षष्टिविकलावृत्तत्वाकलाधः स्थाप्याः ॥ फलं विकलाशो
भ्याः ॥ इतिरुतेर्थादेवाहर्गणः फलेन तेनांशादिनो नो जातः सकलाद्यः सूर्यस्याव ॥ स एव बुधः शुक्रेभ्यः ॥ एवं र
विज्जशका युषिंशोऽथा जाता अंशाद्याः ॥ तेषामंशानां त्रिंशद्भिर्भोगो हार्यः ॥ शेषमंशाः लब्धराशयः तदुप
रिस्थाप्याः ॥ तेषां द्वादशभिर्भोगो हार्यः ॥ शेषराशयः फलं भगणास्तदुपरिस्थाप्याः ॥ एवंरुते भगणराशि अं
शकलाविकलाग्रहः स्यात् ॥ भगणास्तु यं थारंभादिष्टाहर्गणादवधि द्वादशानां पर्ययागताः ॥ तेषां प्रयोजना
भावादपगमः कार्यः ॥ सूर्येऽग्रहणे पूर्वशज्ञानप्रयोजनात्सूर्यपातयोरक्षणीयाः ॥ एवं राश्यादिकसूर्यस्य पूर्वी
क्षेपकोदिशो गेयमा इत्याद्यः क्षेप्यः ॥ सराश्याद्यो लंकानगर्गो सूर्योदये मध्यमः स्यात् ॥ इति सर्वत्र परिभा
षयं ॥ अमावेव मध्यमो बुधः ॥ शुक्रश्च ॥ अत्र भाज्य भाजकयोर्ग्रहानयने पवर्तमथ्ये बीजात्यंतनूता न्युक्ता
कानि ॥ तानि सान्तरितानि तन्निरासार्थं गतावेदांशांशेनाद्यः सन्नसबीजो मध्यमो भवति ॥ श्लोमध्यमः
तत्ररविर्गताद्वहंदस्य चतुःषष्टिंशेन उन्नः कार्यः ॥ सरविर्मध्यमः श्लोमो भवति ॥ यावंत एव कल्प्यरविभगणा
स्तावंत एव बुधशुक्रयोः भगणास्तस्माद्विज्जशकामध्यमास्तद्वा एवेत्यक्तं ॥ अथास्यानयने गुणकभा

43
1941

अस-

3

[illegible]

भाष्य

हर्गणाः दासेन त्रिस्थेन फलेन हीनः कार्यः॥ सलयादिकस्त्रिंशदि द्वादशभिश्च प्राग्वदुपरिस्थाप्य स्वक्षेपकेण युक्तः
कार्यः॥ समध्यमश्चो भवति॥ अत्र गुणकभाजकानां मुत्पत्तिर्यथा॥ चंद्रस्य दिने कगति भागाः १३॥ कला १०० वि
कला ३५ तत्पञ्चमं शा ५२॥ ३२ अत्र चतुर्दशैव भागाः कल्पितास्तेभ्यः किंचिन्मूनं॥ तद्यथा॥ भा० कला ४९ वि २५
तदंशाः ३॥ २८ एतच्च तुरंदशा नो कतिमांश इति निर्भागे हायः॥ यस्तु भ्यने सति निमभागे न्यून इति भाजक
जकस्य सावयवत्वाच्चि वारं पस्या सवर्णिता उभौ भाज्यः॥ ३०२४ ७०० भाजकः १०४९००७ अनेन भाज्ये हते ल
ब्धं १० किंचिन्मूनं अत उक्तं डाकगुणो विहीनः कर्तुं युज्यते तदंशा द्वादशभिर्दिने रंशः ० क० विकला ५ नस्मा
दंशः १॥ २४ एतदधिकं भवति॥ अतो नुपातः॥ यदि आभिर्विकलाभिः सावयवाभिर्द्वादशदिनानि लभ्यंते तदैकेन
शेन कतिदिनानीति एकजाति करर्थं एकांशस्य विकला ३५० एता द्वादशभिर्गुणिता जाना ४३२०० पंचभिः सा
वयवाभिर्भागे हते निरपवा थं सुभौ भाज्य भाजकौ सवर्ण्य भागे हते लब्धं ८६०० रवा भरमाष्टवित्क पपन्नं॥ अ
थान्यदगणैरपवर्तीयथा चंद्रभगणाः ५०७५३३०००००० कुदिनाश्च १५७०११६४५००००० अहर्गणे भगणे
गुणे कुदिने भक्तं भगणाद्यो द्वादश भवति तदत्र भागाद्यानयनार्थं भगणां शैर्भाज्यो गुणनीयः॥ अथ वा भाजकौ प
वर्तनीयः॥ अत्र भाजके अपवर्तिते द्वादश भागहारो यं ४३८३१०९२५० गुणकभाजकयोर्लाघवार्थमेवापवर्तितं
२०९८० रुते जानो गुणकः १०३६३९४ भाजकः १४६२०० अनयोः शेष ७८८०॥ २५२५० स्वस्मत्वाच्च क्तेन था
पि गुणकभाजकौ स्थूला॥ ततो ब्रह्म कल्पनीयो॥ यथा भाज्य भाजकस्यास्य १४६२०० भागहार इष्टः कल्पि
तः १० येन छेदस्यात्॥ अनेन भक्तं लब्धं ८६०० अनया लब्ध्या गुणो भक्तः १०३६३९४ लब्धं २४ अत उ पपन्नं भा
जकद्वयं॥ यथा॥ एकत्र सप्तदश १० तत्र गुणकः शतद्वयं चतुर्विंशत्यधिकं अन्यत्र भाजकः ८६०० गुणको

$$\begin{array}{r} 45 \\ \hline 1941 \end{array}$$

रूपं नृनेत्वा दृष्टौ गुणकोयथा ॥ २२४/१०॥ ८६०० असावपि गुणः स्थूलः २२४ तस्मात्तावद्यार्थं चतुर्दशभिर्भ
र्भक्तः लब्धाष्टोडशरूपाणाः समदशा १० तस्मात्स्वकीयेन समदशांशानां ॥ अतो हर्गणश्चतुर्दशभिर्गुण्यः
स्वसप्तदशांशानः कार्य इत्युपपन्नं ॥ तल्लुहारेण हरं निहत्या दित्यादिना सवर्णिते जाते २२४/१० इत्युपपन्नं ॥
अथ चंदोश्च पातानयनं ॥ गणो द्विधा गोभिरिति ॥ गणो द्विधा स्थायः ॥ एकत्र गोभिर्न वभिर्भाज्यः ॥ अन्यत्र
इनाश्रवे देरिति चत्वारिंशच्छते द्वादशाधिके भाज्यः ३ भयोर्लब्धयोरेकं तदंशादिविधुं च भवेत् ॥ स्वध
वकेण युक्तं कुर्यादिति ॥ ॥ अत्रोपपत्तिर्यथा ॥ ॥ चंदोश्च भगणा ४८८१५८५८ अंशादिकलानयनार्थ
दृष्टकुदिनाः ४३४३१०१२५० अनयोरपवर्तनं कल्पितं १२१३८९ अपिवर्तिता भगणाः ४०१२ शेषं ६८९ त्यक्तं
भगणा गुणः ॥ तथा दृष्टकुदिनान्यपवर्तितानि लब्धं ३५१०० शेषस्य बहुल्यसि रूपं लब्धं तदेव भाजकं स्तू
लत्वा तु नरपवर्तः कृतः भाजक इष्टेन नवकेन भक्तो यथा निः शेषस्याल्लब्धं ४०१२ इष्टरूपं गुणं पूर्वगुणका
दस्मा ४०१२ लब्धितं अनेन पूर्वलब्धिगुणिना लब्धं रूपं तस्माद्गुणको द्विधा रूपमेव जातः ॥ भाजक स्तू
कत्र नय अन्यत्र इनाश्रवेदाः ४०१२ इष्टगुणं रूपं शोधितं तस्माद्भयोरगुणकयोरगुणको रूपमेव जातौ य
दिलब्धिद्वयं वा अधिकं यावत्तुभ्यते तदालब्धिसमागुणको भाजकस्यास्य ४०१२ कल्प्यते ॥ इष्टयावद्गुण
शोध्यते तदेव गुणक इष्टसमा भाजकस्यास्य भवेत् ॥ अतो भयत्र रूपं कल्पितं तस्मादहर्गणस्य द्विधा रूप
मेव गुणकः कल्पितः भाजकस्य लब्ध्या तावेवो भयत्र भाजकौ कृता वित्यभिप्राय इत्युपपन्नं ॥ ॥ अथ चं
दपातानयनं ॥ ॥ द्विधा च चंदेरिति ॥ ॥ अहर्गणो द्विधा मांशयोगश्चंदपातौ भवति कैरा मांशा एकत्रां क

५७
१९५१

चंदे ११२ कोन विंशतिभिः ॥ अत्र स्वर्गभैः २००० गमांशानां योग इति ॥ अहर्गणो द्विधा स्थाय आभ्यां प्रागु
गुक्ताभ्यां भाजकाभ्यां भजेत् ॥ अंशादिकलफलयोगः कार्यः ॥ स्वक्षेपको योज्यः स चंदपातस्यात् ॥ ॥ अत्रोपप
त्तिः ॥ ॥ पातभागणाः २३२३११६८ दृष्टकुदिना ४३८३१०१२५० अनयोरपवर्तः कृतः ॥ कल्पितः ८५४४ अ
नेन भगणादतो लब्धं २०१९ असौ गुणस्तथा कुदिनहता लब्धं ५१३०० असौ भाजकः ॥ अष्टापीष्टं कल्पित
१९ अनेन भाजके हते लब्धं २००० इष्टमेकगुणं पूर्वगुणका दस्मात् ॥ २०१९ शोध्यते तावच्छेषं पूर्वलब्धि
समं स्यात् ॥ अतः प्राग्वदहर्गणस्य द्विधा रूपमेव गुणकभाजकौ ११/२००० एतावित्युपपन्नं ॥ ॥ अथ भो
मानयनं ॥ ॥ रुद्रघ्न इति ॥ ॥ रुद्रघ्नेत्येकादशभिर्गुणो हर्गणः स्थायः द्विधा एकत्र शशियमे २१ रन्यत्र वेदा
भिमिदेषु ०२४४४ विभज्य उभयत्र अंशादिफलं त्रिंशत् ॥ एकत्र संयोज्य राश्यादिकं स्तूलाक्षेपकेण
युतं सतमेदिनीनंदनो भोमः स्यात्तमध्यमः ॥ ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ ॥ भोमस्य भगणाः २२९६८२८५२२ दृष्टकुदि
नाः ४३८३१०१२५० अनयोरपवर्तनादुभोशतेन संगुण्यापवर्तकल्पितः २९०९८५ अनेन भक्तौ जातौ भगणस्तू
ने ५००११५ कुदिनस्थाने ११०१३२४ एतौ गुणकभाजकौ ॥ पुनः प्राग्वद्भाजक इष्टेनानेन २१ हतो लब्धं पुनरि
ष्टं २१ एकादशगुणं २३१ भगणस्थानां के विशोध्य इष्टते भाजकां केनानेन ५२४४४ विभज्य लब्धं २१ अतो रु
द्रघ्नो हर्गणो द्विधा स्थापितः एकत्र इष्टेनानेन भक्तः २९ लब्ध्या नया ५२४४४ भक्त इत्युपपन्नं ॥ ॥ अथ बु
धानयनं ॥ ॥ वेदघ्न इति ॥ ॥ व्याख्या ॥ ॥ युगणो हर्गणो वेदघ्नश्चतुर्भिर्गुण्यः स्वकीयदहना लब्धं कोन ४३
युक्तः कार्यः ॥ एतदुक्तं भवति ॥ वेदघ्नो हर्गणः पृथक् स्थायः त्रिचत्वारिंशता भागमपहृत्य अंशादिवि

ब्रह्म

६

ग्रहाणां दिनगतयः									
र	व	उ	पा	मं	बु	शु	शु	शु	शु
५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०
५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०	५०

परिकल्प्यप्राग्वत्सर्वसाध्यं नो कलाद्यादिनगतिरुत्थाभवंतीति भ्रमं डलस्य एतावन्त्यः कलाः प्रत्यक्षं
 थक्कृथक्कृथाः निजनिजकक्षायां प्रवाभिमुखं भूतीति भावः ॥ तत्कथं ॥ प्रवाहानिलक्षितजवन
 निपतन्पश्चिमाभिमुखं भ्रमं डलं दक्षिणोत्तरं द्वयाधारं समग्रं परिभ्रमति ग्रहास्तदाश्रि
 ताः पश्चिमाभिमुखं परिभ्रमन्तोऽपि पूर्वाभिमुखं गच्छन्ति भ्रमं दतरभिन्नगत्या विचरन्तीति ॥ यद्ये
 वं न हि तेषां ग्रहाणां मेव मार्गस्थितानां मध्यमगतिः ॥ भ्रमं दत्वमित्यन्यादृशत्वं कथं संभवतीत्यतः ॥ यद्ये
 र्गगताभ्रमंतीति सिद्धं ॥ गतरमदृशत्वं कस्मादित्युच्यते ॥ यो हि भुव आसन्नः स्वस्वत्स कालेन भगणं भुंजीयात् ॥
 तस्य शीघ्रगतित्वं संभवति ॥ यस्तद्वर्गः समहता कालेन तस्मात्तस्य भ्रमं दगतिरिति परिपाद्य एकस्मादेकस्माद
 न्यो भ्रमं दगतिरिति संभवति ॥ तथा चोक्तं सिद्धं ॥ कक्षाः सर्वा अपि दिवि सदा च कलिना कितास्तारैर्न लब्ध्या लघुनि
 महति स्फूर्महत्त्वश्चलिताः ॥ तस्मादेते शशिजन्तुजादित्यभौमे ज्यमं दामं दक्रो ता इव शशधरा इति यातः क्रमेण ॥
 ग्रहकक्षोपरि अष्टमं भवत्तदेतदेव शशिमंडलं तत्र समाह्वयं शशमंडलं शस्ते क्षे त्रं शास्त्रस्य पूर्वाभिमुखं नियत
 गतेरभावाः ॥ प्रवाहिनिलप्रक्षिप्तं पश्चिमाभिमुखं मेव परिभ्रमति इति तदा ॥ राश्यं कलावयवभागवशाद्ग्राह्याणां शीघ्र
 भ्रमं दत्वमुक्तं ॥ ननु मार्गवशाद्यो हियोजनात्मको दिनगतिमार्गः समर्वेषां ग्रहाणां सम एव ॥ अत उक्तं ॥ समागतिस्तु यो
 जनेर्न भः सदा भवेत् ॥ कलादि कल्पना वशात् कदु भ्रवाचमास्मतेति ॥ एवं ग्रहाणां मेव न तु नक्षत्राणां ॥ नक्षत्रं च क
 तु स तारकं भ्रवयोर्दृष्टमपि प्रवाहानिलस्याति जवेनाहं तं सत एकस्थिरत्वेन स्थातुं न शक्नोतीति अतः किंचित्प्रा क
 पश्चाच्चलनीत्यवगम्यते ॥ कस्माद्विषुवायानचिह्नोदयस्थानावने कत्रावस्थितत्वात् ॥ विषुवायनचिह्नानि स्वदेशस्था

नादति क्रान्तिरित्युच्यते ॥ तथा च क्रांति कृचक्रं भवति ॥ अनागतप्राप्तानि तदा प्रत्यक्षं चलितमिति ज्ञेयं ॥ अत उक्तं स्व
 सिद्धं ॥ ॥ प्राक्चक्रं चलितं हीने छायाकां करणागते ॥ अंतरां शैल्यथा च त्वपश्चाच्छेषेन थाधिके ॥ इति ॥ कस्मात्स्थाना
 वा प्राक्पश्चाच्चलितमात्रं दृश्यते ॥ यथा ॥ यस्मिन् विषये दक्षिणोत्तरक्षितिर्न ज्ञेया भवति ॥ अनिरक्षदेशः ॥ तस्मिन्
 समं पूर्वापरं दत्तं तद्विषुवद्वर्तमानं ॥ अनुचयस्मिन् मार्गस्यः पूर्वगत्या द्वादशराशीन् भुनक्ति तद्वत्तस्य क्रान्तिमंडलं सं
 ज्ञा राशिमंडलं संज्ञा च ॥ एवमुभयोः क्रान्तिवृत्तविषुवद्वर्तयोः षडंतरे संपातद्वयं वर्तते ॥ ते संपाते राशिमंडले मेषतुल्य
 दिमं जेतयोर्विषुवत्संपातेयोः प्रागपरिक्षितिर्न ज्ञेया ॥ तद्विषुवद्वर्तसक्षिणोत्तरतश्चतुर्विंशत्यंशान्तरे क्रान्तिय
 त् दक्षिणोत्तरवर्तयोः संपातद्वयं मृगशिरादिमं संभवति ॥ तयोरयनं संज्ञा ॥ एवं विषुवायनचतुष्टयं राशिमंडलस्थं प्रत्य
 श्भ्रमणवशास्ति जेतयत्रोदेति तत्र तत्र क्षितिर्न ज्ञेयं ता एव संज्ञा ज्ञेयाः ॥ गोलमध्ये विषुवत्संज्ञा तस्मादक्षि
 णोत्तरेश्वतुर्विंशत्यंशोरयनं संज्ञा ॥ एवं चिह्नचतुष्टयं नो दक्षिणोत्तरं च किंचिदुदेति ॥ तस्माच्चक्रं चलितमित्युच्य
 ते ॥ एतदुक्तं भवति सर्वोपरि राशिमंडलं तत्र द्वादशराशीन् सूत्रे स्वस्व कक्षा स्थितो ग्रहस्तिष्ठति साधयवान् समान् परि
 कल्प्य भ्रम्यप्राप्तानि सत्त्वानि लक्ष्यानि ॥ यस्मिन् यस्मिन् सूत्रे स्वस्व कक्षा स्थितो ग्रहस्तिष्ठति तस्मिन् तस्मिन् राशौ त
 दं ग्राहयवस्था ज्ञेया ॥ एवं श्री ब्रह्मणा राशिमंडलं सनक्षत्रं तदधिष्ठितग्रहकक्षायुक्तं दक्षिणोत्तरं च यथावधानं
 त्रसर्वग्रहान्मेषादिचिह्नसूत्राणां स्थिरां संस्थाप्य एवं भवत्तत्त्वात् प्रवाहानिलस्य पश्चिमाभिमुखं भ्रमत्वे
 न नियुक्तं ॥ ग्रहास्त पूर्वाभिमुखं मपि भ्रमत्वे नियुक्ताः ॥ ततः सर्वग्रहा एकदशासहस्राणि अष्टशतानि पादो नै
 कोनपश्चिमहितानि योजनानि स्वस्वमार्गप्रत्यभ्रमं नोऽपि पूर्वाभिमुखं भ्रमंतुं प्रवृत्ताः ॥ तत्र स्वस्व कक्षा स्थितलि

51
1941

तानामहन्वादिप्रावेशेन शीघ्रमेतदग्राह्यमुच्चैस्त्वशेन गतीनामुत्पन्नेन तत्र भवत्कस्य प्राक्कृत्वा च लनयशेन तत्र स्थितरा
 शीनां विषुवद्गता इरासन्नेत्यावदिरंशो भवति तेषां क्रान्तिमज्ञाततः क्रान्तिवशेन यत्कर्म क्रियते तस्मात्तत्र हादेव क
 तुं युज्यते ॥ तेषां भवति स्थिति रथ नो शा एव येषां मतेराशि च कं भवत्क्रादव्यस्ति तं च ॥ तेषां मते साधनमेव प्रमाणं ॥ ना
 न्यदित्युपपन्ने ॥ ॥ अलमति प्रसंगेन तावत्तु प्रसंगमनुसंगमः ॥ ॥ अथ ग्रहाणां स्वदशीय करणार्थं दे शान्तर कर्म
 च्यते ॥ ॥ रेखेति ॥ ॥ ग्रहस्य प्राक्पठितादिन गति सारं रवाभ्यं दे शान्तरं योजनं प्रीतिमोगतिश्च अत्र गते ८० विभक्त
 लब्धं ताविकलाग्रहसंस्कार्याः कथं ॥ रेखातः प्राच्यामृणं कार्यः ॥ पश्चिमतः पश्चिमं दे शं स्थिता लिप्ता धनं कार्यं
 अत्रात्र गतास्ते के भू परिधिः पञ्च दशः स्वत्यां तरत्वा तस्मै गमार्थं मंगी कृतः ॥ भू परिधि ४९०० अस्मात् स्फुट परि
 धि न्यून एव भवति ॥ तस्माच्छेषस्यागः कृतः ॥ एतं त्रैराशिकं ॥ भू परिधिर्यो जने गति कला लभ्यते तदां तर योजनेः क
 ति गति कलाः भाग हारे पक्षां पचनेने आशीतिः कला लब्धाः इति मंगमं ॥ अथान्यनेक तावैपि न शेष त्यागेन
 तर निगमार्थं कर्म च्यते ॥ ॥ अब्दा इति ॥ ॥ अब्दा इति गताब्दा अहर्गणानयने येन तास्ते गताब्दे ७८ स्त्रिरसै वि
 भाजिताः संतः फलं तन्नामैण शशी ज्ययोः कणं कार्यं ॥ गताब्दे च इत्यत्र सै र्जै र्वस्य इति क्रमा ज्ञेयं ॥ तथा विश्वेः
 स्वर्गोर्मर्द्वयमेः रेखैरेः १३।३०।२२।० गताब्दा विभाजिताः संतो यत्फलं तन्नामैण पातोच्चैः सौम्यास्तु जिजां विलिप्ता सधनं कुर्यात्
 इति मंगमं ॥ ॥ इति श्री भास्कराचार्य विरचितस्य ब्रह्मसुख्य करणस्य ज्योतिर्विन्मर्दास जश्रप प्रनाम विरचिता यां नाम ददी कया
 मध्यमाधिकारः समाप्तः ॥ ॥ अथ सप्तमः अध्यायः ॥ ॥ तत्र ग्रहाणां मध्यम लक्षणं स्पष्टं लक्षणं मपि प्रतिपाद्य सं
 ध्यते ॥ ग्रहस्य संज्ञात्मक नियत पूर्वगत्या द्वादश राशि भोगे भोगण संज्ञ इत्युच्यते ॥ एवं कल्पेया वं तो द्वादश राशि भोगा स्ता वं तो भ

53
1941

गणालस्य संभवति ॥ तत्र वर्तमान भगणस्य यावन्निभा गराश्याद्योऽप्युक्तः समर्थ ग्रह संज्ञ इति ल्युच्यते ॥ एवं पूर्वरे के पापिषो ढा संभवति ॥
 कस्मात् ॥ मंदशी प्रती चोच्च न प्रतिलामा ॥ तुलोम भमण वशादेव ॥ तत्कथं ॥ तद्गण गत्या साम्यत्वा शीघ्रात्तुत्वा द्वातेः पूर्व पर संभवः
 स्यात् ॥ तद्गण भमणने पि पूर्वां परा वरो हारो हत्व वशो द्वातेः मंदत्वं ॥ तस्याप्युद्धाधः संभवः स्यात् ॥ एवं च तु धीया अपिनी चोच्च त
 स्य दक्षिणोत्तर क्रमत्वा द्दक्षिणोत्तर संभवः स्यात् ॥ इति गतेः पाठः संभवः ॥ तजाने ॥ मंदनी चोच्च स्थान प्रमाण गत्याद्यं विनोक्ते श्रिदपि ज्ञातुं
 न शक्नोते ॥ तस्मान्नावमं दनी चोच्च स्थानमुच्यते ॥ ॥ मंदश्चमिति ॥ अर्कस्य सूर्यस्य मंदोच्चं मंदनी चोच्चं न स्य उच्च प्रदेशः ॥ तत्र स्थानं गजादि
 भागा इति राशि भोगा इत्यं नृती यराशेर एव दशो भागे वर्तते ॥ तथा भौमादिकानां क्रमोच्यते ॥ सदला सूर्या इति ॥ अष्टाविंशत्यधिकशतं
 धर्मागानां मिति ॥ १२८।३० भौमस्य ॥ तत्वाश्चिन इति ज्ञात इत्यं पंच विंशत्यधिक भागा नो २३५ बुधस्य ॥ सार्धं यमादि चं द्रा १०२।३० गुरोः
 कृष्णे ८१ शक्रस्य ॥ अशां कांगयमाः शनेः ॥ तथा मते गान्धियमा २३८ इति वा पाठः ॥ एवं सर्वेषां मंदनी चोच्चं च नानां स्थानान्युक्तानि ॥ चं द्रा
 स्य प्रागेवोक्तं ॥ अस्यापि पति र्यथा ॥ चं द्रा विनां न्येषां मंदोच्चानां भगणाः स्वत्याः ॥ तस्माद्गतयो रपि स्वत्य तराः ॥ अतस्तानि स्व स्व भगणेः सा
 थ्य स्थिराणि पाठसिद्धान्त्युक्तानि ॥ चं द्रा च गति बहुत्वा दर्गे ह णा दे व नयनं ॥ प्रागेवोक्तं ॥ एषां भगणैः साधनं यथा ॥ सूर्यस्य मंदोच्च भगणाः
 ४८० कल्पवत्सरे ते भगणा लभ्यंते तदा कल्प गता चै क इत्यनुपातात् सर्वेषां स्व स्व भगणेः सिद्धानि ॥ एते र्धमे ते पांगत यो यथा चैः सप्तभि
 र्विकले कारं र्धमे दश्च स्य गतिः ॥ तथा द्वादशभि र्धर्षे भौमस्य ॥ बुधस्य दशभि र्धर्षे ॥ गुरोः पंचैश्च तुर्भिः ॥ शक्रस्य पंचभि र्धर्षे ॥ शनैरेकाशीति र्
 धैरिकाविकला ॥ ग्रंथोदोरथादीनां मंदोच्चान्युक्तानि ॥ तद्यथा ॥ सिद्धां तशिरोमणौ शनेर्मंदोच्च भगणा युगेषु वः ५४ तस्यो मते गान्धियमा
 इति पाठः ॥ शनेर्मंदोच्चस्य कुसागारा ४९ भगणाः ॥ तस्यैव अशां कांगयमा उत्पद्यंते युगेषु चो भगणा इत्या र्य भट्ट सिद्धांत मतं ॥ तदुक्तं ॥ सवि
 तुरमीषां तथा द्वा च विरादग्निर्यमं दोच्चमिति ॥ तथा सूर्यसिद्धांते ॥ गोमयः शनिर्मंदस्य तस्यैव शनेर्मंदोच्चं ७।२५।३० एतदर्थं भट्ट मतं ॥ अ

सं	मे	वृ	शु	शु	शु
२	४	७	५	२	८
२०	८	२२	२०	२०	२०
२६	२६	५६	३६	२६	५६

थभोमादिशानांशीघ्रोच्चैर्युच्यते॥ कुकुंजरादिति॥ २॥ भोमस्यकुकुंजरादिति॥ शीघ्रनीचोच्चरुत्त
 व्यासार्धवेदरुताबुधस्यत्रिदस्मागुरोः॥ समाहवः शक्रस्यविश्वमिताशनेः॥ अत्रभोमादिशानांशीघ्र
 नीचोच्चरुत्तपरिधयःमिदानीनां॥ एषाचक्राः कृतानिनास्त्रिकंनदीनाड्यादयः॥ भोमस्यशीघ्रपरिध्याः २०३१४०
 बुधस्य१३२ गुरोः ३८ शक्रस्य २०८ शनेः ४० एषानुपातोयदिभगणांशपरिधेः त्रिज्यामितंयामास्य १२० लभ्यते
 तदाएषाकिमिति॥ अतएषात्रिज्यागुणः भगणांशाभागहारः अत्रगुणकभाजकयोस्त्रिज्यामितंयवनेभागहारस्यस्थानेचयान्कथ्या न
 स्मात्रिभक्ताः॥ परिधयः त्रैलोक्यभोमादिशानांकुकुंजरादित्यादीनिन्यामाहोत्पन्नानि॥ एषापरमाणुपलांनिशीघ्रपलांनिजीवारुपा
 णिनस्मात्परमंजाकृता॥ अथइत्यारंभेनश्वराणां गुरोभोमशनीनामध्यमोर्गविरवशीघ्रनीचोच्चरुत्तस्याचमंजं॥ बुधशक्रयोस्मध्य
 शनाबुधमितिग्रहाणांमंदनीचोच्चरुत्तानांस्त्रिज्यामाहोनिचप्रतिपाद्याथस्वमंदशीघ्रोच्चस्थानादग्रहक्षितिनामवतारिषो
 कस्मिन्मिधमिधमंमचिह्नप्रदशादग्रतः पृष्ठतोवासीत्येवंप्रतिपादानंश्चाहयनाह॥ ॥ ग्रहोन्मिति॥ ३॥ न्यूनमिति॥ ४॥ मृदुचैचल्य
 चैग्रहोन्मृदुयाव॥ ग्रहोन्मंमंदोच्चं॥ चमितिशीघ्रोच्चं॥ यदामंदपलांनिनायनदामंदोच्चोच्चः शोध्यते॥
 यदाशीघ्रपलांनिनायनदामंदोच्चोच्चः शोध्यते॥ शोध्यताड्याद्यविशोध्यतेनलेंद्रस्वमंजंभवति॥ ननुशीघ्रोच्चोच्चः शोध्यतेनेकचि
 मत॥ शीघ्रोच्चानांभगणाधिकत्वेनस्मृत्कृतितानि॥ एवमंदोच्चोच्चः कथंशोध्यतिनश्वत्येव॥ ग्रहभेदोच्चोच्चंभगणात्यक्त्वात्॥
 अवयवामंदोच्चंशोध्यतेनेद्युक्तिगवपरंतुमंदोच्चोच्चहोच्चोच्चंनदयुक्ते॥ अथाचोयणांशकृतंकस्मात्कंदस्यभगणानांप्रयोजनाभावात्॥
 तथामंदशीघ्रपलांनिनामकोक्त्याधनोपलब्धत्वाच्च॥ अतोराश्यादिभेदेवर्तुद्रस्यप्रयोजनापेक्षयामंदोच्चमंजीकृतं॥ अपिप्रतिपाद्यमं
 ध्यतेग्रहस्यक्षेत्रात्मननियतपूर्वगत्यादादशाशिशोभोभोभगणमंजइत्युच्यते॥ एवंकथेयावतांद्वादशराशिभोभाभोग्मावतांभगणस्तस्यमं

सवतुनामममीचीनमुक्ते॥ परंतुदुर्गोचरितः कंदशब्दस्यार्थो न जायते॥ कंदशब्देनचमध्यमुत्पद्यतेनर्हियस्मस्यकिमिति॥ अत्रग्रहस्यस्फु
 टस्थानंजातुबुद्धिमादिराचोयंगधरतीदयजेयंजत्रादिवेधेनचत्रयंकल्पितंतेषांयानिमध्याचिह्नानिकंदमंजास्युः॥ रत्नस्यमध्यकिल
 कंदमुक्तमिति वचनात्॥ प्रथमंक्षारतंतत्परिधोयहः मभमध्याच्छांशमंदलगांमिस्तत्रस्थोयस्मिन्वाग्रवयंवदृश्यतेनत्रस्तः रवेदोक्षे
 यः॥ कक्षापरिधित्तमंदानीचोच्चरुत्तमध्यपरिजानायमंदकंदंकल्पितं॥ तस्मिन्पिशीघ्रनीचोच्चरुत्तपरिधावास्ति तस्फुटजानावशी
 घ्रकंदंकल्पितं॥ तस्मिन्कंदचिह्नग्रहस्मिधतीतिभावः॥ इतिकंदविज्ञायग्रहजानाथमुपायः॥ त्रिभिस्त्रिभिर्भेः पदमितिचत्रपरिधोद्वाद
 शराशानुसावयवानविभज्यते॥ तेषुत्रिभिस्त्रिभिः राशिभिरेकैकंपदमितिचत्वारिपदानिकल्प्यानि॥ तस्मिन्कंदेमेधादिषट्शराशिरुय
 क्लृप्तंमांघोशोध्यंवासाध्यते॥ तद्ग्रहस्यधनमितियाज्यं॥ तुलादिषट्कृत्तणत्वाद्ध्यं॥ इतिधनंमंजाविधायफलमाधनोपायः क्रियते
 सर्वगणितजानंशराशिक्रमिहं॥ उक्तंवा॥ शराशिकेनवममस्ममंदद्वारंस्वभेदेहरिणवविश्वं॥ यदुत्तपरिधिः परिणामितस्तनः शरा
 शिकेसिद्धंभवति॥ अतोत्रभुजकोटिकल्पनाक्रियते॥ न्यूनंभुजइति॥ ॥ त्रिभिराशिरिधेनंतद्वभुजः स्यात्॥ भाद्रीडाशिकंपद्मादधिकं
 तद्विभादंशशिषद्वेनानंभुजः स्यात्॥ नवाधिकंनइतिनेअर्कभमितिशाशिद्वाशकंतदुजसंज्ञेस्यात्॥ एवंभुजंविधाय अनेनभुजनत्रिग्रह
 भूजंमवयवदवशिष्यतेनकोटिमंजं॥ अत्रभुजकोट्योरूपपरिधेयं॥ यन्निचोच्चरुत्तमांदेशीघ्रंवाकल्पितंनमध्यंउर्ध्वाधरंस्वाभूमध्या
 त्रियतेनत्रयदूर्ध्वचिह्नंतदुच्चंमंजं॥ यदधस्तितपरिधोचिह्नंतनीचमंजं॥ तत्कंदोपरिमत्स्यनतिपरिरेवाक्रियतेनावत्यर्थोचत्वारिराशि
 त्रयाभकानिपदानिभवति॥ तत्रोर्ध्वरेखातः अग्रतः पृष्ठतोवायदंतरंभुजः॥ तदेवग्रहस्यफलंमांघोशोध्यंवा॥ यद्यग्रतस्मदाधनंपृष्ठत
 स्मदावर्णमितिस्वस्वनीचोच्चरुत्तंजं॥ तथातिर्यग्रेखातोयदूर्ध्वाधरमंतरंनकोटिमंजं॥ एवंचात्रप्रथमपदेतृतीयपदेवगोभुजः॥ गम्या
 कोटिः॥ तथाद्वितीयपदेचतुर्थपदेचएषाभुजः॥ गताकोटिः॥ तथाचोक्तं॥ अयुग्मपदेयानमध्यंयुग्मभुजोचादुहीनंत्रिभेकोटिरुक्ता॥ भुजकोटो

५९
१९५१

जिह्वसाधनयोर्योगपदेन त्रिज्याकर्णमित्यप्युक्तं ॥ अथ भोमस्य मंदोच्चैर्विशेषः ॥ तथा शीघ्रनीचोच्चरत्नस्य तदुच्यते ॥ भोमाश्चक्रे इति ॥ ॥
 लब्धांशकानामिति ॥ व्याख्या ॥ ॥ भोमस्य शीघ्रं चक्रे इति शीघ्रनीचोच्चरत्नस्य परिधेरुद्देशायास्मिन् अहस्तिष्ठति स प्रदेशः ॥ उच्चप्रदेशाद्येति
 भोमाशायस्मिन् नवयवैर्वेद्यांसेकं दमंजः ॥ यत्र प्राग्भोमस्य सदा एव सूर्यादिति मंदोच्चमुक्तं तस्मिन् शीघ्रं चक्रे इति संभोज्यते ॥ पदमध्यपादेनः
 ममभिर्भागे रत्नं रत्नं वर्तते ॥ शीघ्रनीचोच्चरत्नस्याधोर्ध्वस्थितं नोर्ध्वोर्ध्वस्थितेति धिकमिति ॥ तन्मध्यं नुपानादुपचयापचयेन ज्ञेयं ॥ ततो
 नापायायथा ॥ वर्तमानपदस्य गतगम्यं यत्कुर्यात् ॥ तयोर्मध्यं तन्मध्यं भुजकोट्यामध्य इति भावः ॥ तस्य लिप्ताः कार्याः ॥ ताः स्वस्व
 वेदभ्यां ज्याः इत्येवमवनुपातः यदि यदाहं लिप्ताभिः २००० पादोनाः मम भागालभ्येते तदा स्य लिप्ताभिः कति लिप्तानां पादोना
 मम गुणकारः पादार्थं लिप्ताभागाद्वारः २००० गुणकभाजकयोः पादोनाः ममापवर्तः कृतः ॥ गुणकस्त्वनरूपभाजकाने स्वस्ववेदाउत्प
 न्नाः २००० फलभागाद्यंतो मस्य मंदोच्चैर्मस्कार्यं कदादा एवमकरादोयनमिति ॥ तदमरुत्स्व इच्छं स्फुटं भवति ॥ ब्रह्मसिद्धान्तग्रहाणामंद
 शीघ्रनीचोच्चरत्नान्युक्तानि तेषां भोमशीघ्रं चक्रे तानि तान्यानि ममीर्वा नानि ननु प्रतिक्षणमनादृशाणि इति भोमशीघ्रं चक्रे लंपकाकारं
 प्रतिक्षणं वक्तव्यं ॥ अत्र स्य मंदोच्चैर्युग्मानां दोज्यातेर्हीनतां कदाभ्यां पंचभिः क्रमेणैव अवस्थानं तत्स्फुटत्वं नोक्तं ॥ भोमस्यातिव
 कृत्वा नुवर्तं नरत्वाच्चोच्चस्य स्फुटत्वं मुक्तं ॥ तच्चोच्चकानामिदं यदि कर्मणाय मंदोच्चस्य स्फुटीकरणार्थं फलमाधितेनानि तः शीघ्र
 परिधिः क्रियते तस्फुटं भवति तन्निर्भागेन व्यामर्शनः क्रियते तद्व्यामः स्फुटस्यादिनि ॥ व्यासस्य त्रिगुणपरिधिरित्युक्तत्वा दुपपत्तिर्यथा
 भोमस्य कुकुंजरेति शीघ्रपरिध्यास उक्तः ॥ स शीघ्रं चक्रे इति पदमधिपुपदमध्यमपादांशद्वयेनोनः मध्यानुपाताच्चपापचयात्मकफलानां
 तस्फुट इति एवं कृतानां प्रमाणसंस्थानि प्रतिपाद्य च परिधौ ग्रहाय तत्र ज्ञानाय भुजकोट्यापि प्रतिपाद्यतां च भुजः फलरूपः फ
 लं नुजीवास्तु ॥ तदग्रहावतिष्ठते ॥ यत उक्तं ॥ अहं ज्यां प्रवेचं गम्यस्व तत्रातिर्यकं संस्थां जायते येन तेन ॥ अहं ज्याभिः कर्ममर्षग्रहाणां

मर्षं चैव ज्याभिधानां च वेद्या ॥ तस्मान्न जीवाज्ञाय ज्योत्स्निबद्धधानिरुक्तान्त्वर्गगौरवाच्च पुजीवासाधनार्थं विंशत्यधिकं ज्ञानं तुल्यं
 जीवापरिवर्त्य तदनुसूयणित्वसंदर्भानि परिकल्पितानि तान्युच्यते ॥ रूपाश्चिद्विनि ॥ ॥ ज्याखंडकां विनिर्णयानि ज्याखंडानि यस्य भुजकोटि
 रूपस्य जीवासाधनं ॥ तस्यांशमितिः कार्यविंशद्विग्रेकोराशिरिति पूर्वमेव परिभाषा का एव मंशमिति न देशान् अंशो न स्यादशभिर्भा
 गैर्दत्ते यदाप्तं तानि भुजखंडानि स्युः ॥ यदवशिष्यते तदशिराभागास्ते भोग्यखंडे न निघ्राः खंडुभिरिति दशभिर्हतायदाप्तं तदुक्तं खंडे
 क्ययुक्तं भुजखंडानां मेव ययुक्ते कुर्यात् ॥ सा ज्या भवेत् ॥ ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ ॥ खंडकोत्तरं नुपातः ॥ यदि दशभिर्भागे रत्नस्वखंडेन
 दशशिरांशैः किमिति ॥ सुगमं ॥ खंडकैः स्फुटं जीवाभ्युत्पत्ते ॥ तस्मात्सिद्धान्तं खंडस्फुटीकरणमुक्तातेन स्फुटेन किं विदास नोत्पद्य
 ते ॥ स्वस्यांतरत्वादव नोक्तं ॥ तद्यथा ॥ यातिथ्ययोः खंडकयोर्विशेषः शेषांशानि घ्राणस्वहृत्त इति ॥ युतंगेनेत्येकदं स्फुटं स्यात्क्रमो
 क्रमं ज्याकरणेन भोग्यं ॥ ॥ क्रमं ज्याकरणेन उक्तं तन्म ज्याकरणेन युतमिति ॥ शेषस्याहं ॥ एवं साधितजीवावस्थमाणा विधिना यत्स
 रं साधयिष्यते तत्स्वरूपे जीवारूपं प्राप्यते ॥ तदा शिमिने मंडले परिधिपरिणामितं कृत्वा ग्रहे स्वं कुर्यात् ॥ इति युज्यते ॥ तस्मात्स्फु
 ज्यायाधनुकरणमुच्यते ॥ विशोध्यति ॥ ॥ इह जीवाय रूपाश्चिद्व्याहीन्यावेति खंडानि त्राध्यंति तावन्ति शोध्यं त्रापादशान्ना
 दशकं खंडं कृतं यत्स्वयं दंशाद्यधनुः स्यात् ॥ कथं भूतं ॥ विशद्वसंस्था हृत्त दिश्यते ॥ विशद्वसं उक्तानां या संख्या सा विशद्वस
 तया हताश्च तादिशश्च नाभिर्हंत्युते ॥ यावन्ति श्रध्यंति तया संख्या या दशगुणयित्वा तैर्युतं कुर्यात् ॥ इति तं दंशादिकमधनुः स्यात् ॥ यत्र य
 स्ते ज्याधनुषासाधनत्रयसंरिति ॥ अंत्यात्यंतपः खंडकैः दस इषु इत्याद्यैः साध्यते यस्मिन् धनुर्ज्येस्ते इति ॥ अत्रापि खंडमध्यनुपातः ॥ अ
 त्रभुजखंडका ज्यावशेषपादशांशालभ्यंते तदा शेषतुल्यं न कर्तव्यं ॥ अत्रापि धनुः करणे भोग्यखंडस्य स्फुटीकरणं सिद्धान्तं ॥ तद्यथा ॥ ॥
 विशोध्यं खंडान्यवशेषकार्पनिघ्नं गतेयां नरमेव भवेत् ॥ फलं न युज्येये गते क्यखंडं चापार्थमेवं स्फुटं भोग्यखंडं ॥ एवं मंदप्राथम्यं दंके इषु

न ज्योत्स्नाध्यफलमाधनमुच्यते ॥ सूर्यादिकानामिति ॥ ॥ युगाष्टोत्तरिति ॥ ॥ व्याख्या ॥ ॥ सूर्यादिकानां ग्रहाणां चंद्रकेंद्रादौ ज्योति
मंदं चतुर्लं दंतस्य दंतोः तदोष्णा ज्योतिर्दुर्लभं ॥ ॥ ज्योतिर्दंतोः दंतोः ज्योतिर्दंतोः दंतोः ज्योतिर्दंतोः ॥ ॥ स्वपंचांगेः सूर्यस्य ॥
नागाग्निर्दंतोः ॥ ॥ गिरिपूर्णचंद्रोः मस्यत्यादिफलं लवाः साचयवास्युः ॥ ॥ इति लवाद्यं त्रिंशत्फलं प्राप्य ॥ ॥ तेलवाः कलिकाद्यवयव
संहिताः केंद्रवशाद्धनं कार्योः ॥ ॥ प्रागुक्तलक्षणेन ग्रहस्य धनं कार्योः ॥ ॥ एवमितरे भोमाद्या अनेन माद्यकर्मणा संस्कृता संतोमं
दस्फुटानामो भवन्ति ॥ ॥ श्रीघनी चोच्चरानां केंद्रस्थानज्ञापकाः स्युर्गितिभावः ॥ ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ ॥ पूर्ववदतिता ॥ ॥ गुणकारभागद्वारा
णामुत्पत्तिर्यथा ॥ ॥ मंदनी चोच्चपरिधयः सितानोक्ताः ॥ ॥ मंदोच्चनीचपरिधिस्त्रिलोचनशक्रभागादित्यादयः ॥ ॥ १३१४ चंद्रस्य ३९
३६ भोमस्य १० बुधस्य ३८ गुरोः ३३ शक्रस्य ११ शनेः ५० एभ्यः श्रीघ्रपरिधिवत्परमफलान्युत्पाद्येत्तत्राशिकद्वयेनोत्पत्तिः स्या
त् ॥ ॥ यथा ॥ यदि त्रिज्यायां एतत्फलमुत्पद्येत तदष्टजायाः किमिति ॥ ॥ इष्टज्यायाः परमफलं गुणः त्रिज्याभागद्वारः ॥ ॥ अत्रगुण
कस्थाने त्रिंशत्फलं तदुरुचर्मत्वादयो नोत्पत्तयः ॥ ॥ सर्वेषां परमफलं दशभागान् प्रकल्प्य कृतः ॥ ॥ तद्यथा ॥ यदि परमफलस्य त्रिज्याभा
गद्वारः तदा दशमिनस्य कमुत्पद्येत ॥ ॥ एतदपि बहुविधं कर्म ॥ ॥ तस्मादन्यप्रकारेण कर्मोपसंख्यवहारं कृत्वा अनेनैव त्रैराशिकेनोत्प
द्यते ॥ ॥ तद्यथा ॥ रवेर्यदि परिधिः १३१४० अस्याः प्रागभागाद्वारोत्पत्त्याः ५५० अथानुपातः ॥ ॥ यद्यस्मात्परिधेरभागाद्वारस्तदष्ट्य
स्य परिधिः कति ॥ ॥ अस्य परिधिगुणः ५५० गुणितं जातं १५९० अस्मिन्निष्ट परिधिभक्तेन द्वादस्य भागद्वारा उत्पद्यते ॥ ॥ एवमेवैषिष्ट
कस्य परिधि एकादशभागा उक्ताः ॥ ॥ तदुक्तं पूर्वभाज्ये लयाः ६८३ अस्य शक्रस्य भागद्वारः अत्रयुगाष्टोत्तरा उक्ताः ॥ ॥ ते तु पंचविंश
तिकलोनदशभागास्तद्वशादुत्पद्यन्ते ते भक्ताः ॥ ॥ यतो ब्रह्मसिद्धांतेनोक्ताः ॥ ॥ विषमांते युग्मांते रुडाः ११ भट्टसिद्धांते सार्द्धा दशोक्ताः ॥
तस्मादत्र भागद्वारः पंचविंशतिकलोनदशभागदुक्तः ॥ ॥ तथारपि विशेषो यथा ॥ ॥ शनेः परिधिः पूर्णेष्वः ५० तद्वशाद्भागद्वारः

१५० अत्रमुनिपंचचंद्रा उक्ताः ॥ ॥ ते तु अष्टविंशतिपरिधिवशादुत्पद्यन्ते ॥ ॥ यतः सूर्यसिद्धांते त्रिंशदुक्ताः ॥ ॥ शिरोमणि सिद्धांते त्रिंशत्फलानि गति
ता इति वा पाठः ॥ ॥ उक्तास्मिन् दशभागद्वारः १५० एतानुत्पद्यते ॥ ॥ एवमन्यत्र विचारं कृतं मेवादि केंद्रमुनिपंचचंद्रा इत्यनेन भागद्वारेण भवति
प्राय आकाशे दृश्योऽप्यः स्यात् ॥ ॥ तुलादि केंद्रांशपंचदशैस्त्रिंशत्फलं न भागद्वारेण भवति ॥ ॥ अतो मेवादि केंद्रांशपंचदशपरिधिः तुलादपूर्णे
मदति संभाव्यते ॥ ॥ मंदोच्चं तु मनेगाग्निममादति ॥ ॥ शनेर्विशेषः ॥ ॥ आकाशे वैधविधिना दृक् तुल्यता दृष्टेति ॥ ॥ अथ परमं दफलानि रवे
१३०१५४ चंद्रस्य ३० भोमस्य ६१५४ बुधस्य ३६३ ३८ गुरोः ३१५१४३ शक्रस्य ११५० शनेः ४५८१३२ इत्यत्र ग्रंथे प्रकारेणोत्पत्तयः ॥
एतानि दशगुणितानि स्यात्सर्वणि निद्वारं पश्चात् गुणितया त्रिजया भागे द्वियमाणे कर्मण सर्वेषां स्वपंचांगद्वारा भागद्वारा उत्पद्येत
इति ॥ ॥ वेति ॥ मध्यमांको दयिक्तास्ते स्फुटांको दयिक्ताः करणाय कर्मोच्यते ॥ ॥ भोमोः फलमिति ॥ ॥ इति सूर्यस्य मंदफलं सप्तविंशति
भिर्भजेत ॥ ॥ यद्यंशाद्यं फलं सूर्यस्य भजेत ॥ ॥ तदंशाद्यं प्राप्नोति तत्फलं सूर्यवदति सूर्यफलं धनं तदा धनं त्रयं तदा त्रयं ॥ ॥ मध्यमे चंद्रे सं
सूर्यात् ॥ ॥ अस्यापपत्तिः ॥ ॥ मध्यमसूर्यः यस्मिन्काले उदेति तत्कालिकाः सर्वजाताः ॥ ॥ ततः सूर्यस्य फले न संस्कृताः कार्याः ॥ ॥ यतः सूर्य
स्य मंदफलं क्रमेण धने च पूर्वतः पृष्टतश्चोदेति मंदफलं शैरंतरिवात् ॥ ॥ अतो वाचुपातः ॥ ॥ यदि मंदफलं कलाभिः २९६० गति तुल्यालभ्य
ते ॥ ॥ तदा सूर्यस्य फलं तुल्यं कलाभिः कलाभिः कति इति ज्ञाते ॥ ॥ फलं तदंशं वत्संस्कार्यमिति ॥ ॥ चंद्रस्य गत्या नया ८०० मंदफलं कलाभक्ताः
फलं सत्यं विंशतिः अंशो मंदफलस्य भागद्वार इति ॥ ॥ अन्येषां भोमादीनां स्वल्पान्तरत्वात् नोक्तमित्यपपत्तिः ॥ ॥ एवं ग्रहस्य स्फुटत्वमुक्ता गतिः
स्फुटत्वमुच्यते ॥ ॥ स्वभोग्यत्वं उच्यते ॥ ॥ भुज्याकरणे यद्गोचरं वंदनं स्वरांशो रिति सूर्यस्य नवदंतं कार्यं ॥ ॥ हिमांशोऽंशं इत्यभोग्यत्वं
उच्यते दशभिः संगुण्य चतुर्भिर्विभजेत ॥ ॥ फलं कलाद्यं द्विंशत्प्राप्य ॥ ॥ गतेः संस्कार्यं स्वर्णं कलात् कार्कं मगादि केंद्र इति ॥ ॥ अयमेव धः
मंदकेंद्रं कलादि स्वकार्यं मगादि स्वेच्छा मिति ॥ ॥ सागतिः सूर्यचंद्रमसोः स्फुटा भवति ॥ ॥ इतरेषां वक्ष्यमाण फले न संस्कृताः संस्यो मंद
स्फुटा स्युर्गिति ॥ ॥ तदुच्यते ॥ ॥ कुजसौम्ययो रिति भोमबुधयो स्वभोग्यत्वं उच्यते ॥ ॥ गुरोः स्वभोग्यत्वं उच्यते ॥ ॥ शनेः स्वभोग्यत्वं उच्यते ॥

इनेः शक्तस्य ॥ स्वाकर्मिनि १२० शनेः ॥ इति नीतिविराजिता क्रमेण सार्वभौमिण्यादिभिर्भाजकैर्भेदोदितसंबन्धः ॥ अस्यापपत्तिः ॥ चंद्रि
नाप्रदाणाभ्यगतिरवमंदकंदगतिः ॥ मंदोच्चगतेरत्यन्तान् ॥ चंद्राच्चस्य तुमंदोच्चगतिरदितामभ्यगतिः ॥ सेवकंदगतिः ॥ ८४ ए
वंस्वगतिस्तुल्यकलाभिर्मंदकंदप्रत्यक्षमुपचर्याते ॥ इति ॥ नीचाच्चरत्तस्य कंदमध्यममानेन ममंडलस्य स्वगतिस्तुल्यकलाः प्रति
दिनं भुनक्ति भावः ॥ एवं सति प्रवाहक्षिप्तः सचक्रिचिन्मूनाधिकाः संभवतीति सास्फुटामंदकंदगतिदिनयोग्यादिनमंदस्फुटया
रंतरमित्यर्थः ॥ तत्फलं यारंतरं भांदराशिकलमिति सर्वमुपपन्नं ॥ एवं ग्रहाणां स्वगतीनां मंदस्फुटत्वं प्रतिपाद्यस्फुटत्वजायतीति
फलं भुजकोटिकर्णाश्च एषोऽस्ति तिमिति प्रतिपादयन्नाह ॥ ॥ कोटिज्याति ॥ व्याख्या ॥ मंदस्फुटं ग्रहं शीघ्राच्च द्विशोऽप्य ॥ अत्र
शायनं च ॥ प्रकंदं तस्य प्राग्बुजकोटी जीवे साध्यं नेच कंदं जेकोटिजीवे भवतः ॥ तयोर्मध्यया कोटिज्या साचल कंदं जेकोटिज्या च
ने ॥ सास्वस्य परेण गुण्या ॥ कुकुंजरेत्याद्येन सेवपुनर्दिष्टीकार्या ॥ तथा द्विधा कंदकर्मणादिकं सति स्वाभाविशं क्रयुतापरकृतिः ॥
उना अनिता ॥ तन्मूलं तस्य वर्गमूलं ग्राह्यं श्रवणः स्यात् ॥ स एतेन कोटिस्थायः ॥ प्रागानि त भुजज्यासा परेण गुणिता अनेन श्रवणभेदे
जित ॥ फलं विस्तरं गृहीत्वा तस्य चापं कुर्यात् ॥ विग्रहं रवंडानीत्यनेन विधिना नदंशादिशीघ्रफलं स्यात् ॥ अत्र कंदकोटिज्यायां तथा श्रवण
फलं योरपि संज्ञानमाधनप्रक्रियाश्च ॥ उपपत्तिर्यथा ॥ ॥ कंदं भुजकोटिज्या नो संस्थापनोपपत्तिः प्रागेव दर्शिता ॥ श्रवणोपपत्तिराचा
र्येण च दुधाउक्ता ॥ तत्र नीचाच्चरत्तमं ग्राह्यक्रियोपसंहारणकृता ॥ मयोच्यते ॥ परमश्रीप्रफलव्यासादैनरुतेयछीप्रनीचाच्चरत्तं भौम
स्वराज्यात् ॥ त्वादेन तस्य मध्ये उंदाधारे स्वातथातिर्यगपिरंस्वाकार्या ॥ नेच तारिपदानि भवन्ति यत्परिधौ परमार्थिकः स्फुटो ग्रहः स्यात् ॥
उंदाधारे स्वाग्रयोरंतरं भुजफलं स्यात् ॥ सेवभुजज्या ॥ तथातिर्यग्रे स्वाग्रयोरंतरं कोटिफलं स्यात् ॥ सेवकोटिज्या ॥ ग्रहभूमध्योत्तरं
कर्म ॥ इति त्र्यम्बकस्य कोटिफलत्रिज्ययोर्योगः संकोटिः ॥ भुजफलं भुजः ॥ तद्वर्गयोगमूलं कर्म ॥ अत्र क्रियोपसंहारदुत्पन्नाकि
यायथा ॥ अत्र कोटिः खंडद्वयं वर्तते ॥ एवं कोटिफलं द्वितीयं त्रिज्या ॥ अनयोर्वर्गयोगस्य वर्गः क्रियते ॥ खंडद्वयस्याभिहतिर्द्विनिर्घात्या

61
1941

दिमं चणनद्यथा ॥ त्रिज्याकोटिफलभावितकद्विनिर्घात्रि० कोकभा० तत्खंडवर्गे क्ययुताजानात्रि० कोक० भा० १ त्रिकोफल १ असोकोटि
वर्गो जानः ॥ अथ भुजवर्गः क्रियते कोटिफलवर्गेन परवर्गः स भुजवर्ग इति ॥ तद्यथा ॥ कोटिफलव १ परवर्ग १ असोभुजवर्ग अनयो
र्योगं जानं त्रि० को० फभा २ विवर्ग १ परवर्ग १ कोटिफलानयने कोटिज्या परेण गुण्या त्रिज्याहता तत्कोटिफलं त्रिज्यागुण्यं तस्मादु
णकभाजवयोस्तुल्यत्वा त्रिज्यानाशे कृते कोटिज्या परगुणावशिष्यते ॥ साचद्विगुणं निरुते खंडद्वयस्याभिहतिर्द्विनिर्घातत कृता
स्यात् ॥ सासंखंडवर्गे क्ययुते नि त्रिज्यावर्गपरवर्गयोगेन युता स नीखंडवर्गयोगे भुजफलवर्गयोग समाजाना इति मकरादिकंदं कोटि
फलस्य त्रिज्यान उपरि स्थितत्वात् ॥ ककोकंदं अपस्थितत्वात् ॥ खंडांशवर्गभुजफलवर्गयोगे क्रियमाणे खंडद्वयस्याभिहतिर्द्विनिर्घातत
खंडवर्गकाछोऽप्येति तस्मात्कोटावृत्ता ॥ यत इति ॥ तथा चोक्तं ॥ वर्गयोगस्य यद्वा डेयार्थं तिवर्गस्य चांतरं ॥ द्विघातसमानं स्यादयो र
व्यक्तयो र्यथा ॥ वर्गयोगस्य तथांतरवर्गस्य चांतरं द्विघातसमं स्यात् ॥ द्वयोरव्यक्तयो र्यथेति ॥ तन्मूलं कर्म इत्युपपन्नं ॥ ॥ अथोफ
लापपत्तिः त्रेण शिकद्वयेन ॥ यदि त्रिज्यायाः परतुल्यफलं लभ्यते ॥ तदा भुजज्याया किमिति ॥ ततो न्योनुपातः ॥ यदि कर्णरुते एतत्फलं ददौ
त्रिज्या रते किमिति ॥ गुणकभाजकयोस्तुल्यत्वा त्रिज्यानाशे कृते इष्टभुजज्यायाः परेण गुणः कर्णा भागहार इत्युपपन्नं ॥ भमंडलस्य यासा
साहं त्रिज्या तुल्यमिति आद्यैः कस्मिन्तं न स्मिन्नेत न जीवा रूपा भमंडलस्य शरकरणा यतस्य चापं क्रियत इत्युपपन्नं ॥ एवं संस्कृतो
ग्रहः स्फुटः स्यात् ॥ पुनरस्याप्यतिस्फुटत्वजानार्थं कर्मोच्यते ॥ पूर्वोपेन ॥ उन्नरं ईदं भौमस्य विशेष उच्यते ॥ तदुभयमंदेति ॥ यः स्फु
टो जानः तस्मादुत्तरं तदुत्तरं ॥ नेन च लं न चेद्यदि मध्यमं संस्क्रियते ॥ तदा सौख्यं नरः स्यात् ॥ एतदुक्तं भवति ॥ यः स्फुटः कृतः स एव म
ध्यमकृतपरिफल्पः तस्मात्प्रागुक्तप्रकारेण मंदफलं संसाध्य मध्यमं संस्कार्य तस्मान्मंदस्फुटा सुनः प्राग्बुजचलफलं साध्य तस्मिन्ने
नमंदस्फुटं संस्क्रियात् ॥ मस्य एतरदिति अतीव स्पष्टस्यादिता ॥ भौमस्य विशेषः ॥ प्रथमं मंदफलं नदली कृतेन त्रैघ्र्येण दली कृतेन च खंडद्व
कृताभ्यां प्रथमं फलाभ्यां न तोखिलाभ्यां यथागताभ्यामिति ॥ यत्कदली कृताभ्यां संस्कृततस्मान्मंदं सकलं मध्यमं संस्क्रियात् ॥ तस्मा

ब्रह्म.

१३

ॐ प्रसेमाध्यतस्मिन्नेव सकलं संस्क्रियते ॥ इति पुनर्दश ॥ कृताभ्यां प्रथमं फलाभ्यां ततोऽसिद्धाभ्यामित्यसंकृतं ॥ यावद्विशेषः ॥ स्यात्तान्
दिनि ॥ सभोगः स्पष्टतरस्यादिनि ॥ अथवासनाप्रागेक्ता ॥ तथापि किमपि वासनात्राच्यते ॥ स्फुटप्रदाधिकीघृतमंदप्रतिमंडलकंदं यस्मिन्
चक्राशेषवयववर्तते ॥ मण्डलमंदस्फुटाज्ञेयः ॥ तस्मान्नीचाप्रफलाभातीयस एव संस्क्रियते ॥ तस्मान्नाभ्यमं स्फुटं परि कल्प्यतीचाप्रफलं प्रथमं
साधितं तत्संस्कृतः स्फुटो भवति ॥ इत्येतोमंदफलभातीयमध्यमः संस्कृतः ततोऽसंस्कृतकर्मकृतं युज्यत एव सौमस्याचरणमेव कर्तव्यं
शीघ्रप्रतिमंडलस्वस्थूलचात्रनिक्षणमन्यादक्षत्वाच्च ॥ अन्यद्विचारं संस्कृता एवाशिषाः स्युः शीघ्रप्रतिमंडलस्वसमीचीनचिदिनि ॥
अथगतेः स्फुटचसाधनप्रक्रियोच्यते ॥ द्रोक्कंडभुक्तिरिति ॥ यदिति ॥ व्याख्या ॥ ॥ डांक्कंडमिति शीघ्रकंडं तस्य भुक्तिरिति मंदस्फुटो
भुक्तिशीघ्राच्च भुक्तेः शोधयेत् ॥ शेषं डांक्कंडभुक्तिर्भवति ॥ आशचापभोग्यज्यया गुण्या इति ॥ शीलफलस्य चापकरणे यदश्वदंष्ट्रं
उत्तेन गुणापुनः स्वाधिगुणाकार्यो ॥ मम प्रकर्णेन भाज्या ॥ यत्फलं प्राप्यते कलाद्यंतच्छीघ्राच्चगतेः शोध्यं ॥ शेषस्फुटागतिः स्यात् ॥
मंशोऽथभानं समृणत्वमेतिवचनात् ॥ ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ ॥ कक्षायां दिनद्वयोत्पादितमध्यकंडं शीघ्रकंडं ततोऽनंतरं साशीघ्रकंडं तस्य स्फुट
गतिसाधनार्थं त्रैशिकत्रयोपमंदारेण द्वावेकगुणभजकोत्पादनार्थं आद्यस्वंडपोलुन्यस्वंडकयोश्च गुणभाजकयोस्तुल्यत्वाच्च
शकलानिष्पाद्याचार्यणोक्तौ समिहांते गुणभाजको यथा ॥ फलांशस्वांको तस्मिंजिनीघ्राडांक्कंडभुक्तिश्च निदिदिनि ॥ शीघ्रफला
ज्ञानां कौटिज्यां विधाय आद्यस्वंडकेन संगुण्य त्रिज्यायां भ्यते तदोत्तरफलचापभोग्यस्वंडं स्फुटं भवति ॥ अतोऽत्रोत्तरचापभोग्यस्वंड
कनगुणितेत्थं ॥ स्वत्यांतिरत्वात्स्वूलफलमनुकल्पेनांगिकृतं ॥ ततोऽनुपातेः ॥ आद्यस्वंडो नोनं २१ इयं शीघ्रकंडगतिर्लभ्यते ॥ तदा
भोग्यस्वंडकेन कनितुल्या स्फुटागतिः ॥ ततोऽनुपातेः ॥ यदि कर्णं च न इयं गतिस्तदा त्रिज्यां च न कियतीति कंडगतिः स्फुटासा ॥ इत्यनुपा
तद्वयनं ॥ अतोऽडांक्कंडभुक्तेः भोग्यस्वंडं त्रिज्यां च द्वौ गुणको प्राप्तिः ॥ तद्यथा ॥ स्वंडं २१ कर्णं च द्वौ भाजको तत्र त्रिज्यागुणस्य आद्यस्वंड

92

[illegible]

उत्पद्यते॥ एवमेवाचयापचयवशात् प्रागपरववशाद् नर्णसंभवस्यादिति॥ एषां संस्थानोपनिश्चलनवामनाप्रत्यक्षोपलब्धिरिति सनपं
त्रकिरणावत्संगो लयं चाध्यायेत्सुदोका॥ एवमयनां शान्त्याद्यमध्यममावनस्वस्त्युत्तरकरणमुच्यते॥ ॥ द्विप्रस्येति॥ ॥ व्याख्या॥ ॥
तद्युक्तगुण्यभागेति॥ पूर्वमबंधः॥ मध्यमस्य अयनां शान्त्युक्तः कार्यः तस्य द्विप्रस्यदो ज्ञासा अरुका र्या॥ यद्विकलात्मकं फलं तद्यु
क्तमवदेत्॥ ओजपदे कृष्णकार्यं॥ इत्युदयांतरास्यं कर्म॥ सूर्या चंद्रमसोरेव॥ नान्येषां॥ अन्येषां स्वस्यांतरत्वात् नोक्ते॥ अस्यापपनिः
क्रांतिमंडाः काप्रेराशमेक्षेत्राख्याः सर्वे तुल्याएवेति त्रिज्यामध्यमसावना विषुवन्मंडले येषां त्रयः नेकलाख्याः तेषां निरक्षस्तु
टसावनस्वकरणाय उदयांतरकर्मदंप्राप्तं॥ तद्यथा॥ सायनसूर्यस्य निरक्षोदयेर्युवाद्यं भुजं॥ तथासेत्रात्मकवशाद्यदु
क्तं॥ तयोरेतरकलास्मादुदयांतरइति कृते यदोभयोः साम्ये तदा फलभावः॥ एतौ चापचयापचयो जीवाखंडकवज्जेयः॥ एत
परिधावस्थितत्वात् पदमंदे त्रिज्याफलद्वये पदाई द्विगुणकृते राशि त्रयं॥ भुजः स्यात्॥ तस्माद्विप्रस्यदोर्ज्येत्सुक्तं॥ अ
नेन ग्रहगतिगुण्यापस्थाभाज्याफलं विकलाया तत्र रेवश्चतुर्विंशतिविकलाश्चंद्रस्य विकलानां चत्वारिंशदधिका त्रिज्यानी
३४० अनयो त्रिज्यायाश्च फलमाधनेनापवर्त्ते कृतेः रेवः पंचभाजकः त्रिज्यायाः फलं विकला उत्पन्ना चंद्रस्यैकविंशति भा
जकेन कला उत्पन्ना इत्यपपन्नं॥ तथानुपातो नवा॥ यदि रविगतेः पंचभाजक उत्पद्यते तदा चंद्रगतेना॥ अष्टशती तुल्यायादि
मिति व्यस्तं त्रेराशिकं लात्स्यं गतिः पंचभिर्गुणिता पुनः॥ पस्यासंगुण्य अष्टशत्या भागो रहतिः॥ लब्धा एकविंशतिश्चंद्रस्य भा
गद्वारः॥ पद्यागुणितत्वादत्र फलं कलाद्यमित्यपपन्नं॥ इत्युदयांतरास्यं कर्म॥ अस्मिन्कृते सुटसावनोदयिका भवतीति॥ अह
र्गणो मध्यमसावनेन कृतश्चलत्वात् सुटसावनस्येति॥ अथोच्चंडलस्थानं क्षितिजस्थल करणाय च कर्मोक्तं तदक्षप्रभासाध्यं तस्माद
क्षप्रभां प्रमाध्य चरकर्म प्राच्यते॥ ॥ अयनलवदिनेरिति॥ ॥ चरणलगतिघातइति॥ ॥ व्याख्या॥ ॥ अयनां शासद्विचत्वारिंशदंश

नदीनाः क्रियंतेनेयनदिनास्युः॥ तत्कथं॥ सूर्यस्य मेषादौ गतिः ५८।३५ अयनां शान्त्यसंगुण्यपस्थाविभज्यलब्धं॥ तेन दिनात् तत्राप
वर्त्तं कृत्वाः यनां शान्तौ द्विचत्वारिंशत्तमोऽपचयवपात्यनेऽयनदिनास्युः॥ तेर्दिने मेषसंक्रांतिकालात् पूर्वोदिवसस्तस्मिन् दिने
मध्याह्ने द्वादश्यां तुल्यं शं कार्यं अंगुलात्मका प्रभासा विषुवत्पथे लक्ष्यते॥ तस्मिन् दिने सूर्यः सायनां शोमेष्वादि स्थो भवति
तस्माद्विषुवद्वृत्तस्थे ब्रजति अतो विषुवतीति भावः॥ सावित्रासंस्थाप्यादशगजदश १०।८।१० निप्रीक्रमेण कृत्वा अस्यात्रि
भिर्भाज्या तानि भुजस्य प्रतिराशि जानि चरखंडानि स्युः॥ अस्यापपनिः॥ एकांगुलत्वा विषुवत्पथं प्रकृत्य क्रांतिज्या विषुवादि
यादिकरणं सूर्यमिदं नोक्तेन प्रतिराशि त्रयस्य चरणानि साध्यंते॥ नान्येवं विधा न्युत्पद्यंते॥ १०।८।३३० तैः महानुपातः॥ ॥
यद्येकांगुलमिताया अक्षप्रभा एतावन्मितानि चरखंडानि तदेषायाः क्षमायाः कियमितानि॥ एवमक्षभा त्रिखण्डाभिः पृथ
गगुणितारूपेण हता सती इष्टचरखंडकानि भवन्ति॥ अत्रैतन्नैराशिकं मुखार्थमंगीकृतं॥ अप्राप्तावपि प्राप्तिः कृता॥ एतक्षे
त्रयस्य रिध्याश्रितं तन्नैराशिकेन सिद्धति वर्गात्मकत्वात्॥ तदुक्तमाचार्येण॥ वर्गवर्गपदं घनं घनपदं संत्यज्य यद्गुण्यते तन्नैरा
शिकमेवेति॥ अत्र स्ववचनविरोधः॥ शक्यं चेत्कुं शिष्यते॥ न केचिदपि॥ यदा चौर्यैः श्रीमद्विरंगीकृतं तदुष्टमप्यदुष्टं॥ यावद
शंगुलाक्षभा तावदंतरां स्तीति तत्परतः सांतराणि भवन्तीति धामिर्बिर्लाक्षं॥ एवं चरखंडानि प्रमाध्य चरसाधनं क्रियते॥
तद्यथा॥ अयनां शास्यभागेति॥ अयनां शास्यस्य सुटभागेति॥ अयनां शास्यस्य सुटभागे भुजराशिमितखंडयोगः
स्वभागे स्यं शं घातात्त्वगुणलवयु कार्यः॥ तानि चरणानि भवन्ति॥ तानि गालं चोत्तरदक्षिणयोः अस्वस्वसंज्ञानि भवन्ति॥ ए
तदुक्तं भवति॥ सुटसूर्यसायनां शान्त्यसंस्कार्यं तस्य भुजः कार्यः॥ तस्मिन् भुजे यावन्तो राशयस्तावन्ति चरखंडानि एकत्र संयो
ज्य भाग्यखंडेन शेषां शान्त्यसंगुण्य त्रिंशदिर्भागे हार्यः॥ तत्फलं पूर्वखंडयोगे संयोज्य तच्चरखंडं भवति॥ तत्सूर्ये उत्तरगोल

ब्रह्म-

94

भाष्य

स्तेष्वण्डक्षिणगोलस्थेधनंजयं॥ उम्मेडलस्यक्षितिजत्वाद्दक्षिणगोलक्षणे अग्रैकथद्वय॥ एवं चरं संसाध्य प्रदक्षिणं गुण्यापयि
भिर्भाज्यालब्धाविलिप्ताग्रहसंस्कार्यपूर्ववत्क्षणेन॥ नद्यथा॥ रवेरदयकाग्रहयथागताः संस्काराः स्यास्तकालेग्रहायसाक्षात्
अस्यापपत्तिः॥ उम्मेडलस्यैवैकोयकालिकोग्रहः स्वक्षितिजस्त्वेकोदयकालिकः क्रियते॥ यथानरगोलाद्दुम्मेडलक्षितिजत्वाद्द
स्थं चरकात्क्षितिजं निश्चिन्ति॥ दक्षिणाद्दोषस्त्वाङ्गनगरेक्षितिजस्थं भूत्वानत उम्मेडलमागच्छति॥ तस्मादृणं॥ अस्तकालेव्यस
मित्यपपत्तेः॥ अस्य किमपि विज्ञापानं न मुच्यते॥ ओदयिकचरणं यथागतं कुर्यात्॥ अस्तेव्यसं कुर्यात्॥ मध्याह्नः मध्यरात्रश्च
चरसंस्कारभावाः॥ दक्षिणान्तरवृत्तस्यैकत्वादित्यनगतं॥ परंतु एषां चतुर्णां स्थानानां व्यवधानं स्थिते ग्रहे किं कार्यमित्युच्यते॥
ओदयिकाद्दोषाभिश्चालितस्य मध्याह्ने चास्मादृगत्रेवासंवेद्यत इव घातस्थितेने॥ ओदयिकवृत्तं यं गत्यद्देवा अस्तकालिकः
कार्यः॥ तस्माद्दोषाभिश्चालितस्य व्यसमेव ज्ञेयं ग्रंथादिस्मरभयाहमनामात्रमुक्तं॥ एवं चंद्रकोंस्पुटोरुत्थानिथ्यानयनमुच्यते॥
विरविचंद्रलवाडति॥ ग्रहकलाडति॥ व्याख्या॥ विगतोरवि यस्मादिति विरविः॥ स चांसा चंद्रश्च विरविचंद्रः॥ तस्य लवाः
एतत्कृद्धिधास्थाः॥ एकत्र वि १० भिरन्यत्र षड्विः ६ दृताः संतो गतास्तिथ्या भवन्ति॥ करणानि च दत्तानि स्युः॥ किं लक्षणा
निकुरहिता निबवात्॥ असितभूतदलादिशकुनिप्रभृतिचतुष्टयं भवति॥ एतदुक्तं भवति॥ स्पुटचंद्रमंथेरवि विज्ञोध्ययदि
न शुध्यति तदा द्वादशराशौ प्रक्षिप्य शोधयेत्॥ यदा द्वादशराशौ शोधयेत् तस्य लवाः कार्याः॥ राशयस्त्रिंशद्विः संगुण्य लवान्
संयोज्यते भागाद्विधा स्थाः॥ एकमत्र द्वादशभिर्भाज्याः फलं गताः प्रतिपदादयस्युः॥ अन्यत्र षड्विंशतिराशौ गताः फलमेकं
नदीनं सत्त्वानां निषवाङ्गनकरणानि भवन्ति॥ कृच्छ्रचतुर्दशी दलाद्दशकुनिप्रभृतिचतुष्टयं भवति॥ चतुर्दश्यामेकमर्द्धं अमाया
द्द अर्द्धं शकुनिपदः प्रथमाद्विंशतिः॥ अर्द्धचतुष्टयेषु शकुन्यादिचतुष्टयं स्यादिति भावः॥ भाग्ये हतं स दशविंशत्यनं लुप्यद्यं त्रिंशं

٢٤

यत्तमानस्य गतं ज्ञेयं ॥ तद्यदि स्वभागदाह द्विशोध्यते तस्यैवमिति अनुक्तव ज्ञेयं ॥ इति सर्वत्र ॥ अथ नक्षत्रयोगानुमनं ॥ ग्रहात्
लादिति ॥ चंद्रकलाः भागान्वयस्यासंख्येयकलाः क्षिप्येते ॥ ताः कलाश्चंद्रस्ये वनान्यस्यापि ॥ इष्टग्रहः कस्मिन्नक्षत्रे वर्तते इति ज्ञानं
यनस्यापि कलाः कार्याः ॥ ताः स्वस्वगतेर्विभाज्याः लब्धाभेयागमिनीस्तः ॥ क्रमादिनियत्र चंद्रकलाभक्ता तत्र भूमितिः ॥ यत्र चंद्रा
क्रियागकलायोगमिति ॥ ते गते अनुभक्तमपि ज्ञेये तयोर्गतगम्येति धिवत् प्राप्तव ॥ अत्र कलाद्येतेषां गतगम्यानां विकलाः सन्त्ये
स्वस्वगत्या भाज्या कलंतेषां गतगतनां भवति ॥ वर्तमानस्येति ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ यथा भमंडलं शो ३५ स्थितिं ज्ञाति धय अत
स्मिं ज्ञानाद्वा दश लभ्यंते तस्माद्वा दश भिरंशैरेकैकाति धिः ॥ उक्तं च ॥ अर्कदिनिरुते प्राचीं यद्यान्यद्वरहः शशी ॥ तच्चंद्रमान
मेवांशैर्ज्ञेयो द्वादश भिस्तिथिरिति ॥ तथा भमंडलकलाभिः सप्तविंशति नक्षत्राणि तस्मात्सप्तविंशति भां गेष्टशती लभ्यते
अतो द्वादश कलाभिरंशैरेकैकमृत्तं ॥ योगश्चेति ॥ सुगमेषं वासना ॥ तेषां वर्तमानानां गतेष्वयोगविलिप्तानां स्वस्वगति कलाभि
भोगिह ते गतेष्वभोगस्य नाज्जो भवति ॥ इयमपि सुगमा वासना ॥ एवमन्यस्यापि ग्रहस्य नक्षत्राद्यवस्थितिः साध्याः ॥ ॥ इति
श्रीभास्कराचार्यविरचितस्य ब्रह्मतुल्यस्य नामं दाल्मज्जपदनाभिविरचितायां नामं दटीकायां स्पष्टाधिकारे द्वितीयः ॥ ॥ ॥
अथ त्रिप्राध्यायो व्याख्यायते ॥ ॥ त्रिभिः प्रश्नैः प्रश्नकथनं यस्मिन् स त्रिप्रश्नः ॥ केतै त्रिप्रकाराः दिग्देवा कालाः प्रश्नश्च इष्ट
या समयाद्यास्तेषां परिज्ञानमिति ॥ दिग्देशादिभिरिष्टसमयादिकमवबुध्यते तदुच्यते ॥ तत्र नावडाश्रीनां भमंडलस्थानमुदयप्रमा
णान्युच्येते ॥ ॥ लंका दयावृत्तिः ॥ मेघादिपण्णामिति ॥ व्याख्या ॥ ॥ लंकाया सुदया लंका दयाः ॥ नागपुरंगदस्त्राः २० तेष्वेव
मृतावन्ति पला नि तावडिः पंके रुंदेतीति भावः ॥ शौंकाभिनो २२२ वृषस्य राभरदा ३२३ मिथुनस्य ॥ एते क्रमस्थाः पुनरुक्तमस्था
इति रामवदाः कर्कस्य ॥ शौंकाभिनः सिंहस्य ॥ नागपुरंगदस्त्राः कन्यायाः ॥ एतेः पञ्चैः क्रमादेति मेघाद्याः यडाशय उत्पद्यंति ॥ तदप

अस-

१५

सरजो जेधरसं देवः सैरिति मसराशितेः क्रमोत्क्रमसं विहीन उक्ताः संतः सदेव जामेयादिपणामुदया भवन्ति ॥ अमी एव तुलादिनो
विलोम संस्थास्युर्गिति ॥ तुलादिनां जेयाः ॥ अस्यापपतिः ॥ कानि च नेक्षेत्रविभागेन द्वादशराशयतुल्या भवन्ति ॥ नाडीरुने कालांशवि
भागेन सवराशय उद्वेति ॥ निरक्षेतन्नाडीरुने मम पूर्वापरममंडलवद्भवति ॥ कानि मंडलं चर क्षिणोत्तरतस्तारस्थीनमुदेति कानि
च न स्था मेयो यावन्तीरस्थानत्वेनोदेति तावद्विषुवद्भूते अक्षांशानि भागाः किंचिन्मृगाणो द्रुष्टंति एवं वेपि जेयाः ॥ कानि च जेय उद
रुत्तरास्तनिरक्षोदयेभ्यो न्यूनोदयाग्नेदक्षिणाभिमुखस्वामे अधिकोदयाः ॥ माध्याह्ने एव सस्व चरणैरेवं तस्मिन् दृश्यते ॥ मकरादिपट्टनाः
कक्षादिपट्टिका एव ॥ अत्र उक्ते ॥ क्रमोत्क्रमसं इत्युपपत्तिः ॥ चरस्य मंस्था मागेव दर्शिता ॥ तथा चोक्तं सिद्धांते ॥ मेषादे मिथुनां तोना
डीभिस्तिथिभिर्नाभिः दृश्यते ॥ लग्निकुजेन दंष्ट्रे प्रथमं नाभिश्चरोनाभिः ॥ न्यानादनुषांतस्तिथिभिर्नाडिकाभिर्दृश्यते ॥ लग्निकु
र्दंष्ट्रे पश्चान्नाभिश्चरोनाभिर्गतिः ॥ रांशुदयप्रमाणमुक्ताल्लयसाधनमाह ॥ ॥ नात्कालिक इति ॥ ॥ नदयन इति ॥ ॥ यस्मिन् दिने
उदयघटी नो लभ्यते ॥ तद्दिनं जेना कालिकं सूर्यसाधनां शाल्वानम्यभागाद्यं विंशत्यः शोधयामिनि भोग्यं कृत्वा भोग्यभागेः स्तोद
गुण्यः ॥ यस्मिन् दिने राशेः सूर्यस्तस्य राशेः स्तोदयेन गुणीय इति ॥ स्वाभ्यास्यता यत्नं भवेत्तत्तद्वर्गं भोग्यमित्युच्यते ॥ तदिष्टघटीनां पलेभ्यो
विशोधयेत् ॥ तच्छेषा नदयस्तु राशेः यदयः यावन्तः सूर्यं नित्यावन्तोपि शोधयेत् ॥ तच्छेषं राशिगुणं कृत्वा अत्रास्तोदयेन भजेत् ॥ अत्र
मंशाद्यं विस्मृता ॥ नवरात्राः पूर्वयावन्तो मेषाद्या राशयः सत्संख्या मूर्द्धन्युक्तं सत्संख्यायां दिवसवसंतं संख्यात् ॥ नतो यानं राही
ने कुर्यात् ॥ अस्यापपतिः सूर्यमर्कमिदं ॥ अथात्रापि विज्ञेयमाह ॥ ॥ भोग्याल्यकाल इति ॥ भोग्यादल्यकालं भोग्याल्यकालं तस्मिन्
भोग्याल्यकालेन दुक्तं भवति ॥ यदीष्टपलेभ्यो कं स्वभोग्यं न शक्यं नितान्ति निष्टकाले स्वगुणदत्ते विंशतिगुणिते मतिनस्मात् ॥
स्वीयेन उदयेनामंनद्युतो कालं भवेति ॥ अथ लयादिष्टकालानयनमुच्यते ॥ अर्कस्थेति ॥ स्यादिष्टकाल इति ॥ ॥ सूर्यस्य ग्राह्ये

69
1941

ग्यं साध्यं प्रभुने प्रसाध्यत यो यो गोमंथोदये राश्यः समयोपि लभ्यते इति ॥ यदिस्य कौं वपि सायनौ एव राशिस्ते नवतस्तदंतरं भा
गाघंतेन दुदयोगुण्यः स्वाग्निभिर्नाज्यः यत्नं तदिष्टकालः स्यात् ॥ सूर्याद्यदिष्टग्रहं भवति तदाद्युगत्रादिति पष्टिकाभ्यां विशोधयेत् ॥
मस्योदयात्तात्कालिक इति गतघटिका भवन्तीति ॥ अथ चरजन्त्याः शोधयन्ति रात्रिमानाच्छोधयेत् ॥ मस्योदयात्तात्काल इति रात्रे गत
घटिका जेयाः ॥ यदिरात्रे रिष्टकालात्तु जेसाध्यं तदा मषड् कार्यः ॥ तस्मात्तु जेसाध्यं इष्टकाले पिसपडा कौं च साधनीय इति ॥ त
मेन थेष्टकालां पिसाकृतिनि जात एव साध्यते ॥ सूर्यसुषदा मुपयानि नदापडा कं सदृशं प्राप्तिनि जे लभ्यते भवति ॥ तस्माद्वादीष्ट
काले सूर्यः सपड् क्रियते ॥ तदेव सूर्यपरिकल्प्यदिवा चदिष्टकालं लभ्ये साध्यते ॥ इति सपडा कौं पपतिः ॥ उक्ते च ॥ उदेति राशिः स
मयं नयेन तत्समो मं स मुपेति तेन ॥ अतः प्रागपरक्षितिजयोः पडा जेयं तं सदेव भवतीति ॥ अथ दिनरात्रिमानसाधनमाह ॥
चरणलघुनदीना इति ॥ ॥ पंच चंद्रानां द्वाः द्विधा चरणैरेव नदीनाः कार्यः ॥ एकत्र युता अन्यत्र हीना ॥ तद्यदं निशाई च भवति ॥
यत्र युतास्तद्यदं ॥ यत्र हीनास्तद्यदं ॥ एतदुत्तरगोले ॥ मेषादिपट्टकराशिस्तिने कं इत्यर्थः ॥ यास्यगोले तुलादिपट्टाशिस्तिने
विलोममिति ॥ यत्र हीनस्तत्र हीना इत्युक्तं तत्रात्र्यर्हं मित्यर्थः ॥ अस्यापपतिः ॥ निरक्षदेव अहोरात्रं तेन उक्तं उल्लास्योत्तर
रश्मिं संपातं यावत्सर्वदेव पंच घटिका भवन्ति क्षितिजोत्तमं डलमारभेदात् ॥ तथा प्रवाहाक्षिप्तं भवत्तस्य सम पूर्वापरभ्रमणत्वात्
क्षेत्तु क्षितिजोत्तमं डलयो भेदत्वात् ॥ तदितरनाडीरुनाधिकाः पंच दश घटिकाः संभवति ॥ उक्तं डलक्षितिजयोरंतरं तनोनाधिकाः ॥
उक्ते च ॥ उक्तं डलस्मात्तु राशेः द्वादशरात्रं चरसं डलः ॥ उत्तरगोले उक्तं डलं क्षितिजादुत्तं स्तिने तस्माच्चरणपंच दश घटिका
युताः क्रियन्ते ॥ तद्दिनां ध्यायेत्तु उक्तं डलं दृष्टं स्तिने तस्माद्वा एव दिनदलं स्यात् ॥ क्षितिज्याद्याम्योत्तररश्म्यावत् अहोरात्रं तेया
मेयोधोना द्वास्तत्रात्र्यर्थं च ॥ द्वादशघटीनामिति ॥ ॥ द्वादश गतघटीनां यदंतरं तन्न संज्ञं स्यात् ॥ अत्रास्मिन्कालसाधनादिषु
पंचनेन ॥ नान्यत्र जातं केन्यथेवमिति ॥ अस्यापपतिः ॥ सगमा ॥ यामोत्तररश्मान्माभिर्घटीभिर्दृश्यतः स उन्नतकालः ॥ अत्र न

अथ

१६

भाष्य

अतः कालयोः पूर्वपरकालभेदेनोक्तः ॥ स अवकाशः ॥ पूर्वकालस्य पूर्ववत्त्वोच्यते ॥ पश्चिमस्य पश्चिमवत्त्वोच्यते ॥ अथ एता
स्तच्छायाकर्णानयनमाह ॥ दिनदलमिति ॥ अथ नतमिति ॥ दशदलमिति ॥ दिनदलं विशरं विगताः शराः पंचपश्चात्तद्दिनदलं च भि
रुतं सतस्वहरसंज्ञः स्यात् ॥ स एकांते स्थापनीयाः ॥ नतोनतनतकृतिः कार्यः ॥ सापिष्टथकृत्स्थाप्या ॥ सानतकृतिरशराहतापचाडा
दिगुण्यास्वरवनाय ॥ १०० ॥ या एतद्वत् स्थितयाहता ॥ तत्कृत्या नवशतान्यया भजेत् ॥ यत्कृतं तत्स्वहस्तसति तं सदिष्टदरः स्यात् ॥
एवं कृतं नतोल्लसज्ज्योतः दशेयथा भवति ॥ तथा स्यात्स्वदशेयः ॥ अस्यापपत्तिः ॥ मध्याह्नकर्णानयने योदरः स अस्यासंज्ञः ॥ अत्र के
मेकाध्वार्थे त्रिज्याप्रमाणं दशभिरपवत्येदं त्रिज्याप्रमाणं कल्पितं ॥ तस्माच्च त्रिज्यापि दशदशभिरपवत्येते ॥ तत्र घटिकैकया
एका एव जीवा भवति ॥ पंचघटी यावत् ॥ यत्र दशे चतुर्दशगुण्यविषुवती अशोऽपचा शनावदे वा यं विधिः ॥ संभवति ॥ नतोनतं सं
नराणि चरस्वदानि उत्पद्यन्ते ॥ भवतु नाम ॥ नत्र शास्त्रव्यवहारो न स्यात् ॥ तस्मादेवैव भंगीकृतं ॥ यस्मिन् दिने चराभावः तस्मिन्
त्रिज्येचां त्यादशप्रमाणादिनदलं पंचदश ॥ नृदिशरं कृत्वा दशविंशत्येते ॥ अतो दिनदलं विचारमन्यन्ते ॥ सैवास्यामानतोऽल्लम
ज्योनेति नतकृतिरित्यादि क्रिययानतोऽल्लमज्येव माधित्वा ॥ सा चरस्वदशस्युतिना शेषमतिदशोदरः ॥ स्वदशे नमध्याह्नकर्णानय
नानेनागहारः ॥ इष्टकर्णानयनयोदरः सोभिमनो ज्ञेयः ॥ कर्मदृष्टानामेति भाव इत्युपपत्तेः ॥ अथ नतमिति ॥ यदि नतं पंचदश
घटीभ्योधिकं भवति तदा नदिना द्वां त्याज्यं ॥ शेषमभिमनदरः स्यात् ॥ एवमिष्टदरं प्रसाध्य भाज्यं प्रसाध्यति ॥ तद्यथा ॥ प्रथमत्वं
दमिति ॥ चरपक्षानामहं कृत्वा चरस्वप्रथमत्वं देन भजेत् ॥ नतः स्वगुणितमिति वर्गकार्यः ॥ स एव स्वकीयेन पंचदशवर्जितः कार्यः
ततो दशभिरन्वितं पुनरक्षरं न गुणनीयः ॥ स दत्तिसंज्ञः स्यात् ॥ सा इष्टदरेण हता सती इष्टकालिक दशगुण्यं कोऽप्याया अंगु
लाद्यः श्रवः स्यात् ॥ स्वदशेण हता मध्याह्नकर्णो भवति ॥ इष्टदश इत्येकत्वादनुक्तं ॥ मेवावगंतव्यं ॥ येन हरेण क्षिप्यते तत्संज्ञः कर्णो भवति ॥
अस्यापपत्तिः ॥ वंशशालाकादुदगोलं अहोरात्रं नान्दलं संपातयोऽहं हस्तं स्यात् ॥ तस्याहं मायुज्योच्यते ॥ एवं क्षितिजाहोरा

१६

71
1941

त्रसंपातयोऽहं हस्तं तदुदयास्तसंज्ञं ॥ तदुभयोः सत्रयोरंतरं ज्ञेयं ॥ अथ यस्यां चरस्वत् न स हस्तं डलक्षितिजसंपातयोः एतदुक्तं त्रैवदे
तयोऽयमसंभवतः ॥ तयोः सत्रयोः संपातगोलमध्ये भवति ॥ तदुभयोः प्राग्बुद्धसत्रयोश्च संपाते तयोः के इमे संभवतः ॥ तैगोलमध्याह्नो
तिज्यां चरस्वत् भवतः ॥ उच्चरगोलं उच्चरतो याम्यगोलं याम्यत् एव ॥ अथ च त्रिज्याकुज्या उच्चरगोलं युनादक्षिणगोलं हीनायावत् क्षिप्यते त
दिना द्वां क्षकर्णमित्या उदयास्तासि त्रिदशं प्रायस्त्रैतदिना द्वां दयास्तसत्रयोरंतरं च हतिसंज्ञा स्यात् ॥ एवं त्रिज्याचरज्यायायुत
हीनाक्षिप्यते तावदेत्याभिधा भवति ॥ तदप्यहोरात्रसूत्रादकंप्रायस्त्रैदिना द्वां ॥ तदुभयोर्नोभेदः नतु संख्याभेद इति संज्ञया च त्रि
परिणमतेति ज्ञेयं ॥ अस्यासंज्ञं त्रिज्यापरिणामितं ज्ञेयं ॥ यत्र त्रिज्यायाश्चापचरणार्थं खंडकानामसंभवत्वात् ॥ कुल्याएव त्रैशक्तिनत्रि
ज्यापरिणामिता कृत्वा नतस्त्रिज्यास्वदेकैरेव ज्याध्वुपीसाध्य इति तावदुभयोर्भेद एव ॥ एषां संख्यादिभ्यश्च त्रिज्यावत्संविस्तरं
दक्षिणं ॥ तथा चोक्तं सिद्धं ॥ क्षितिज्येवं दृग्गणश्चाहतिश्चरज्येवं त्रिगुणोपि सांख्येति ॥ अथां त्यावतोऽल्लमज्यया वत हीनाक्षि
तमा इष्टां त्याभिधा स्यात् ॥ उक्तं च सूर्यसिद्धं ॥ त्रिज्यादकृच्चरज्यायुक्ताया त्यायां ताविवर्जिता ॥ अं त्यावतोऽल्लमज्योनेति ॥ तथा च क
णप्रकाशे ॥ मेवादिगेकं चरस्वदजीवया त्रिज्यायुतां सारहिता तु लादिकं ॥ तयानतज्योनि तथा हतो त्याकास्यादिष्टकर्णदलश्चोहतेति ॥
एवं नतोल्लमज्या तु गाल्यक्ता त्रिज्यापरिणामिता कृत्वा हतेर्विज्ञाध्यते तावदिष्टहतिर्भवति ॥ उक्तं च ॥ युज्यादतो आसदलेन भक्त इति ॥
एवमत्र त्रिज्यादशभिरपवत्येकं स दशो नाम भेदो हरसंज्ञः स्यात् ॥ स्वमध्ये स्वहरः ॥ इष्टकालिभिमनसंज्ञो हर इति ॥ चरज्या द्वा
शोऽपचा पंचघटी तु ज्यो भवति तस्मात्कर्मसाधार्थं दशपवर्तः कृतः यावच्चतुर्दशेभ्यः स्वस्याक्षभातावदस्य व्यवहारसिद्धिः स्यात् ॥
अतो गीकृतः ॥ एवमेत्या रूपं सहरं संसाध्य न तत्क्षमज्या हीनः क्रियते तावदिष्टहते रोत्यद्यते ॥ सैव नतोल्लमज्या क्रियोपसहररेण लघु
कर्मणा साधिता यथा ॥ नतकृतिरित्यादिना एतत्स्वकृतं यत्र क्रिणावत्यां विहृतो दक्षिणं ॥ यथा भुजोऽपचा पंचगुण्यं च तादृ
गं युक्तं ॥ दशे त्यासिद्धस्यात्र भवेदुक्तमसंज्ञनीति त्रिज्यापंचप्राक्षिप्यते तावदशराहता भवति ॥ तथा च नाई स्ववर्गी नवशतान्विते ए

वनुक्रमज्याविधायस्वहारादया स्वशेषमिहैरस्यदिनि॥ सादृष्ट्यात्वरूपः॥ अथनतमित्यस्यापपनिर्वथा॥ पंचदशघटिकां नो जीवा
दशत्रिज्यातुल्या॥ तस्मादधिकंतस्यक्रमज्यातद्वादशोऽनुतुल्यघटीतुल्यएव॥ अतः पंचदशघटी ज्ञेयावदधिकस्तावन्न तस्यातुल्यं
ह्य॥ तदेवहरसंज्ञं भवतीत्यपपन्नं॥ अथप्रथमखंडकृतमित्यस्यापपनिर्वथा॥ एवं दरेड्यादिनेभाज्याप्युत्पादनीयः॥ अन्यथानेनात्या
दितहरणकस्मात्फलं प्राप्नुमि त्यांशकोत्पद्यते॥ अतएवहरेप्राप्तिभाज्यांकेनावश्यंभायं॥ तस्माद्वाज्यावश्यमायाक्रिययासाध
ति॥ यथा॥ प्रथमखंडकृतमित्युक्तयुक्त्याकल्याचुपातोयथा॥ यदि ह्यज्याप्रमाणं त्रिज्याप्रमितिं न दशत्रिज्यामानं कियमानं स्यात्॥ ए
वप्राप्ते त्रिज्याप्रमाणं तद्वाजकसंज्ञं भवति॥ तत्परम१३२ अस्यसाधनक्रिया॥ ह्यज्याक्रांतिज्याकुज्याभिर्विनामिध्यति॥ तत्प्रक्रि
यागौरवमिति रज्येत्॥ तस्मादाभिरुसन्न चरादेवकर्मोपसंहारेण सगमानयनमानुक्रमेण कृतं॥ यथा॥ चरस्यथेद्विगणितरीत्या आदि
श्रुतुर्थांश उच्यते च परिकल्प्य फलमादाय तत्रिज्यावशेषितपरमभाज्यांकेनानेन११॥ २३ सद्यदवाप्तं न दक्षभावेण दशानेन विभजे
त्॥ फलं त्रिज्यायां योज्यं॥ तद्वाज्यांके संज्ञं स्यादिति॥ सर्वदशो सममिति तस्य निदर्शने दशदशभागो नरस्याकंस्यसमाध्यदृश्यते॥ सर्वि
शानि शतत्रिज्यायां ततो नुपातो यथा॥ यद्यस्या१२० त्रिज्या एतद्दशत्रिज्यायाः किमिति॥ एतद्दशत्रिज्याभिर्विभज्य दशत्रिज्याया चप्राप्तं य
था॥ एतदक्षकर्मनसंगुण्य अंशज्याविभजेत्॥ फलमंत्याकाशिकोद्वादशां गुलुशंकोष्ठपाकर्णो भवतीति पुनरपि श्रेढीकरणार्थं
मुदाहरणं प्रदत्तं॥ चरपलाटं वर्गं अक्षभावेण दशानेन भक्त्युत्पलं तत्रिज्यायां योज्यं॥ ततो नुपातः॥ विज्ञात्यधिकं त्रिज्यायां
तु न दशत्रिज्यायां किमिति द्वादशभिर्भाज्यं न दशत्रिज्यायां योज्यं॥ तद्यथा॥ चंद्रादं २५ एतदप्रथमखंडेनानेन ५० हतं जानां॥ स्वय
णितं १ स्वषडंशविजितं २ चरादं २५ अस्य वर्गः ६२५ अक्षभावेण २५ दशानेन २५० भक्तो जानः ६२५ ततो नुपाते कृतं छेदं द
दशभिर्गुणितं ६२५ अनयोपपन्नं कृतः १२५ अनेनापपन्नं तं जानं तदेव ५० असौ भाज्याः १२५ विभजितं हरस्येति॥ भाज्यप्रमा
णसंक्षितिजा हरा वसंघातयोः पूर्वपरं बद्धं समंगोलमध्ये प्रसारितं दक्षिणा नरसूत्रयोः संघाताद्याम्या नररनस्थितस्य

याथिफलकर्णगत्याथस्वैभवतितदेवभाज्यांके हतिमंज्ञं स्यादिति॥ तस्मिन्नक्षत्रकर्णगुणेन द
शहरसंज्ञकः कर्णो भवतीत्यपपन्नं॥ एवं कर्णसमानोत्पन्नं साधयति॥ रवियुतो न तति॥ य
था॥ एकवद्वादशभिर्गुणः अन्यत्रानः॥ तयोघातस्तस्य पदं ह्यनिरिति छाया भवति॥ अ
स्यापपनिः॥ सगमः॥ तयोर्योगो तरा हति क्रियेत तचयो वर्गो नरं भवति॥ अथ छायातः काल
साधनमुच्यते॥ अतिविभक्तहतिरिति रिति॥ फलपदमिति॥ व्याख्या॥ ॥ इतच्छतिवर्गयुतेः
अतिरिति पूर्वसंबंधः॥ इनाः द्वादशयतिरिति छाया अनयो वर्गयुतेः पदं अतिः स्यात्॥ अति
विभक्तहतिः श्रुत्या विभक्ता श्रामौ हतिश्च स अभिमत्या हरः स्वहारात्पतितः स न यदवशेषकं
एथगितं तदपथकृष्णायं स्वरुनंद १०० हतं कृत्वा एथकृष्णिता वशेषवर्जितैः स्वविषयेः हरेत् फलस्य पदं याद्यंतं तं स्यात् यदि ए
थकृष्णिता वशेषदिर्गधिकं द्विगुणं अधिकं भवति तदा हरेत् उच्यते स्यादिति॥ अस्योपपनिः॥ छाया साधनरीत्या च स्वविषये यः॥ न
द्यथा॥ इति कायं कर्मिजिनी ग्रहणकर्मविना द्यतिसाधनं॥ इत्यमुना प्रकारेण कर्मकर्मिजिनी ग्रहणकर्मविनैव द्यतिसाधनं कृतं॥ क
र्मकंधनुमिं हेजिनी जावाद्यज्याद्याः एषां तस्य कर्मैतिसाधनप्रकारेण विना द्यतिसाधनं कृतं॥ क
थारुतं॥ अथ विषुवदहनदक्षिणत उच्यते चोपरं शरादिप्रचारमार्गं स्तेषामंशानां क्रान्तिमंशानां त्रिज्यानाय॥ क्रान्तेः खंडान्युच्यं
ते॥ स्युः क्रान्तिखंडानीति॥ निधुष्टता इति॥ व्याख्या॥ ॥ क्रान्तिखंडकानि स्फुः॥ क्रान्तिप्रधमं यमांशमाः ३६२ द्वितीयं कथ्यः
४१ तृतीयं गोनवयादवः २०० षट्त्रिंशतिः २३६ खेपुमुवः १०० द्विवाणा ५२ एतानि षट्क्रान्तिखंडानि॥ अथ युक्तायनां शत्रहवा
कुभागाः अयनांशं युक्तो युक्तायनांशः॥ युक्तायनांशश्चासौ ग्रहस्य बाहोभागास्ति धुष्टताः संतः लब्धमिना निखंडानियोज्यानि॥
भाग्यदहनशपकस्यतिथ्यंशकेस्ताः क्रान्तिकला भवति॥ युक्तायनांशश्च दृगो लब्धिः क्राः॥ गोल लक्षणमग्रे चंद्रग्रहणाधिकारवस्थिति

मेपादिषट्सुसुसाम्यगोऽः॥ याम्योपरइति॥ अस्यापनिः॥ विषुवद्वनेगोलमध्येवर्तनेनेनचिरक्षदेसमं पूर्वापरमित्यर्थः॥ मेपादि
 म्भस्मिन्नुत्तरेतिष्ठन्भ्रमति॥ तस्मिन्मेपादिषट्शयउत्तरादेतुल्यदक्षिणादेस्थानेनतुमेपादिषट्शयउत्तरतोद
 क्षिणतश्चैकत्रवाचतिष्ठतिनभ्रमतीतिर्की॥ नहिमेपादित्रययावत्प्रतिक्षणमुत्तरतः क्रमेणचतुर्विंशत्यंशान्चपात॥ अहोरात्र
 जपरिभ्रमनगच्छतिनतः पराएनकन्यांतराशित्रयंयावत्॥ तेनैवमागणपुनस्तुलाद्येतदेवविषुवद्वनमाश्रयति॥ एवंतुलादे
 क्षिणतएवराशिः त्रयंगत्वापुनस्तेनैवयथापराह्यतदेवविषुवद्वनेमेपादिस्थानाश्रयति॥ एवंभगोलनिर्दिष्टस्थानांतिरिति
 परिभाषाज्ञेया॥ एवंसूर्यस्यैव॥ अन्योन्यग्रदनक्षत्राणांस्वस्वविमंडलांनुगतत्वात्तगोलादेयोवैपरीत्यसंभवः॥ मकरकक्षादोपरम
 दक्षिणोत्तरचतुर्विंशत्यंशमंतरंनत्रकोतेः परमत्वं॥ एवंनिश्चिताकांतिमंडलादपिग्रहस्यविमंडलंतिरश्चीनंवर्तते॥ तयोःस्व
 पथानिः सप्तद्वचसंपातनस्माच्चिभंतरेपरमंस्वविशेषांज्ञातुंयंदक्षिणोत्तरमंतरं॥ पदंएथकृएथकृग्रहनक्षत्राणांविमंडलानिति
 रश्चीनानिविद्यते॥ तक्षपवशाद्दृश्यास्त्यन्यत्वसंभवः स्यादित्यपपन्ने॥ यतउक्तं॥ नाडिकांमंडलानियंनक्षत्राण्यः कांतिरुत्त
 रविर्कांतिरुत्तारः॥ क्षेपवशाद्विधिसिद्धिर्गोवंस्पुटानाडिकारुत्तरंयदांतरालमपमः॥ अलमितिप्रसंगेन॥ प्रकृतमनुसरामः॥ एषा
 प्रायुक्तानांकांतिस्वडानामुत्पत्तिर्यथा॥ नवयंत्रैः षट्षडानिपंचदशाभिरंशैरेकैः॥ अतोभुजभागास्तिथ्युद्गनास्तेषामुपपत्ति
 स्त्रराशिकेनयथा॥ चतुर्विंशत्यंशानांजीवाअंककृतात्रिपदा॥ ४८॥ ४९॥ यदित्रिज्यायापरमेयं॥ ४८॥ ४९॥ अथतत्तदापंचदशानां
 जीवायलुब्धंनदुत्तरंशानांकलाः॥ ३३॥ ३४॥ एतद्वयमखंडकंनदात्रिंशज्यायाकिमिति॥ एवंपंचदशात्रिगुणचतुर्गुणपंचगुण
 दुणात्रात्र्याभिः पलानिसंमाध्यधनृषिकृत्वाअधोयः॥ ३३॥ ३४॥ निषध्यामवर्ण्यकलाः कार्यः॥ नानिकांतिस्वडानिस्पुष्टिपपन्ने॥
 अधस्वडंकेर्विनाकांतिसाधनमुच्यते॥ भुजांशोननिष्ठाइति॥ ॥ स्वनागंदवः॥ १८०॥ भुजांशोरुत्तनिष्ठाः कार्यः॥ नक्षत्रांशोऽ
 हीनेरिति॥ तेषामेवनगोशोऽस्तेनहीनेः कलाष्टदशानैः त्रिवेदाब्धिभिः साधितारखंडंकेर्विनापूर्वानीतमदशोचयादिनि॥ अत्र

पपनिः॥ जीवावतः॥ जीवाक्रियमोच्यते॥ परमभुजांशानवति॥ १०॥ भिरुत्तंभ्रविष्ठाभ्रवनादेर्गैवः॥ १८१००॥ कृताः अत्रचतुर्विंश
 भागाकांतिरुत्तरेनस्मादेतेचतुर्विंशतिभक्ताजानाः॥ ३३॥ ३४॥ एतेमूलोकस्ययावतावदंशानेन८१००॥ यावत्तुक्ताजानाः
 या॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ असाएकः पक्षः नथान्यपक्षः भुजांशाः॥ ३०॥ ४८॥ निरूप्यननिष्ठाः कृताः॥ ४८॥ ४९॥ अत्रदशभागाः कांतिरु
 त्तारदशानेभक्तालुब्धं॥ ३३॥ ३४॥ एतदपिमूलोकस्ययावतावदंशानेनयुक्तंरुत्तंजातंया॥ ३३॥ ४८॥ ४९॥ उभौजानौस
 मोनस्मादुभयोः पक्षयोः समत्वेरुत्तंजातं॥ या॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ अथकांतिरुत्तंयत्कृमिल्यादिममशोधनेरुत्तंजातोप्रथ
 मान्यपक्षो॥ या॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ अस्मात्तुब्धंयावता॥ या॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ वमानं॥ ३३॥ एतेनगात्राउत्तारः॥ आनेनयावतावमानंस्व
 मूलोकंनदुत्तंयत्कृत्वा॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ आभ्यांपूर्ववत्तुब्धं॥ ३३॥ ३४॥ युक्तेरुत्तंजातमुभयत्रसदृशमेव॥ ४८॥ ४९॥ एते
 त्रिवेदाब्धयः कलाष्टदशानाः शोधिताजानंया॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ एतस्य॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ सममितिर्कृतेशोधितंलुब्धंयावत्त
 वमानं॥ ४८॥ ४९॥ इतिवोपपन्ने॥ ॥ एवंकांतिंशानप्रसाध्यअक्षांशानांसाधनमुच्यते॥ दशाब्धिनिति॥ ॥ दशाब्धिभिरनि
 ताचासावक्षप्रभाचनस्याः पश्चिभागः पश्चिमः अक्षकर्णान्वितः तेनस्वनेंदाहताक्षप्रभाभक्तासतिपलांशाभवतीति॥ किं
 लक्षणाः दक्षिणाइतिर्भागैः स्वमध्यादिपुनइत्तंममपूर्वापरक्षितिजयोर्वद्वमितिदक्षिणतोन्नतमितिभावः॥ सएवपलः
 इष्टदिनकांतिभागैः संस्कृतः सन्नदिनजामध्यनतांशाभवंतितस्मिन्दिनेसूर्यः स्वमध्यादिर्भागैर्मध्याह्ने नमति॥ तदि
 नजाक्षस्याहोरात्ररत्तंस्वमध्यादुत्तरतोदक्षिणतोवानतंवत्तेनइतिपलांशाकांतिंशयोः संस्कारमंत्रलक्षणमग्रेकथमस्ति॥
 एकाग्रदिशोर्यागांतरमिति॥ अस्यापपनिः॥ यदादशदशाक्षप्रभा१२०॥ दशक्षकर्णकिंचिन्नूनः सप्तदश१००॥ अक्षांशाः पंचचत्वारिंशत्
 रिंशत्४५॥ अत्रशोः कोट्योः समत्वात्त्रैराशिकं कल्पितंयदिपंचचत्वारिंशत् अक्षांशोदशदशाक्षप्रभातदानवत्यंशैः कियतीति
 व्याचतुर्विंशतिः॥ अस्यामध्यकर्णसाधनः॥ ३३॥ ३४॥ एतत्तदप्यस्यामवर्णितं॥ ४२॥ सर्वत्रैवमक्षभांनरितंइत्यने॥ तस्मादक्षभासो

75
1941

धिताशेषे ११० दशाब्धयोनिष्पन्नाः ॥ तथा प्रकारान्तरेणोच्यते ॥ यथा वृत्तपरिधिचतुर्थी दशाब्धे च चत्वारिंशत् १५ अंशाः
 एषां छायाशंकुनैव १२ कर्णः ॥ ५०० ॥ असौ यावत्तावता युक्तः ॥ या ३० ॥ ५०० ॥ अस्मिन् पुनश्चायायाः पञ्चमो योजिते जाते
 या ६० ॥ १०३० ॥ एतत्परिधिचतुर्थी दशाब्धे च चत्वारिंशत् १५ अंशाः ॥ ३० ॥ अतश्चतुर्विंशत्या सम्मिति ॥ सप्तोपसौ स
 मच्छेदात् ॥ ३० ॥ त्यशोधितं जाते ॥ या ६० ॥ १०३० ॥ अस्मिन् पुनश्चायायाः पञ्चमो योजिते जाते ॥ ४१० ॥ दशाब्धे च चत्वारिंशत् १५ अंशाः
 यत्र त्रिंशदंशान् स्तत्रिंशत् १५ अंशाः ॥ यत्र पश्चिरेषां दशाब्धे च चत्वारिंशत् १५ अंशाः ॥ इति स्तुब्धे च ज्ञेयं ॥
 अक्षभानवत्यासंगुण्य अक्षांशैर्विभज्यतस्मिन् कुर्यादित्यभिप्राय इत्युपपन्नं ॥ एतद्दत्तं सेत्रोपरि शिष्याय दर्शयेत् ॥ विस्तार
 भयाच्च लिखितं ॥ ॥ इति तृतीयोधिकारः ॥ अथ चंद्रग्रहणाधिकारा व्याख्यायते ॥ ॥ तत्र स्फुटतिथ्या नयनमुच्यते ॥ नन
 विहीनहैरिति ॥ धनमृणमिति ॥ न तं न विहीना हताश्च ते स्वगुणाश्च न तं विहीनहतास्तेरेव विधेः स्वगुणेः ३० स्वगारभा नु
 वः ११२०० विदना संतोर विदरो भवति ॥ किलक्षणः दशाभिर्वर्जितः स एव विदशांशकः स्वर्कान् दशांशान् रहितः ॥ १० ॥ मनुविधा
 हंरः स्यात् ॥ एवं निजहराभ्यां पूर्वमानीतमंदफलं स्वस्वचिभाज्य क्रमादकं द्वौ न तं फले भवतः ॥ तैर्कद्वौः संस्कार्य कथमित्यु
 च्यते ॥ धनमृणमिति ॥ पूर्वमंतरं वौ क्रणं ॥ पश्चिममंतरं न कुर्यात् ॥ दशांशान् निपूर्वमन्ते पश्चिमं अनुचमंद फले क्रणे सति स
 मिति धनं कुर्यात् ॥ इतरथा उभयतोऽपि पूर्वमन्ते पश्चिममन्ते पश्चिममन्ते कुर्यात् ॥ एवं कृते तो ग्रहणे स्फुटतरा भवतः अन्यत्रापि तिथ्या
 नयने स्फुटतरा भवतः ॥ न त्रयो जनाभावा नोक्तौ ॥ ग्रहणे दृग्गणितयोरेव प्रयोजनादुक्तौ ॥ अस्यापपत्तिः ॥ सूर्यस्य क्रणे फले
 सति प्रागुक्तं डेल परिधिभागाभ्यनुर्दशांशोक्तः ॥ याम्यो नृ इति स्वमये चंशोनाः १३१५० पश्चादुक्तं डेलते पितृ चंशोनाः तथा ध
 नफलं सति प्रागुक्तं त्रिंशदधिकं स्यादशा १३१३० मध्ये चंशो नाभ्यनुर्दशा १३१५० पश्चाच्चतुर्दशौ वण्यां परमंतरं २०१३० तथा चंद्रस्य
 क्रणे फले सति प्रागुक्तं डेलपादेनैकं त्रिंशत् ३०१५० स्वमध्ये पूर्वोक्त एव ३१३५ अंशान्तरं ०११५० एवमनुपातेन प्रथमं परिधिं स्फुटं

त्वा न तो मंद फले साध्यते तत् स्फुट फलं समागच्छति ॥ तत्फलं संस्कृतौ सूर्ये दुस्फुटतरं न तन् कर्म विने व एवमन्यत्र स्वलो नरत्वा नोक्तं ॥
 ग्रहणं तु अवश्यमेव कारितत्वादि चंद्रगणितोपलब्ध्या ॥ तद्यथा ॥ प्रोक्तपरिधेः अन्तरेण मध्यमपरिधौ हते क्रमात्संछेदौ लब्धौ
 रं वः छेदः ४ चंद्रस्य ३५ सूर्यछेदः स्वदशांशान् अंशं छेदः स्तस्माद्विदशांशक इत्युक्तं ॥ एतावुक्तं डेलस्योरेव स्वमयोक्तं डेल
 योरंतरात् उक्तं ननु नुपास्तिध्यति ॥ तद्यथा ॥ न तं विहीनहतेः स्वगुणैर्हता इत्यादि क्रिया जीवं येव साध्यते ॥ तस्या कथं सो
 क्तयत्र किं रणावत्संस्त्रमुदाहृतमस्मि ॥ तद्यथा ॥ भुजान्य भागवर्गो नापरिधेः प्रिकृतिगुणः ॥ हरस्तदं प्रिसंयुक्ता व्यासाई
 स्वक्रमं ज्येति ॥ न तं विहीनहताः स्वगुणा इति कृते सति नुजान्य भागवर्गो नापरिधेः प्रिकृतिर्यथा स्यात् ॥ असौ भाज्यां क्रव
 गो प्रिसंयुक्तपरिधेः प्रिकृतिः स एव भाजकः ॥ एवं रूपत्रिज्यायां जीवेव ज्ञातयथानिदर्शनां ॥ एकघटिकायाः जीवा ॥ ३० ॥
 घटिका द्वयस्य ॥ ६० ॥ त्रयस्य ॥ ९० ॥ एवं सर्वांसां घटिकानां मध्ये स्वेच्छया जीवा द्वयसंसाध्यते नो नुपातः ॥ यथा ॥ रूप
 त्रिज्याश्चत्वारिंशत् ४० हरस्तदेष्टव्यायाः किमिति वा ॥ भागदारे चरा जीनामित्युक्तत्वाद्ग्रहणं नुपातो नुजेयः ॥ चत्वारिंश
 तारूपसंगुणः ॥ इष्टव्याया भागहारः ॥ इति कृते प्राप्ते फलं एकघटिकायाः १००६५० ॥ ५६ ॥ अनयोर्भाज्ययोरसदृशयोः सा
 म्यत्वं बीजक्रिया प्रदर्शयते यथा ॥ अनयोरेष्टं प्रक्षिपेत् ॥ यथा भाज्यो सौ भवतस्तथं यावत्तावन्मि तं प्रक्षिप्य समीकरणार्थं
 न्यासः ॥ या २० ॥ १०००० ॥ अत्र लब्धया वतावन्मानं प्रक्षिप्य समीकरणार्थं न्यासः १० ॥ अनेनोत्थापितो सौ भाज्यो ॥ ११२५०
 एते स्वशा ॥ या ५६ ॥ १०००० ॥ रभानुभुवत्तन्नाः ॥ यद्यावन्मानं तद्वर्जितं तां तां स्मादशां वर्जितं तां तां इत्युक्तं ॥ अथ पुनरनु
 पातो यथा यदि रूपं छेदने तत्र प्रथमोत्थापितं मंद फलं न दानेनोत्थापितं प्रथमं छेदे नमिति व्यस्तत्वात् फले रूपगुणे स्वस्वच्छेदं दत्तं तस्य
 भ्यते न दूरे संस्फुर्यात् ॥ इति धनमृणस्यासति ॥ सर्वपरिधेः क्रणं धनं च प्रकल्प्य स्वमध्यपरिधिं पूर्वापरपरिधेः शोधयेत् ॥
 यज्जाते स्य मवशिष्यते ॥ तथा क्रणं धनं वा ग्रहं कुर्यात् ॥ विपरीतं शोभ्य स्तमिति धनं ॥ ५९३३० स्वमे १३१५० प १५ अत्र पूर्व

रिधेनंशध्यति॥ तस्माच्छुद्धेयस्त्विति कर्ण॥ पश्चाच्छुध्यति॥ तस्माधनमेवदिति मयस्यैव॥ तथा चंद्रस्य पू ३०१४४ त्व ३११३६ प
 ३२१ २८ अत्रमध्यपरिधिः पूर्ववतं न शध्यतीति व्यस्तत्वाद्धने॥ परतोऽर्कणमेव॥ धनास्तदा ३०१४४ त्व ३११३६ प ३०१४४ अत्रोभय
 नापिन शध्यति॥ इति॥ तस्मादणमवस्थादित्यपपन्ने॥ अथात्र किमपि विशेषमात्रं प्रदर्श्यते॥ तद्यथा॥ पूर्वविना न्यस्मिन्न
 पिनिधोऽस्य चंद्रमसोः पृथक् न तं विधाय दं कर्म कुर्यात्॥ अहोरात्रे न तस्यानुपा तस्फुटक्रियां विना त्रयोदश द्वादशाघटिका
 त्मकदिना इत्येवा जीवा अष्टमं मत्वं शानो द्वादशममनां मवकिं नोत्पद्यते तत्र न वयं आनां त्रि न्याये भवितव्यं॥ ननु एवमाशंका
 न उत्यादनीया॥ कस्मात्॥ उच्यते इत्यस्यो नरह नयोर्मध्ये सदेव पंच दशघटिका एव संभवति॥ ननु दिनार्धघटिकाः कुमध्य
 योर्मध्ये दिनार्धघटिका संभवति॥ तत्र दिनार्धसंज्ञः॥ तत्रानुपातो विहितः यथाशेषे॥ स्वांसाह नमित्याद्यपपन्ने॥ इति न तं
 कर्ममाविक्रयति॥ इत्यमुना प्रकारेण न तन्ममो विंशत्या एव कर्मजमुदितो न चापरे वलनदय न कर्म उक्त जीवया कृतं॥ तन्मनं स
 माचीनं भयादिति॥ एवं स्फुटतरोति धिं प्रविधाय ग्रहस्य तात्कालिकमाधनक्रियो च्यते॥ यानेयनादिति॥ ॥ स्पष्टार्थः॥ अत्रो
 पपनिस्त्रिंशति केन सगमा॥ यदि मायनाभिः पृथिघटिकाभिर्भुक्तिस्तुत्या कला लभ्यंते तदेव सावनाभिः कनीति लब्धाः क
 लाग्रह संस्काराः॥ गतघटिकास्तदा कर्ण॥ एष्यघटिकास्तदा धने॥ एवं कृते खचर स्मात्कालिकः स्यात्॥ पूर्णांते संस्क्रुतो
 स्येदं पृथग्वाच्यं नरितो लवाद्यवयवैः समोभवः॥ अमांते राश्याद्यै समवित्यर्थः॥ उक्तं च॥ पूर्णां तु काले तु समो लवाद्यै राश्यां
 त काले नयं वे ग्रहाद्यै रिति॥ अथ ग्रहण संभव जानार्थं शगनयनमु च्यते॥ ॥ सपानेति॥ ॥ याम्योपरदिति॥ व्याख्या॥ ॥
 पर्वान्कालिकेन पानेन महसपान श्चामोतात्कालिकं श्रं दस्यदो ज्ञा त्रिधा कृता प्रासती अंगुलादिशरः स्यात्॥ सपानशी
 तद्यतिगो लदिक्रस्यात्॥ सपान श्रं दो यस्मिन् गोले न तं न दिक्रस्तुः शरो भवति॥ गोलासना प्रागेवोक्तं॥ मेयादिपदं स्तु
 सोम्यगो लदस्या स्वाशरस्योपपनिर्यथा॥ शरो नाम विमं डल कानि मंडल योरंतरं॥ शरसंज्ञमिति परिभाषापान स्तुविमं

कापमंडलयोः संपानस्तत्सादशे चंद्रशराभावः॥ तत् पदेषु शराभावः॥ त्रिभेदे तैरपरमशरः॥ मध्ये नुपांतो यथा॥ यदि विन्यायापरमं श
 सप्तत्या लक्षणं तद्वयं कल्पनामंतरं लभ्यंते तदिष्टव्या किमिति॥ इष्टजीवायाः प्रथमं परमं शरकलागुणः ततो भागहर सस्यादपग
 मः॥ न वत्यंगुलानि गुणत्रिज्याभागहारः तयोः त्रिंशता पवर्जः कृतः गुणकस्तु नेत्रयः॥ भागहार स्त्रजे चत्वारः॥ अवशिष्ट इति॥ त्रि
 शी कृता सेति मिश्रं॥ प्रसंगोपातत्वात्॥ अथ लक्षणमपि यथा॥ ते चायने इति॥ कर्कसगादौ दक्षिणे नरे भवतः॥ अस्योपपत्तिः प्र
 जवदक्षिणा॥ कर्कसादिपट्टराशयो दक्षिणाभिमुखं जति॥ मगादिपट्टनराभिमुखं गच्छतीति भावः॥ एते गोमने अयनांशवदो
 धिनये॥ अंगुलादेः शरस्योपयोगो नैव तस्मादुक्तः॥ अथ सर्वत्र कलादेरूपयोगस्तस्मात्साधनार्थं खंडान्युच्यते॥ स्वाश्चादिति
 व्याख्या॥ ॥ कान्तिवदिति॥ युक्तायनांशग्रहबाहुभागा इत्यादि कर्मणा साध्यः॥ कान्तिवदिति उक्ते तत्कालानयने कान्तिपाते क्षिप्त
 साध्यते॥ बाहुभाग इत्यादि कान्तिवत्साध्यः॥ कलादिप्रमाणीय विहतः कार्यः॥ अंगुलादिर्भवति॥ खंडकालचिरपि कान्तिखंडवत्॥
 शरस्येष्टं॥ शरं ज्ञात्वा विंवांगुलात्तु च्यते॥ विंविधो भवति॥ व्याख्या॥ ॥ सगतिरिति॥ विधोर्भनियुगादिभक्ता सती विधो विंविधं भव
 ति॥ तथा खगतिदस्य हता शिवभक्ता सती रवि विंविधं भवति॥ इंदुभुक्तिस्त्रिधा तुरंगां गभक्ता सती भूभास्यात्॥ किं लक्षणा कर्तुं क्यदितुं वेन
 हीना॥ अर्कस्य भुक्तेः सप्तमांशे न हीना॥ अस्योपपत्तिः॥ चंद्रविंविध्या संपाजना निस्वनां बाधयः॥ चंद्रकक्षयापंचदशयो जने रैके का
 कशात द्विं वयो जना निपंच दश विभक्तानि लब्धं कलादि विंविं॥ ३२ त्रिभिः कलाभिरेकैकमंगुलं॥ यत उक्तं॥ कल्प्यस्वतु त्रिकुलमंगुलमि
 तितस्मात्॥ त्रिहंतं सत् अंगुलादि विंविं॥ १०१४०१ अनेन चंद्रभुक्ति नो लब्धा सुगा इयः ७४ इत्युपपन्नः॥ तथा सूर्यविंविधो जना निदि
 दिशरत् ६५३२ संख्या निरूप्य कक्षायां कलाः २००१३२ एभिर्विहते लब्धं कलादि विंविं ३२१३२ पुनरस्मिन् विहते गुलानि १०१५० अ
 नेन रविभुक्ति नो लब्धाः ५१२८ सगमार्थमेतद्विगुणाः॥ अनो द्विहता शिवासा इत्युक्तं॥ तथा भूभासतिः॥ अत्र समानं लब्धं भक्ति
 चतुरस्रं कल्पयि स्वास्ती लंबः साध्यः॥ सयावद्विकर्णानः क्रियते तावद्भाषा योद्धायः सच्यते॥ योजनमयो वशिष्ठते स एव चंद्र

भाष्याः॥ प्राणानां तन्मूलं प्रथमं त्रिभिः संगुणितं पुनः षड्यासं गुण्यत दुभयोरुणकयोर्घातः स्वाष्टं दवउत्तद्येत इति अतः स्वाष्टं दु
निघ्नमित्युक्तं॥ तथा मदनयने मनांतराद्वैकर्ण इति॥ कल्पनया प्राग्वत्तन्मदं कस्यासिद्धिः॥ अस्य त्र्यक्षेत्रस्य संस्थानं परिहरेत्
प्रकारे दृश्यते इत्युपपत्तेः॥ अनयोः स्थितिः स्थितिमोक्षस्थितिमदोदयोः स्फुटं च मुख्यकल्पे गुरुकर्मणो वसिध्यति॥ तत्त्वत्मानं रत्नात्
सुगमार्थं मनुकल्पे नोच्यते॥ विपक्षित इति॥ ॥ व्याख्या ॥ ॥ विक्षेपत इति शरान्तं केलि सणा आगयुगेति॥ अष्टचत्वारिंशद्वि
भक्ताद्यं नाद्र्यादिकं फलं लब्धं तेन फलेन स्थितिर्द्विधा स्था एकत्र हीना संती क्रमाने स्यात् शिकमोक्षिके स्थितौ स्यात्॥ अत्रेति अस्मि
न्नचंद्रग्रहे पुनरत्र विरोधमाह॥ ॥ ओजपदेति॥ ॥ यदि पातयुता विधु ओजपदे भवति न स अन्यथेति॥ यत्र युता तत्र विहीना॥ विही
ना तत्र युता॥ अथवा स्यात् शिकसा मोक्षिका॥ यामोक्षिका सा स्यात् शिकसा॥ इति वान्यथा॥ एवमुना प्रकारेण विमदादौ विभवति॥ अस्या
पपत्तिः॥ विक्षेपात् स्थितिमानीय तदा चंद्रगनयः संगुण्या षड्या विभज्य कल्पयितुं लभ्यते तच्चंद्रशोध्यते सस्या शिकं श्रंदः स्यात्॥
यदि यो ज्यते तदा स्यात् शिकसा स्यात्॥ एवं पातोपि तात्कालिकः कार्यः॥ ताभ्यां स्यात् शिकं मोक्षिकं शरमाध्ये॥ शराभ्यां स्थितौ च माध्ये॥
पुनः ससंस्थित्या संचाल्य तात्कालिको फलपुनः शरमाध्ये॥ तौ सुदो स्यात् शिकं मोक्षिकं शरमाभवनः॥ पुनः स्यात् स्थितौ माध्ये॥ तेषु स्थिति
दले स्तः इति मुख्यार्थः॥ एतत्कर्मगारवं॥ तस्माच्च योपसंहारं स्यात् पुनर्कर्मणा नुक्तं स्यात्॥ तद्यथा॥ एवं सिद्धौ ते सति शरस्याष्ट चत्वारिंश
रिंशान् भागामध्यस्थितिं स्वस्थित्या रं तरितुं किंचिन्मना धिरोदष्टः तस्मादेव मुक्तं विक्षेप इत्यादि॥ तथा स्यात् साधनं॥ यथा स्थि
त्या नयनं कल्पितं त्र्यक्षेत्रस्य तस्य चतुर्थांशः स्थितिः॥ यतो गत्यं तरस्य चतुर्थांशः स्वाष्टं दवः॥ तस्य वर्गः षोडशोऽस्य तृतीयांशः अ
ष्टचत्वारिंशद्वि॥ तथा बीजक्रिये चोच्यते॥ चंद्रस्पर्गतिः ॥ १०१ ॥ ३५ गत्यं तरे ॥ ३० माने स्पर्गं १८१२५ अस्ववर्गः ३४० शरः १८ स्थितिः ३ स्थि
त्यं शो नन शरो युतो जातः अस्ववर्गः ३२५ माने स्पर्गं ११५१५ अमो प्रथमपक्षः॥ ततो द्वितीयपक्षो यथा शरं १५ या
व नावदं १५ अनेन स्थितिरूना जाना ॥ ३५ ॥ एतद्व्यं नरस्य शरीरं शीति शो नो न चतुर्भिर्गुणितं जाते ॥ ३५ ॥ यस्य वर्गो द्विती

यपक्षः॥ याव १८४ या १८४० ॥ ३५०० अनयोः समशोधनार्थं समच्छेदीकृत्य॥ याव १८४ या १८४० ॥ ३५०० पक्षो संशोधितं ग्राहित
रूपाणामप्यकाङ्क्षति संयुतमित्यादि करणेन लब्धं याव तावन्मानं॥ ४० न याव ११५ या ० ॥ ०० या स्थित्यग्निभागे नो नो कते
प्रथमः पक्षः १०१ द्वितीयपक्षश्च॥ याव १८४ या १८४० ॥ ३५०० अनयोः समच्छेदीकृत्य छेदगमे समशोधनं जातो पक्षो॥ प्राग्वत्
याव ३० या २४८०० ॥ ५० याव तावन्मानं॥ ५० इति नागयुगांशोऽत्यन्ताः विक्षेपत इति ज्ञेयं॥ मध्यविक्षेपादेतत्कर्म कर्तुं न युज्यते
याव ० या ० ॥ ०००० यतो मध्यस्थित्याः सममंतरं न भवति॥ शरस्यादक्षत्वात्॥ तस्मात्स्वस्वविक्षेपासंभवति इति॥ शरस्यो
नत्वं तदा स्थितेरधिकत्वं॥ ओजपदे भुजस्य रक्षितस्माच्छरस्यापि रक्षितः॥ स्थितेरूनत्वमित्यपचयः॥ युग्मेन्यथैव एवं मर्दस्यापि वा
मना ज्ञेया॥ स्थितिरिति स शमोऽन्तरकालः॥ मर्दमिति॥ अदर्शनकालः॥ अत्र ये स्थितिमर्दसाधिते स्वर्गात्ममीलनाद्यमध्यय
हणं यावत्कालः॥ स एव साधितस्माद्वै स ज्ञेयं॥ एवं मथ्यान्मोक्षकाल उन्मीलनकालश्च ते मोक्षसंज्ञे स्थितिमर्दले भवत इ
त्युपपत्तेः॥ एवमेवार्थं प्रकटयति॥ सूर्योदयादिति॥ युक्ते चेति॥ ॥ व्याख्या ॥ ॥ सूर्योदयानेन अस्तमयाश्च सूर्यग्रहणे सूर्यो
दयान्॥ चंद्रग्रहणे अस्तमयाश्च गम्ये पूर्वविरामकाल इति॥ एष्यदर्शयोर्णिमां तेषु टमध्यग्रहः स्यात्॥ इति मध्यग्रहणं भवति चंद्र
ग्रहणे समकालकालः योर्णिमास्थानं सूर्यग्रहणे स एव लंबन संस्कृतः स्फुटदर्शो न इत्यर्थः॥ तस्मिन् स्थित्या स्वमर्देन स्वर्गमर्देन
चर्चा ज्ञेयं सति स्यात् शसन्मीलनके कमेण भवतः पुनस्तस्मिन्नेव पर्वतकाले निजाभ्यामिति मोक्षसंभवाभ्यां स्थितिमर्दकाभ्यां युक्ते
सति सुक्लृप्ता उन्मीलनं भवति॥ अत्रोपपत्तिः॥ सर्वज्ञस्योः अद्यच्छादकमंडलयोर्नेपि संपर्कस्पर्शः मोक्ष इति विंबयोः एतद्व
भावः॥ मध्यग्रहणं यावान् ग्रामस्मादिति यस्मिन् मध्यग्रहणे छाद्य विंबाधिके यावाव्यासः तावान् स्वयासः॥ अथ काले ज्ञाते दिग्ज्ञान
र्थमुच्यते॥ ॥ स्वांका हनमिति॥ ॥ सौम्यां न काशमिति॥ योगान्तरं ज्येति॥ व्याख्या ॥ ॥ नाड्यादिनं न स्वांका हनं स्वच्छंदेन न कं
सत्त्वा भवति॥ दिननतं दिनदलेन भजेत्॥ रात्रिनंतरा त्रिदलेन भजेत्॥ सूर्यग्रहे सूर्यदिनहतेन चंद्रग्रहे चंद्रदिनहतेन तेन तन्ना

वस्य.

23.

टीकांलवास्थिरितिलवादिनतंभवतिइत्यर्थः॥ कदेनित्यंशोत्पत्तिंकांलविसुकांतिनिमाक्षकालेचतज्जातेषांनित्यातयाहताभनेअस
 ल्वातेत्रिभन्वयानन्ताः संतस्तदक्षवलनंस्यात्॥ किलक्षणंसौम्यांतकाशं॥ कस्मिन्नसति प्रागयेनेननसतिप्राङ्मनंतसौम्यांशं॥
 प्रत्युद्गतेअनकांस्मितिदक्षिणंभवतीत्यर्थः॥ ॥ अस्यापपत्तिश्चेराशिकद्वयेनयथा॥ यदिस्वदिनार्द्धननतांशालयेतेनदानत
 घटिकाभिः कदेनितनस्यनवलंशाशुणः स्वदिनार्द्धभागहारः लब्धंलवादिनतंतोन्यानुपातः॥ यथा॥ यदित्रिज्ययाअक्षांशा
 लयेतेनदानतज्ययानयाकिमितिफलंत्रिज्यप्रमाणंमानेकस्मिंदंरिणाभिमतमाक्षजवलनंलवादिभवति प्रागपरेनेनइत्याद्य
 स्यापपत्तिरियंयथा॥ निरक्षदंडोविषुवद्वलयंसममंडलवर्तते॥ तस्मात्तत्रअक्षजवलनाभावः॥ साक्षेतुविषुवद्वर्तंस्वमध्याया
 वद्विरंशोः दक्षितानमतितावाद्विरंशोरुत्तरभवः क्षितिजादुन्नतोभवतिनस्मात्तमाक्षक्षितिजस्यग्रहविं वस्यप्राचीतावाद्विरंशो
 रुत्तरतोचलितभवति॥ स्वमध्येस्वस्त्वाएव॥ तस्मात्तस्वमध्येनस्याभावः॥ मध्यनुपातः कृतः पूर्वकपालेउत्तरतोवलितादुत्त
 रंस्यात्॥ पश्चादक्षिणतोवलितादक्षिणमिति॥ तदुक्तंनगपरेनेतदिति॥ तथाग्रस्तोदयेग्रस्तास्तेचविशेषः॥ अस्तोदयस्या
 शिकंनतग्रस्तास्तेमाक्षिकंनतस्वदिनार्द्धाद्यावदधिकंभवति॥ तस्यादिनार्द्धवशादंशात्प्रसाध्यनवतेर्विशोधनजीवासाध्या
 साअक्षांशः संगुणयत्रिज्ययाभाज्यातदक्षवलनंस्यात्॥ ग्रस्तोदयेउत्तरं॥ ग्रस्तास्तेदक्षिणमिति॥ अस्यापपत्तिः॥ स्वमध्येपानाल्य
 चअस्यभावः॥ पूर्वपरक्षितिजेअक्षांशप्रमाणंपरमुत्पद्यते॥ स्वमध्यास्यानालंयावत्पूर्वकपालं॥ पानालावस्वमध्यंयावदपरकपा
 लंचजंयमितिण्वमक्षवशाद्वलनमुत्पन्नं॥ परंकोतिमंडलवशादस्याप्यन्यथात्वस्येवभातिनदुच्यते॥ ग्रहस्यसुक्तायनोऽस्येति
 यादस्यग्रहस्यसुक्तायनोऽस्यकोटीजीवासाध्या॥ सावाणोर्वर्भक्तासतीअयनदिरुनथानथैवोपपत्त्याअन्यद्वयनंवलनंभागा
 दंभवति॥ अस्यापपत्तिः॥ स्वमध्याडांशवशांतरेक्षितिजंभवति॥ तस्माडांशत्रयसुक्तस्ययाभुजज्यासेवकोटिज्याभवति॥ त
 स्यात्कोटिजीवेत्युक्तं॥ क्षितिजस्त्वननस्याग्रेप्राक्सस्मिकादयनदिशिथावद्विरंशोवर्ततेतावद्विरंशोर्ग्रहविं वस्यप्राचीचलित

प्रवर्तते तु कौरेः कालं शास्त्रपरमंचतुर्विंशत्यंशः पंचभिर्विभक्तोऽस्तीत्युच्यते ॥ पंचमोऽंशश्चतुर्विंशतिः ॥ पूर्ववद्वासेनेयं ॥
यमुभयोः समवायकारणत्वात्त्रिभुवनं स्फुटं स्पष्टं दिगुच्यते ॥ एकोन्यदिशोरिति ॥ तयोराक्षजायन्तोऽर्शद्वलनयोरेकाचदिशो
र्योगांतरज्यासाध्या ॥ तथा हतं चतुर्भानयोगसंदं च त्रिभुवनया हतं स चंदंगुलाद्यं स्फुटं बलनं भवेत् ॥ अथ नुपातोऽयं ॥ यदि त्रिज्या
मितमानेकसंदेन बिंबसुत्यादितं तस्मिन्नेव बलनवशाच्छायस्य स्फुटं दिशुः साधिता ॥ अतोनेन सह त्रैविंशत्कृतं ॥ एतेनैव ग्राहक
बिंबेन परिलंबः क्रियते तदा तेनैव महानुपातः कर्तुं युज्यते ॥ अत्रेच्छया कृतस्य न दोष इति ॥ रवींद्राः प्राग्रासमोक्षे विपरीतदिक्
भवतः ॥ इत्यस्यापपत्तिः ॥ अत्र बलनं तात्कालिकी प्राचीदिका एव साधिता ॥ तस्यासंख्यवापश्चिन्मा ॥ पूर्वस्ति तिजविषुवद्वनसं
ताद्यदि उत्तरस्यां दिशि ग्राह्यं बिंबस्य प्राची भवति ॥ तदा प्रतीची चोत्तरतो ज्ञेया ॥ रवेः पश्चात्पश्चाः चंद्रस्य पश्चात्पश्चाः ॥ तस्या
वींद्राः प्राग्रासमोक्षे विपरीतदिक् इति युक्तं ॥ सगमेयवामना ॥ एवं ग्राह्यं बिंबस्य दिग्ज्ञानमुक्त्वा ग्राहको यत आगच्छति ॥ त
त्तानं शरवशादेव भवति ॥ तदा यनं मुख्यकल्पेन प्रायुक्तमपि दर्शितं ॥ आचार्येण सार्वार्थमुक्तस्येन सत्यां तस्मादुच्यते ॥ अ
भ्यां शर इति ॥ ॥ यदि माध्यः शरः ओजपदोऽवो भवति ओजपदादुत्पन्न इत्यर्थः ॥ तदा स्थिते रश्मिभागेनेति स्थितिर्ज्ञान
दिधा उच्यते ॥ कार्यः ॥ तौ क्रमात्प्रथमां त्य बाणोऽनुतिस्थां शीकृभोक्षिभो भवतः ॥ एवं विधोरिति चंद्रग्रहण एव ननु सूर्यग्रहणे न बलं च न
वशाच्च नितवशाच्च न्यथा तं ज्ञात्वा ॥ तस्या नत्र संभवति ॥ ते शरास्पर्शमध्यमोक्षकालिका परदिशिः स्थानं दिव्यवसूर्यग्रहदेहाः ॥ यद्य
नरास्तदोत्तरे देहा ॥ इति ॥ अस्यापपत्तिः ॥ स्थितिप्रामाण्यं चंद्रातिः ॥ १०१ ॥ ३५ अनया स्थित्वा गृहिणा पाषाणित्वाग्निना एतदंशादि
कंपले ॥ या ॥ १०० तव शरसंदेनाद्येन ॥ सप्तसागुणितं पंचदशभिर्भक्तं फलं कलादिशरः ॥ अंगुलादिकरणेषु नस्त्रिभिर्भक्ता जातः ॥
श्रीराम ॥ ३६०० अथ भात्याद्वाजक उच्यते ॥ तस्या स्थित्यग्निभाग उक्तः ॥ ओजपदेऽनुजस्योपचयाच्छरस्यापचयः ॥
तस्याद्यमेयुतो न ॥ ३६००० इत्युक्ते ॥ अत्र न शरेण ग्राहकागमनमुक्ते ॥ तथा सूर्यग्रहणे चंद्रो ग्राहकः ॥ शरस्त चंद्रो देवोऽस्मिन्न

तस्याद्यस्मादिशियदकागमनं संभवतीति ॥ तस्या चंद्रग्रहणे च स्मरिष्यः शरः स्युरित्युक्तं ॥ अथ ग्रहणस्य स्यादिसंस्कृते प्रकटीक
रणार्थं लुटकमुच्यते ॥ ॥ आद्यार्हस्य त्रेणेति ॥ केंद्राद्यथा इति ॥ आद्यं तवाणाग्रगते इति ॥ भूभाहंस्य त्रेणेति ॥ दृष्टंगुलानीति ॥ ॥ आरब्ध
याद्यस्य अर्हत्तत्प्रमाणस्य त्रेणेति विधायनं तोमाने कथं चंद्रस्य त्रेणे च वृत्तं कुर्यात् ॥ किंलक्षणं साधितां ॥ साधिता आशयस्मिन्ननुक्तसा
धितां ॥ एवं कृत्वा बाह्यवृत्ते माने कथं चंद्रस्य वलनं यथा शब्देयं ॥ प्राकृत्या शिकं पश्चिमतश्च मोक्षं प्राकृत्यस्ति कान्त्वा स्यादिकं वलनं यस्मि
नदिशि गणितागते तस्योमवदिशि उत्तराग्रं दक्षिणाग्रं वा देयं ॥ तथा पश्चिमस्वस्तिका चोत्तिकं गणितागते च स्मरिष्यं देयं ॥ रवीन्द्रोऽप्रा
ग्रासमोक्षे विपरीतदिक् इति प्रागुक्तत्वात् ॥ एवं चंद्रग्रहणे रवीरनिरविग्रहणे स्यादिकं मोक्षिके वलने पश्चिमपूर्वतो ज्ञेयं ॥ पश्चिमस्वस्तिका
कान्त्वा स्यादिकं वलनं दिग्देयं पूर्वातो मोक्षिकं यथागते देयमिति ॥ ततः स्यात्वा वलनाग्रकाभ्यां बाणो ज्ञातव्यो ॥ यत्र स्यादिकं वलनाग्रं त
स्यावस्वस्तिकाग्रं देयः ॥ मोक्षिकं वलनाया मोक्षिको देयः ॥ कथं ज्ञातव्यं इति ॥ सूर्यग्रहणे गणितागताः स्वदिश्यवदेयाः ॥ चंद्रग्रहणे स्मरिष्य
देयाः ॥ प्रागुक्तत्वादेवं स्यादिकं मोक्षिकं उच्यते ॥ संस्मानमुक्तमध्यशरः कुत्र कस्माद्येवेति ॥ तदुच्यते ॥ उत्तराद्यमत्यमिति ॥ ॥ वलनाग्रकाभ्या
मत्यमुत्तराद्यमुरवपुच्छस्यैकं द्वापथाप्राप्तदिशामध्यशरं देयः ॥ मत्स्यः कथमुच्यते ॥ तन्मध्ययत्स्वचं तन्मुरवपुच्छस्यमिति एवं वनद्वारा
णां संस्थापनं ज्ञात्वा अथेत्यनंतरं शराग्रकेभ्यो वृत्तेः कृतेः सूर्यमध्यग्रहोक्षं संस्थाप्य ॥ एतदुक्तं भवति ॥ सूर्यशराग्रगतः शरवृत्तं केन
रते कृते मनीयाद्यविंशं वृत्तिं भवति ॥ सर्वग्रहणे तु प्रात्याविंशद्वारं वयावदधिकं छाद्यते तापदाकाशं छाद्यते ॥ छाद्यविंशस्य योजन
प्रमाणेनानुपातः क्रियते ॥ तावद्योजनमाकाशमिज्ञेयं ॥ तद्यथा ॥ यदि विंबागुलं विंबयो जनानि न दधिकप्रस्तंगुलैः किमिति ॥ यथा मो
क्षशराया छादकोट्टरेण छादविंबं यत्पुष्टं तत्र मोक्षः स्यात् ॥ एवं सूर्यादिमोक्षं ज्ञात्वा सर्वग्रहे संस्थाप्य मोक्षं ज्ञातं न संभवानं ज्ञानोपयुज्यते ॥
अथांकयेन्मध्यशराग्रं चिह्नं ॥ आद्यं तवाणाग्रगते चरेस्वे अंकयेत् ॥ एतदुक्तं भवति ॥ सूर्यशराग्रतो मध्यशराग्रं पावदेरेका रत्ना कार्या
तथामध्यशराग्रोक्षशराग्रं यावदपि चरेत्वा कार्या ॥ ते उभरेरेवैमौ प्रग्रहमुक्तिगौ ररवानुगते ज्ञेयो ॥ अनेन मार्गेण ग्रहकोणं लीति भावः ॥

तन्मध्यच्छादकविंबान्तरादं प्रमाणस्य त्रेणे केंद्र इति ॥ केंद्राहं न विस्तरितं तस्य मार्गस्य यथा युतिः सान्मार्गयुतिः ॥ तस्याद्वयं ॥ तस्मिन्मा
मार्गयुतिद्वयेपि नाभ्यां भूभाहंस्य त्रेणेति विधायनं तोमाने कथं चंद्रस्य त्रेणे च वृत्तं कुर्यात् ॥ किंलक्षणं साधितां ॥ साधिता आशयस्मिन्ननुक्तसा
धितां ॥ एवं कृत्वा बाह्यवृत्ते माने कथं चंद्रस्य वलनं यथा शब्देयं ॥ प्राकृत्या शिकं पश्चिमतश्च मोक्षं प्राकृत्यस्ति कान्त्वा स्यादिकं वलनं यस्मि
नदिशि गणितागते तस्योमवदिशि उत्तराग्रं दक्षिणाग्रं वा देयं ॥ तथा पश्चिमस्वस्तिका चोत्तिकं गणितागते च स्मरिष्यं देयं ॥ रवीन्द्रोऽप्रा
ग्रासमोक्षे विपरीतदिक् इति प्रागुक्तत्वात् ॥ एवं चंद्रग्रहणे रवीरनिरविग्रहणे स्यादिकं मोक्षिके वलने पश्चिमपूर्वतो ज्ञेयं ॥ पश्चिमस्वस्तिका
कान्त्वा स्यादिकं वलनं दिग्देयं पूर्वातो मोक्षिकं यथागते देयमिति ॥ ततः स्यात्वा वलनाग्रकाभ्यां बाणो ज्ञातव्यो ॥ यत्र स्यादिकं वलनाग्रं त
स्यावस्वस्तिकाग्रं देयः ॥ मोक्षिकं वलनाया मोक्षिको देयः ॥ कथं ज्ञातव्यं इति ॥ सूर्यग्रहणे गणितागताः स्वदिश्यवदेयाः ॥ चंद्रग्रहणे स्मरिष्य
देयाः ॥ प्रागुक्तत्वादेवं स्यादिकं मोक्षिकं उच्यते ॥ संस्मानमुक्तमध्यशरः कुत्र कस्माद्येवेति ॥ तदुच्यते ॥ उत्तराद्यमत्यमिति ॥ ॥ वलनाग्रकाभ्या
मत्यमुत्तराद्यमुरवपुच्छस्यैकं द्वापथाप्राप्तदिशामध्यशरं देयः ॥ मत्स्यः कथमुच्यते ॥ तन्मध्ययत्स्वचं तन्मुरवपुच्छस्यमिति एवं वनद्वारा
णां संस्थापनं ज्ञात्वा अथेत्यनंतरं शराग्रकेभ्यो वृत्तेः कृतेः सूर्यमध्यग्रहोक्षं संस्थाप्य ॥ एतदुक्तं भवति ॥ सूर्यशराग्रगतः शरवृत्तं केन
रते कृते मनीयाद्यविंशं वृत्तिं भवति ॥ सर्वग्रहणे तु प्रात्याविंशद्वारं वयावदधिकं छाद्यते तापदाकाशं छाद्यते ॥ छाद्यविंशस्य योजन
प्रमाणेनानुपातः क्रियते ॥ तावद्योजनमाकाशमिज्ञेयं ॥ तद्यथा ॥ यदि विंबागुलं विंबयो जनानि न दधिकप्रस्तंगुलैः किमिति ॥ यथा मो
क्षशराया छादकोट्टरेण छादविंबं यत्पुष्टं तत्र मोक्षः स्यात् ॥ एवं सूर्यादिमोक्षं ज्ञात्वा सर्वग्रहे संस्थाप्य मोक्षं ज्ञातं न संभवानं ज्ञानोपयुज्यते ॥
अथांकयेन्मध्यशराग्रं चिह्नं ॥ आद्यं तवाणाग्रगते चरेस्वे अंकयेत् ॥ एतदुक्तं भवति ॥ सूर्यशराग्रतो मध्यशराग्रं पावदेरेका रत्ना कार्या
तथामध्यशराग्रोक्षशराग्रं यावदपि चरेत्वा कार्या ॥ ते उभरेरेवैमौ प्रग्रहमुक्तिगौ ररवानुगते ज्ञेयो ॥ अनेन मार्गेण ग्रहकोणं लीति भावः ॥

यवैः समोभवतः॥ भूमध्ये कस्तुत्रत्वाच्च सूर्ययद्विज्ञितिजनकं भवति तदा नृप एव स्था इष्टादृष्टिभूतेण सूर्यसिद्धिजनसकंप्रपञ्च
 नितत्रदृष्टिमध्यसूत्रयोरंतरकोलात्वं च न भवति सः क्षितिजे च परममुपपद्यते॥ एतस्मिन् क्षितिजे सूर्य एव लब्धं भवति तद्यदा त्रिभोवैत्रिय
 तेन दातयोरंतरागच्छिन्नयमेव भवति॥ तस्मान्न त्रपरमुपपद्यते॥ यदा तदेव भूमध्यसूत्रं च स्वमध्यस्थयास्योत्तरदृष्टमकं भवति॥
 तत्र मध्यसूत्रदृष्टसूर्ययोरैक्यत्वाच्च तत्र लंबनाभावः॥ तत्र सूर्यो त्रिभोवैत्रियेन लब्धे समं भवति स्वमध्यस्थितिजयोर्मध्यस्थमाणा तुषा
 नास्थितिः॥ अत्र त्रिभोवैत्रियेन समं कलंबनाभावमिति सिद्धं॥ अमोपक्षः सूर्यसिद्धेते मया द्वेर्नांगीकृतः॥ यत्र उक्तं॥ संध्यलम्प
 समं भवति हरिजस्य न संभवति ते॥ एतन्मया दीनां मते भास्कराचार्याद्यैर्नांगीकृतं॥ परंतु एतद्व्यक्तिमद्व्ययते॥ अनुचनतघटिका
 नामनुपाता दंशाविधायन जीवियालंबनार्थं मनुपातः क्रियते तदपि ममीचीनं दृश्यते॥ करणप्रसादाकारेणापि एतत्संज्ञो
 गीकृतोऽस्ति॥ अन्येऽपि नामाहो द्वेः त्रिभोवैत्रियेन लब्धे समं स्यादपि क्षोणीकृतः॥ ग्रंथे विस्मरभयात्तेषां भवतानि नोच्चारितानि॥ यथा त्रिभोवै
 लब्धस्य न तो न तांशाः साधितास्तथा मुपयोगात्पत्तिरदृश्यते॥ अथ लंबनसाधनार्थं मनुपात इत्युच्यते॥ त्रिभोवैत्रियेति॥ ॥
 त्रिभोवैत्रियेन लब्धे त्रिभोवैत्रियेन लब्धं तदकं यद्विशेष इति विवेकः॥ तस्य सिद्धिर्ना जीवास्वरामभक्तासति घटिकादि लंबनं भवति न तु न न ज्ञानि
 हितं न रेवेंदुरिति त्रिज्यया लब्धं न संतुष्टं भवति॥ तन्निधौ दशांशघटिका स स्वस्थं कुर्यात्॥ अस्यापपत्तिः॥ भूयासाद्व्योजना निसा
 द्योः स्वाकादयः ७९०१३० एतानि दिनगति योजनानां पादो न गच्छति भूमितया जनानां ११८५८१४५ पंचादशांशानुत्पन्नानि तया
 दिनं घटिकात्मकं घटिकादीनां पंचदशांशो घटिचतुष्टयं॥ एतत्तस्मिन् लंबनप्रमाणं॥ अथानुपातः॥ यदि त्रिज्यया घटिका चतु
 ष्टयं लब्धं तेन दा त्रिभोवैत्रियेन लब्धं विवेकं जीवया किमिति॥ अत्र लब्धं भवति॥ तत्र लंबनं मध्यमं॥ यदा त्रिभोवैत्रियेन लब्धं मध्यमं दो कुर्यात् तस्यैव
 यानि तदेवं॥ यदि न्यूनस्तदा अनुपातः॥ यदि त्रिज्यया एतत् लंबनं न देह्यया किमिति सुटं भवति॥ अथ लब्धं लंबनस्य संस्कारतिथौ
 करणार्थमुच्यते॥ त्रिभोवैत्रियेति॥ ॥ रवेः सकाशात् त्रिभोवैत्रियेन अधिकहीनके सति स्वस्थं कुर्यात्॥ अधिकं संहितेनैव ज्ञेयमि
 ति॥ एतत्संज्ञेनैव संकपात् न साधितं॥ पश्चादणमिति॥ कदाचिन्न संभवति॥ तस्माच्च निपक्षोक्तो न भवति॥ मध्यमलब्धसंज्ञा

नावित्यादिपक्षावृत्तिमानिति दृश्यते॥ परंतु यद्यद्येवं दृष्टिर्नांगीकृतं तदस्य दाघैरपि साक्ष्यमिति तथैव आख्येयं॥ एवं तिथौ लंब
 नसंस्कारज्ञात्वा ततो सरुद्रयविलंबनादिकमिति तस्मान्निधौ लंबनाक्रममन कुर्यात्॥ एतदुक्तं भवति॥ लंबनसंस्कारातिथेर्लब्धं त्रि
 भोवैत्रियेन लब्धं लब्धं विवेकं सिद्धिर्ना जीवास्वरामभक्तासति घटिकादि लंबनं भवति न तु न न ज्ञानि
 ते सति तिथ्यंत सुटं लंबनं संस्तुत्या न घट्या व पूर्ववशात् लंबनमुपपद्यते॥ ततश्चा॥ यस्योत्तरवशात् तत्तिथ्युपपद्यते॥ तस्मान्न दुच्यते॥
 न तांशा जीविति॥ लंबनसंस्तुतिथ्यंत कालिक्त्रिभोवैत्रियेन प्रसाध्य प्राग्वचनां ज्ञानप्रसाध्यतेषां जीवासानतां शजीवासास्वर्कलवाप्ति
 नाकार्यं स्वकायेन द्वादशांशानयुता अष्टभिर्दृष्टासाती नतिर्भवति॥ कथं भूना अंगुलाद्यापुनः किं लक्षणानतां शदिक्ता॥ अत्रापपत्तिः
 यथा पूर्वपरवशात् लंबने अपपत्तिः॥ तथा याम्यात्तरवशात् लंबने अपपत्तिः॥ यथा क्षितिजे परमं लंबनं पादो नास्तिः कालाः ४८१४५ तथा
 नतिरपि परमक्षितिजे तावत् एव कल्पः॥ ४८१४५ स्वमध्ये तु रवस्वस्तिके आभावः॥ तदेतत् लंबनं पादो नास्ति॥ यदि त्रिज्यामिन न न ज्ञयाप
 रमा एतविल्यः कलालं भवेत्॥ तदेतन्न न ज्ञया कतीति प्राप्त कलानां चं शो गुलानि स्फुरिति॥ अत्र लब्धं लंबनार्थं मपवर्त्ते यथा परमकला
 नां त्रीयां शो गुलानि सपदाः षोडशे व भिन्नं न ज्ञां संगुण्य त्रिभज्यया भजेत्॥ तदुभयोरपवर्त्तः कृतः॥ एव्य अंगुले यश्चतुर्थांश
 धिक्कं रूपं पृथक् कृत्वा त्रिभज्यया स ह पंचदशांशपरवर्त्तः कृतः॥ गुणस्थानं रूपं भागहारस्थाने अष्टप्राप्ताः॥ अंगुलावशेषं संपा
 द रूपं पंचदशानां द्वादशममान्स्मान्न न ज्ञात्वा कं शयुक्ता अष्टतासितीत्युपपन्नं॥ अथ बालाघवार्थं मनुकल्येन लंबनानयनमुच्य
 ते॥ ममादय इति॥ पिं डो म न इति॥ ममादयः सप्त सप्ततिः ७७ कुमनवः १४९ अष्टधी १८८ नवंदुदस्ता २९० शारत्रियमला २३५
 स्वतिनाः २४० षट्त्रयश्चिनः २३६ जिनयमाः २२४ द्विशती २०० एते पिं डः एकादशो कं त रित भागानाम सरुत्साधितं लंबनस्य पा
 नीयपलातीत्यर्थः॥ अंतशले जीवाचदनुपातासाधनं॥ एते एकादश एकादश भागानामुत्पादितास्तदुपपत्तिर्यथा॥ प्रथममेव त्रि
 भोवैत्रियेन लब्धं तदपि दृष्टा भागा भवति तदा परमं लंबनं असहकर्मणा साधितं घटिकाचतुष्टयमुपचयात् कसु सद्यते॥ ततः परमा

४९
१४५

संभवेते॥ तेषां नवत्यां नवमिताः त्रिपञ्चाशद्विंशतिपञ्चाधिकाभिरधिकाः प्राच्यन्ते॥ ३०८१५३२२॥ यत्तिरर्गणे हते तल्लभाः
 केदपमिवर्त्ताः गताः॥ तेषां योगात्पञ्चाः॥ त्रयेण कार्यं तस्माद्द्विद्वान्॥ असौ भागद्वारः पट्टघटिकाभिरुत तस्माद्द्विभवे प्रेरकाधि
 केदपमिवर्त्ताः॥ तस्माद्द्विद्वान्पुनस्तत्कृतं॥ अभिर्भागद्वारदिने गुरोरस्तादस्तं॥ उदयादुदयं॥ वक्रादयं॥ मार्गोन्मार्गं॥ वक्राद्वि
 क्रमिति सभगतिः॥ सूर्याद्या चंदनरितपुनस्तावदं नरितः स्यात्॥ तत्र निरवयवात्काधवाथं नंदनवाचय उक्ता इति॥ ग्रंथारंभे
 चैत्रसिनाटीर्वैशाख्यधिकशतमितादिने गुरोरुदयो जातः॥ तत एकोनवत्यधिकशतचतुष्टयमिति दिने ४८९ अस्मिन् भूत्॥ उभयो
 मध्ये दृष्टं जायते॥ यथोभयोर्योगो नंदनवाच्यमिति भवति॥ तथेष्टजानार्थं बीजकल्पनये॥ यां १२२० तनो द्वितीयः॥ यां १२
 ४८९ उभयोर्योगः॥ यां १२४०० एते नंदनवाच्यमिति पक्षे॥ यां १२४०० समग्रोपनात्तु व्ययावनावनां १०५ एते पञ्चाभू
 दस्यपपन्नं॥ एते विंशत्यधिकशतानां चोधिनाः शेषं पंचदशचतुष्टयं॥ यां १२४०० यात्यकाशेषं देव जायते इत्यपपन्नं॥ अस्माच्छेषा
 द्नाधिकं दिने गतं तस्यः कालः स्यात्॥ एतच्छेषं गुर्वेकं योमयगतिवशादेव॥ तस्माच्चयमं॥ तत्पुटीकरणे॥ यथा तालाकाकं घटी
 फलमिति सस्यना आदिकं फलं सूर्याहते शेषकं स्वमृणं कुर्यात्॥ अत्र घटिद्विगुणानवभक्ताभागा भवन्ति एते गतिद्विवर्णभक्ताः
 तदिनाधिकानाः कार्याः॥ तत्र लाघवार्थं द्वादशगुणानां अष्टाचभात्यं ते तदिना भवन्ति॥ अत्र दिनेरेव कार्यं न त्वथि स्थिते वना
 आद्यवयवेनेति॥ एतत्कर्मस्य स्फुटीकृतं स्यान्नरनिरासाथं मुक्तं॥ अथ गुरोर्मंदफलस्यांतरनिवासाथं उच्यते॥ राशिभ्यामुद
 येति॥ गुरुदयं सूर्यात्पुनः एकादशभिरंशे गुरुस्तस्य मंदफलं सूर्याशद्विगुणं तस्य घटीफलं सूर्याथं समुत्पद्यते॥ अस्तेतुराशिद्वि
 ययुतस्य सममिति॥ ज्ञात्वा स्फुटं लाघवार्थं तत्फलं स्वगुणेः ३०४१ मित्युक्तं॥ त्रिंशद्गुणानां अष्टाचभात्यं तदिनादिनास्युः॥ तस्माद्द्विभि
 तदिनास्युरित्युक्तं॥ गुर्वेकं योमं तरेयं शास्त्रे पां कालांशं करणार्थमुच्यते॥ संक्रान्ते रूदयादिनि॥ सूर्यायस्मिन् शास्त्रे तिष्ठति तस्मि
 न्नवराशास्त्रे तोयदः नदासंज्ञो वा उदयमस्तं प्राप्नोति॥ तस्मात्संक्रान्ते रूदयादित्युक्तं॥ शेषं शेषप्रमाणेन राशीनामुदयाः शतत्रय
 पल्लव्याः कालांशप्रमाणेन वन्यनाधिकाः तस्मात्कालांशोदयशेषांशोदययोरंतरेया निन्यूनाधिकपल्लवानि निति ध्यात्वा हतानि

रुत्तास्तादयेन विभज्यते इत्यनुपातोपधा॥ सतीध्या च समेयं देवतिः परमोत्पद्यते॥ गुरुस्तुतीध्या च सूर्यः॥ अनः सूर्यसमे गुरोपरमाण
 तिश्चतुर्दशकलाः १४२५॥ सूर्यस्यैकोनवर्षा ५९९ तदनंतरं पंचत्वारिंशत्कला ४५९ अभिर्गुरोरेकादशकालांशाः हनाः पंचदशदिनाल
 भ्यन्ते इत्यपपन्नं॥ यदि कालांशा अधिकास्तत्फलं न न्यूनास्तदा करणं॥ अस्ते सप्त राशिद्विद्वान् तस्मादित्युक्तं॥ तत्फलं यस्ते धनं गति
 त्युक्तं॥ उदतिराशिः समेयेन येन तत्सप्तमोस्ते समुपतिनेन॥ एवं शेषे स्फुटं कृतं पंचदशभवंति॥ तस्मिन् दिने गुरोरुदयो ज्ञेयः
 चतुरशीत्यधिकशतत्रयं शेषकं स्फुटं यस्मिन् दिने भवति तस्मिन् दिने गुरोरस्तमय इति॥ अथ कालांशोदयास्तसाधनमनये पश्या
 उच्यते॥ पंचेजानगण इति॥ कुण इति॥ व्याख्या॥ ॥ गण इत्यहर्गणः पंचेजान इति पंचदशाधिकशतेन ११५ नोन आसौ गणश्च
 अष्टभूषणवयुक्तार्थः॥ अष्टगणस्य षोडशांशेन युक्तः॥ पुनः किं लक्षणः वेदाष्टवर्णे हतः इति चतुराशीत्यधिकपंचशतेन हतः॥ एवं
 कृते शेषं षड्विंशतिः समेन थासप्ततीत्यधिकशतेन २८० समे वक्ष्यमाणरीत्या स्फुटं कृते सति क्रमावपश्चात्तु कालादयो स्तो भवन्तः
 कथमिति॥ वक्ष्यमाण स्फुटं इत्युच्यते॥ नदानीं तस्मिन् समेयं यस्मिन् शो रूदयसंस्वराधिरहितं कार्यं॥ पूर्वदिक् शेषके एव॥ पश्चा
 त्तु तत्सप्तमः॥ तस्मात्सप्तमः॥ रवास्ताधिरहितः कार्यः॥ षड्गुणः पंचगुणैरिति॥ क्रमादेकपंचगुणैरिति पंचत्रिंशद्विंशतिगुणः॥ अन्यत्र श
 रंगुणः॥ पुनरन्यत्र विषयेः पंचभिर्गुण्यः॥ ततो न्यत्र अंशा पिसंख्येति षट्त्रिंशद्विंशतिगुणः॥ क्रमादेभिर्गुणैरेवं चतुर्दशगुणयित्वा तेनै
 वोदयेन विभजेत्॥ यत्फलं प्राप्य तेन तत्पूर्वोक्तं शेषं स्फुटं कृतं रूदये ज्ञेयः॥ तन्म्यूनरहितो आस्तमयो ज्ञेयः॥ एवं यद्यहमः साध्य
 तेन दास्तादयेन यत्फलं प्राप्य तेन त्वं शेषकं योज्यं॥ अक्षमयः साध्यते॥ तदा तत्फलं स्वस्वास्ताकं शेषकं योज्यमिति॥ एवं कृतं य
 द्दयः स्वस्वाभिस्तो भवति तत्र व्यस्तविशोधनं कुर्यात्॥ तस्मात्प्राग्बलं प्राप्यते॥ तद्व्यस्तधनं ज्ञेयं॥ अस्यापपतिः॥ अत्राप्य
 र्गणः चतुःशतीष्वधिकशतं द्वादशत्रयपश्चादस्मिन् भूत्॥ यदा तु द्वादशाधिका चतुःशती नदासंज्ञोदयो जातः॥ अनयोरिष्टं तथा शो
 धं यथोभयोर्येदाष्टवर्णा भवति॥ नदि कल्पना प्राग्बलं जकल्पनया॥ यथा॥ यां १२४१२ अनयोर्योगः यां १२४८९४ असौ वेदाष्टव

भचक्रममोतेभोमगुरुशनीनां पाताः स्वस्तीप्रफलेन यथागतेन संस्कार्यः॥ बुधशक्रयोः स्वस्तीमंदफलेन यस्तेन संस्कार्योः॥ तेषां तैरुतः
 क्रियते तदपि युक्तं॥ परंतु येः केवादिभिः शक्रजयोरनुलामगावापपातोस्वस्तीमंदफलेन यस्तेन संस्कार्योः विलेकः॥ तद्यथा॥ शक्रजय
 तथाः फलं मृदुप्रतीपतानयेदिति तैः पातेर्युक्तो ग्रहः कृतं न चान्तिमंदयुक्तिमदा इति तत्त्वज्ञानं॥ नंदो यो देवचारणीयः॥ अथुक्त
 मिति प्रनासने एवमुच्यते॥ तथा चोक्तं श्रीभास्कराचार्येण॥ जानीते येन निपुणं गणितं सगोलं तेषां तु तं चकरणं व्यसनं रथे व॥ अ
 थ कुजादीनां मध्यमविक्षेपकला उच्यते॥ अथ कुजादि विक्षेपका इति संबन्धः॥ रवेः शरा इति॥ देशोत्तरं शतं कलानां ११० भोमस्य सश
 राद्विषुद्धा १५० बुधस्य षडंगा ७६ गुरोः षडंशशशिनः १३६ शक्रस्य रवौ १३० शनेः॥ अथ नक्षत्रयनं॥ रवेः दिति॥ रवेः द
 नस्फुटरेव दानं स्वपातयुतादौ ज्योत्स्नाध्यानथायुधशक्रयोः शीघ्रोच्चतस्वस्फुटपातयुतादौ ज्योत्स्ना॥ एतदुक्तं भवति॥ भोमगुरुशनी
 नां स्फुटयनां स्वस्फुटपातयुक्तानां भुजः साध्यः तस्य जीवास्वस्वविक्षेपकलाभिः रवेः शरादित्यादिभिः पाठपाठिताभिर्गुण्यास्वस्ववि
 प्रफलनभाज्यामकलादिशरः स्यात्॥ पुनस्ताः कलास्त्रिभिर्हताः सत्यः अंगुलाद्यः शरः स्यात्॥ इति॥ अत्रापपनिस्त्रैराशिकद्वयं
 नद्यथा॥ यदि त्रिभज्या पाठपाठिता विक्षेपकला लभ्यते॥ तदेष्टु ज्यया किमिति॥ ततो न्योनृपातः यदि त्रिज्या प्रमाणकक्षारत्नात्र
 स्थितस्य कियानिति॥ अत्र गुणकभाजकयोः सुख्यत्वाच्चिज्यानां क्रुते इष्टज्यायाः शरकला गुणः॥ चलकणी भागद्वारद्वयपत्रं॥
 यथायनाक्षरकर्मद्वयमपि लाघवाय मवक्ष्येन प्राक् श्रादिति॥ यस्माच्च ज्ञमय इति॥ व्याख्या॥ त्रिभेन हीनश्च युक्तश्चासौ रव
 चरश्च त्रिभेन हीनश्च युक्तश्च चरः कथं॥ प्राक् पूर्वोक्तिं ज्ञेयं ग्रहः साध्यते तदा ग्रहस्त्रिभेनः कार्यः॥ पश्चात्तदा त्रि
 भयुक्तः॥ तस्य क्रान्तिः साध्या॥ अत्र कपि॥ इयं क्रान्तिः शरं स संस्कार्येति श्रान्तिमुदाहरति॥ सा रथेव ज्ञेया॥ कलाम्॥ त्रिभेन हीनश्च
 युक्तग्रहस्य विमंडलाभावान्॥ तस्मादत्र केवलं क्रान्तिः साध्या॥ तेषां पृथक् क्रयके अपि साध्या॥ तयोर्मध्ययानन ज्यासा प्राक् साधिता
 अंगुलाद्येन शरं गुण्या पुनः कलाकरणार्थं त्रिभिरपि गुण्या उन्नतज्याभाज्या यत्कलादिफलं लभ्यते तद्दे संस्कार्यम्॥ अथ शरं न तं

शयोरकदिके धनमन्यदिके चरणं॥ इति क्रुते आपनाक्षजदकर्मद्वयमपि क्रुते भवति॥ तद्दशान्तिजिज्ञासुह उचरशरेण पावद्विरं शेरु
 भामिनेतदंशादिभितं मायनाक्षजंदयः॥ उक्तमिति क्रुते न मिते धनं यतः स्वस्वस्ति का क्रान्तिरनस्य यतो न मनं नदिकृत्तुग्रहस्यपि क्षितिज्जा
 नमनं भवति॥ तस्मादुक्तं भवति॥ अन्यदिक्स्थित्यो नमनं तस्मादणमिति॥ एवं चरनां दयोरैकदिके धनं अन्यदिके चरणमिति सिद्धं॥ तद्दश
 दिव्यनुपातो ज्ञेयः॥ यथा॥ यदि न तज्यायाः कोटिरूपाया उन्नतज्या भुजरूपा लभ्यते तदा शरकोटिरुपस्य किमिति॥ एतत्प्राक् क्षितिजस्ते रव
 ग्रं ज्ञेयं॥ पश्चाद्दक्षिणमिति॥ पूर्वोक्तिं ज्ञेयं धनं लक्षणमुक्तं तस्य आक्षितिजस्ते व्यसं कार्यं॥ इत्यमुना प्रकारेण इहास्मिन् ग्रंथे रविचरः स्या
 त्॥ तत्पूर्वयोस्तदिति दृष्टग्रहः सर्वश्च श्रुतयोर्मध्ये यो त्यक्तः सार्कः कल्प्यः अपरोक्षप्रकल्प्यप्राग्बुधोरेवं तरे पटिकाः साध्याः॥ पश्चिम
 क्षितिजस्ते दृष्टग्रहस्तदोक्तयोः यद्वयुक्तयोरंतरे पटिकाः साध्याः नारमहताः सत्यः कलां आभवंति॥ तैरुक्तयोः अधिकैः समुदयोगो ज्ञेयः॥ न्य
 निगंतस्य इति एव्यः॥ यस्माच्च ज्ञमय इति॥ अस्मात्क्षणादस्ममयो व्यस्तोक्षेपः॥ तदिति नयोरुक्तैः साधितयोरंतरेयाः कला सास्त्रिंशत्सा
 गुण्याभानो राशुदेयेनो हताः॥ चेद्यदि पश्चिमस्तु न दानं तन्मनरा शुदेयेन हताः सत्यः क्षेत्रं लभ्यते॥ ताः जयंतरेणेति गत्यं तरेण हताः॥
 ग्रहवक्रिणिमनिगानियोन हतास्ते लब्धे दिने यो तैः यो स्तमयो ज्ञेयः॥ समुदयोगो ज्ञेयः॥ बुधशक्रयोर्वक्रिणोरुत्पत्तिर्भवः अन्येषां वक्र
 से उदया स्वसंभवेनास्ति॥ प्रवः अगस्त्यस्य सप्तनाभा सुभागाः सप्ततीत्यं शाः ८० तथा स्य कलां आ द्वादश १२ एते शरव्या कला जा
 ना एकादश ११ सप्ततीत्यं शेषेषु कला ९८ एतानि ते सर्वे उदयः ९८ एतानि ते सर्वे अस्तमयः॥ एतानि शरं साधेतु॥ आक्षमंदकर्म कर्तुं युज्यते
 नद्यथा॥ अस्य शरस्य चरव्यक्त्येन स्फुटास्फुट क्रान्तिजयोरित्यादिना॥ एकांगुलाक्षप्रभाया अष्टौ गुणः रूपं भागहारः इति अक्षभा इति
 रित्युक्तं॥ ॥ ६॥ ॥ इति वासनाभाष्येषो धिक्कारः॥ ॥ ७॥ ॥ अथ चंद्रशृंगो न्नति साधनाध्यायो व्याख्यायते॥ तत्र चंद्राक्षेपो
 दक्षिणमंतरे भुजः पूर्वोपरमंतरे कोटिः॥ उभयोरंतरे तिर्यकर्णः॥ एतच्चक्षेत्रं शृंगो न्नति साधनं हेतुकं भवति॥ तस्मात्तावद्यास्योत्तरमं
 तरे भुजः सुगम एव॥ यथास्य लक्षणमुच्यते॥ प्राग्ग्रह इति॥ चेद्यदि प्राक् क्षितिजस्ते ग्रह रवः सूर्यादौ भवति तदा उक्ते एकांशे

युनेः कलाभिः प्राग्बद्धैः पदिवसासाध्याः॥ अत्रोपपत्तिरित्यपि सगमाः॥ अत्रागस्त्वोदयास्तमुच्यते॥ अक्षभाष्टहतीति॥॥ अष्टगोमितल
वागजादयश्च अक्षभाष्टहतीत्युक्तवर्जिताः क्रमेण कार्यः॥ दिनमणोस्यै अंशाद्यन्तमेसकुं नभूरगस्यः क्रमाद्वानमदर्शनं याति॥ अ
स्योपपत्तिः॥ क्रोतिः कलासायकसंस्कृतेति॥॥ इंदोः क्रोतिः कलाबाणेन सत्ताः शरांगान्यदिनासाधितेन संस्कार्यः॥ प्राग्बद्धक्षणेन॥
एकान्यदिशोऽपि गान्तरमिति एवं चंद्रस्युदा क्रोतिर्भवति॥ अस्योपपत्तिः॥ प्रागेव दर्शिता॥ सा क्रोतिः सूर्यापमसंस्कृता कार्यः॥ सध इस्
र्यस्यापमेन संस्कृता यमपडः कस्मात्क्रियत इत्यस्योपपत्तिः॥ उभयोः क्रोत्योरैकदिशि अंतरमन्यदिशियोगः एवं कृतेन योर्दक्षिणांतर
मुपपद्यते अत्राएकदिशियोगोन्यदिशि अंतरमित्युक्तं॥ तत्सार्थकीकरणापमपडः कृतः॥ सध इद्विगन्यत्वं नवतीत्यत उक्तं एवं चंद्र
सूर्ययोर्दक्षिणांतरमंतरं सिद्धं॥ एवं चिरक्षएव विषुवद्वृत्तस्य सममंडलाकारत्वात्॥ तदैव साक्षदेव करणार्थं संस्कारांतरं यथा॥ यैर्कंदु
दोऽप्यो गुणितैरिति॥ विगतोक्तोयस्यादिति व्यक्तः इंदुस्तस्य दोऽप्यो गुणितो अतएव सांशा अतैर्विशदुत्तरशतेनोद्धतैरपि संस्कृता पूर्वसाधि
नमस्तानामिरेदोः संस्कारः कथं क्रियते॥ इति ताः कलाषष्टिभिरुद्धत्य अंशान् कृत्वा अभिरंशैः संस्कार्यः॥ इत्यनुक्तमपि ज्ञेयं॥ अत्रोपप
त्तिः॥ विषुवद्वृत्तं रवमध्यादक्षिणतोक्षभागेन मितं न चनेते॥ क्षितिजश्च मध्यांतरं न वलंशाः तेषां ज्यात्रिन्या अतोनुपातः॥ यदि त्रिज्यायां क्षां
शालभ्यते॥ नदास्यै चंद्रतरज्या किमिति॥ लब्ध्या स्ते दक्षिणा ज्ञेयाः॥ तैः संस्कृतां शाः प्रागानीता एव स्फुटमंशाद्यंतरमित्यप्युक्तं
एवंगुणादिकरणमुच्यते॥ यैर्कंदु दोराशभिरिति॥ यैर्कंदु दोर्योनुजः स राशाद्यः स इंदियग्रः सावय वेराशभिः पूर्वसाधितो
शाविभाजिताः तानि वलनंगुलानि भवन्ति॥ अत्रोपपत्तिः॥ चंद्रस्य कालांशाद्वादश १२ अलुचद्वादशाभिरंशैरेकैः क्रोतिभिर्भवति॥
तस्मात्प्रतिपक्षं ते चंद्रोदयते तत्समये अंगो नृतिः॥ कीदृशिति साध्यते॥ तत्रानुपातो यथा॥ द्वादशाभिरंशैरेते शालनारया इष्टालभ्यंते॥
नदा चंद्रविंबा इत्यप्युक्तं गुलस्य किमिति न दंयगुणमिति पटुगुणकारद्वादशभागहारः उभयोः यदि रपवर्त्रे कृते भागहार इति यं प्राप्तं नो न्योनु
पातः॥ यदि द्वादशाभिरंशैरिदं दयं प्राप्तेन द्वात्रिंशद्विंशैर्किमिति॥ द्वितीयस्य त्रिंशदुणः द्वादशभागहारः॥ एवं कृते लब्धाः पंचन एव भागहारः॥

एकस्मिन्नशोऽप्येवं द्योर्दशात्रिभिः पंच इति॥ अतोराशभिरिंदियग्रैरिति सिद्धं॥ वलनमिति किं चंद्रविंबपरिधौ प्रागुक्तं च स्फोटिकं सूर्ययो
रंतरं तद्वलनसंज्ञा तदुज्जरूपमिति भावः॥ चंद्रसूर्योपस्थां दिशति द्विज्येयं॥ अथ सितामितप्रमाणमुच्यते यैर्कंदुकोद्यां शरिति॥ यैर्कंदुको
टिः॥ तस्या अंशाः तेषां पंचदशांशः॥ महारसंज्ञाः॥ अमुना हरेण पटु नितः पटु त्रिंशद्विंशो यदा सततं दृष्टहरेणोन युक्तं रत्नातयोरैका
ये॥ ते क्रमादत्र विभास्य भारयस्यातां॥ असि तसितारव्यभवत इत्यर्थः॥ अस्योपपत्तिः॥ दशांते चंद्रा केसोरैव लोहिभाया अभावः॥ स्वभा
वप्रमाणं चंद्रविंबा इष्टं गुलानि॥ विभाप्रमाणराशिः॥ स्वभाप्रमाणं द्वितीयोराशिः॥ अनयोर्वर्गोतरं पटु त्रिंशदंतरं च यैर्कंदुकोद्यां श
नां दृष्टांशाः तज्ज्ञानोपायो व्यक्तविधिना॥ दशांते कोट्यंशानवतिः एषोपावत्तावदंशो रात्रयंतरं रू ९० वर्गोतरं राशि वियोगभक्तं यो गोभ
वति॥ अनेन रात्रयंतरेण रू ९० पटु त्रिंश ३६ द्वांते भक्तं लब्धोयोगः या ३६ अयं विभास्यो या १ योगस्य पटु गुलस्य सम इति सम
छेदाकृत्य समशोधनार्थं या १ सुभयोन्यासः या ३६ रू ९० अनयोः रू ९० समशोधने कृते लब्धं यावत्तावत्तानं॥ १५ अतः शरैर्दुभा
ग इत्युक्तं॥ रात्रयोर्गोत्रं ज्ञात्वा संक्रमसंज्ञेण या ३६ रू ९० पृथक् साध्या॥ अत्र शरैर्दुभागो हर संज्ञः॥ तदेव रात्रयंतरं पटु त्रिंशता हरेण वि
ज्ञातो यत्र लब्धं स राशियोगः॥ अर्द्धादुच्छाप्यः॥ रात्रयंतरेणोन युक्तः कार्यः॥ तदेवैतौ राशीस्तः॥ विज्ञास्वभारव्यावित्यपपत्तेः॥ अथपरित्यज्य
माह॥ विचार्येति॥ कृतेति॥॥ पटु गुलेन सूत्रेण च विधाय किं लक्षणं दिगं॥ दिशामं कायस्मिंस्तद्विगं कं नो वलनं देयं॥ कृशकूपक्षो
रुजस्य प्राक् चिह्नं दद्यादिति ज्ञेयं॥ एवं वलनं दत्त्वा नद्वलनाग्रसूत्रकं द्वादिभां नद्वलनाग्रमांश्चावदये स्वभयात् नं कुर्यात्॥ एवं ज्ञात्वा इंदु
गोत्रमनस्य संस्कारविधिं जानीहि॥॥ इति सप्तमोधिकारः॥॥ अथग्रहयुत्यधिकारः॥॥ तत्र तावद्गोमादिग्रहाणां विंबान्याह॥ पंचो गेति
कृतेति॥ व्याख्या॥ पंचांगः सप्तांकः शरादिति द्वादशमासः॥ किं लक्षणाः पृथक् कृताः॥ पुनः किं॥ त्रिज्या शङ्कर्णोतरसंगुणाः॥ त्रिज्या
आशङ्कर्णश्चनयोरंतरसंगुणाः किं लक्षणाः त्रिज्याः प्रागुक्तेः पराख्ये दत्तास्तेः फलैर्ये पृथक् कृतास्ते उच्युताः कार्यः॥ एकस्मिन्नसति त्रिभ
मोर्विक्रयाफर्णे अधिकोने सति अधिकैर्दुनाः॥ उनेधिकः॥ पुनस्त्रिदताः सतः कुजादीनां विंबांगुला भवन्ति॥ अस्योपपत्तिः॥ एताभोमादि

69
1941

नामध्याविबं कलाः ॥ तथा सिद्धांतोक्तं यंत्रावयवः सचरणाः कवचं भिन्नभागयुक्ताः इत्येव चरमं त्रिलेखं च ॥ एषो वेधविधेस्तुल्यधारेव तस्मात् ॥ अदा विज्ञापना
 नेतृणां परमो ज्ञेयः अहं एतावति भागानां लब्धाः ॥ परमो चरमं विभागिकाश्च ॥ मध्ये तु पातः ॥ परमं तु ज्ञेयं विज्ञापनांतरेण परमं सविबं कला
 नांतरीयां लब्धयते ॥ नदेष्ट कर्णविज्ञेयोरंतरेण किमिति ॥ लब्धाः कलाः नाम ध्याविबं संस्कार्याः ॥ पुनस्तः त्रिहताः संस्थाविबं गुलानि स्फुरित्य
 पपन्नं ॥ अथोभयस्य ॥ १५३ विबं क० वि० या १ भूमेः सकाशाद्योद्विस्तृतः समुद्रोदयनेयस्तु भूमेरासन्नः समुद्रोदयन उन्नयुक्त इत्युक्तं ॥
 तथा चोक्तं ॥ उच्चस्थितो योमचरः सुदुरेताचः स्थितेः स्यान्नि कटे धरित्री ॥ अतोऽपि विबं पृथुलं भवतीति ॥ एवं विबानि प्रसाध्य ॥ युतिदिन
 द ॥ दिवोक्तं सौरिनि ॥ वक्रैरिति ॥ एवं लब्धैरिति ॥ आख्या ॥ ॥ ग्रहयुत्यर्थं मेकरा इयं शास्त्रिणां त्रिहो जाला चेतसो न भवतः तद्यतयोरंतरलिप्ति
 का समुद्रादयं तरेण दाला लब्धं यथेको वक्रः ॥ तदा गत्ये केन दत्तादिना निश्चयं सावयवं लब्धं तैर्दिनेः तयोः संयुतिर्ज्ञेया ॥ अस्योपपत्तिः ॥ अह
 स्य मार्गगतिर्धने संज्ञा वक्राः कृष्णसंज्ञा एवं सति गत्यंतरेण ग्रहांतरकलाभिर्लब्धं तैर्दिना इत्युक्तं ॥ यद्यनेन गत्यंतरेण कंदिनं तदा ग्रहांतरेण
 किमिति ॥ इत्युक्तं पपन्नं ॥ सा च गता एष्यावातदुच्यते ॥ तयोर्मध्ये अत्युक्तं न्यूनतरे वक्रान्यूनतरे तदा यानेति गता ॥ अतोऽन्यथा एष्यावातदुच्य
 ते ॥ तयोर्मध्ये अत्युक्तं न्यूनतरे वक्रान्यूनतरे तदा यानेति गता ॥ अतोऽन्यथा एष्यावातदुच्यते ॥ एवं जाला प्रागवाप्तिर्दिने
 श्वादिनो संज्ञो समोक्तः ॥ राश्याद्यवयवैः संज्ञास्तः ॥ गतलक्षणो नदी नो एष्यलक्षणेन युनोऽति संस्कारः रक्ताणि व्यस्तं ॥ एवं सूर्यो विधाय
 तयोवां ऋणोक्तं ॥ तयोर्मध्ये योऽयः स्थितस्तस्य बाणः स्वक्त्या संस्कार्यः ॥ एवमुभयोवां ऋणोक्तं न्यादिशो तदा कालानंदेयं कार्यं ॥ एवं लब्धानयोरा
 काशेयाभ्यां दिगंतं कलात्मकं भवति ॥ तदेव सिद्धं भक्तं कराः स्युः ॥ हता भवन्ति सार्द्धं हय कलात्मकं मंगुलमिति पक्षो गीतः ॥ नतः सिद्धं भक्तं मित्य
 क्तं ॥ ॥ अथ लक्षणान्तरमाह ॥ ॥ ज्ञेया विनि ॥ मंदाक्रान्ता इति ॥ आख्या ॥ ॥ एवं नौग्रहौ आकाशे स्वस्वशरदिशो ज्ञेयौ ॥ उभयोऽशरयोरैकदिशे
 सति तदा योऽयः शरः स इतरग्रहाद्विज्ञेयः ॥ तयोऽशरयोर्यदंतरं स स्फुटबाणः स तु यद्यभयोः ग्रहयोर्विना मे सार्द्धं लब्धोपायतदा उभ
 योऽग्रहयोर्भेदयो गोभवति इति ज्ञेयं ॥ तदा सूर्यग्रहणवच्च नाद्यं सकलं कार्यमिति ॥ यत्कृतं भवति ॥ रात्रेयां भिन्नं घटिकाभिः समकाले भवतः ॥

एवं दशोत्तरघटिकाः कल्प्याः ॥ तत्पद्यो नो सप इत्युक्तं यंत्रे प्रसाध्य त्रिभोनलं न स्तुता समकाले ग्रहस्तेव सूर्ये प्रकल्प्य त्रिभोनलं प्रांतरे पिडे भोले व
 नं प्रसाध्य गतघटिकास्तु प्राग्बल्लक्षणेन संस्कार्या ॥ सकालः स्फुटस्वात ॥ पुनस्तुल्यलक्षणेन गतघटिका ॥ त्रिभोनं स्तुतानां शास्त्रसाध्यं ॥
 ग्रहस्य मध्यमगतिपंचदशोऽंशेन संगुण्य त्रिज्याविभजेत् ॥ सप्तलक्षदिगति सा पुनः सार्द्धं हयनभ कासतो अंगुलादिनं निर्भवति ॥ तथा तस्य शरः
 संस्कार्यः ॥ स स्फुटः स्वात ॥ तत्तुल्यद्वयोर्गतं कालं प्रकल्प्य साध्यते ॥ तस्मात्कालादक्षजंतुत्वात् द्रुहरेवायनं च तद्योगवियोगे स्फुटलंबं न स्फा
 कं मोक्षि वंसाययत् ॥ एवं सूर्यग्रहणवत् साध्यपरिहरेत्यर्थं चंद्रसूर्ययोर्विवक्षा क्रियते ॥ यथोभयोर्गगनयोर्मध्ये योमं सकांतः सरविः प्रकल्प्यः यः
 शीघ्रः स इंदुः प्रकल्प्य यद्येक एव वक्रा सती प्रावामं देवा सरविः ॥ अन्यश्चंद्रः प्रकल्प्यः ॥ उभयोर्विज्ञेयोऽर्थं समिति यस्तु शीघ्रसरविमंदश्चंद्रः ॥
 इति प्रकल्पयत् ॥ एवं कल्पयित्वा कल्पिता काले त्वितचंद्रः यस्यां दिशि उन्नतौ दक्षिणतो वा स्थितः सा दिशु शरस्य ज्ञेया ॥ यस्तु सूर्यः स छाद्यः ॥
 अन्यश्चादिक इति ॥ अनया कल्पनया सूर्यग्रहवत् इत्युक्तं तत्परिहरेवा दोषाश्चिमतस्पर्शः ॥ पूर्वोक्तो मोक्षः ॥ इत्यवगंत्य ॥ छाद्यं तत्र स्वस्वचल
 नाद्यं देवमित्यर्थः ॥ यस्मिन् काले योग आगतस्तुल्यलक्षणेन सूर्यदेवसाध्यः ॥ न तु कल्पिता कोत्साध्यः ॥ तस्मादात्रिलयादिविधरे अल्पे सति अ
 लुचन स्यादपि भाद्वयुक्तादन लक्ष्मि नियो गोट इयः स्यात् ॥ अन्यथा अद्वय इति दृष्टिपथं नायातीत्यर्थः ॥ अस्योपपत्तिः ॥ स गमैव ॥ ॥ इत्य
 ए मेति धकारः ॥ ॥ अथ पानाधिकारः ॥ तत्र तावत्तदुपयोगं संज्ञा कला कस्मात्पानकालः साध्ययेतदुच्यते ॥ ॥ विना सपाने दुमिति ॥ पान इ
 ति ॥ आख्या ॥ ॥ इहास्मिन् पानसाधने रविमितराश्च अयनां शंके युत एव दृश्यते ॥ सपाने दुं विना ॥ यत्र केवलं चंद्राग्रहणं करोति तत्र स
 यनमेव ज्ञातव्यं ॥ सपाने दुग्रहणं ॥ तत्र सपानं सपान एव चंद्रो ज्ञेयाः ॥ न त्वयनोऽशुक्तः ॥ इत्यत्र सर्वत्र संज्ञा ज्ञेया ॥ तयोश्चंद्रार्कयोः समापम
 त्वे सति न देवे रसभे के ॥ १२ क्रमाद्वनी पानवै पना हयः पातो भवतीति ज्ञेयं ॥ यदि चंद्रार्कयोर्योगः पट्टाशो भवति ॥ तदा क्रोः समेत
 यनोपाया हयः पातः स्यात् ॥ अर्कभेद इति द्वादशराशयस्तदा वै पना हयः पातः स्यात् ॥ द्योयोर्गोपट्टाशो भवति ॥ द्वादशराशयः पातः
 धिक्कालिमास्नाभुनैप केन दाला लब्धं एष्यगता स्यादिनि तैरहोभिः सौनात्कालिको चंद्रतमः पातं लब्धानतः प्राग्बल्लक्षणेन विज्ञेयः ॥ लब्धः

101
1941

साध्यः ॥ एवं कृते चंद्राके योगे मध्यं क्रान्त्योः मास्यकालः स्यात् ॥ सुदृक् क्रान्त्योः पदासमत्वे तदा सुदृक् पानकालः ॥ अस्मात्कालाद्गोमयो वा उच्यते तत्सं
 णमाह ॥ ओजोपद इति ॥ ॥ चेद्यदि ओजोपदे विभुः स्थितः स पानं चंद्रस्य एकोऽभवेति ॥ तथा युग्मपदे स्थितः स पानं चंद्रादप्यगोऽभवेति तदा
 अत्र स्मात् प्राक् साधितः कालादपि गतः कालो ज्ञेयः ॥ अन्यथा त्वेति ओजोपदे स्थितः स पानं चंद्रादप्यगोऽभवेति ॥ यथा युग्मपदे स्थितः स एकोऽभवेति
 स न न्यथा लेख्यः ॥ अत्रोपपत्तिः ॥ सूर्यं क्रान्तिं चंद्रस्य सुदृक् क्रान्तिं कालाबाणो नांतरावर्त्तते यदि वारं क्रान्ती एकोऽभवेति तदा अधिका अन्यगोऽभवेति
 ना ॥ यदा धिका भवति तदा सूर्यं क्रान्तिं सादृश्यं भवतु मध्यमं क्रान्त्या उच्यते ॥ उना नदादि धिका भाव्यमिति ॥ ओजोपदे इवास्मात् ॥ अथ तौ
 धिको भुजस्योपचयात् ॥ युग्मे अन्यथा इत्यतः ओजोपदे इवापचीयमानायां क्रान्ती शरान्तरलेपि गतः पानः ॥ तथा युग्मपदे इवापचीयमानायां
 शरे केष्वप्यः ॥ ओजोपदे इवापचीयमानायां शरान्तरलेपि पण्यः इत्युपपत्तिः ॥ अथ गते स्थितकालसाधनप्रक्रिया चेतः ॥ क्रान्ती पुरवंदानीति ॥ क्रमो
 मादिति ॥ द्विवाणीति ॥ ॥ क्रान्तिरवदानी इत्युत्तरं दानि च क्रान्ती पुरवंदानीति क्रमेणैति क्रमगतानि धनसंज्ञानि वस्तुनानि विद्यु क्रमगतानि प्रकृत्या
 नि ॥ क्रान्तिरवदानी नियमांगरा भेति यत् ॥ तथा शरं वदानी रसाश्च दिष्टः ॥ अधो धृष्टा प्यानि तानि धनसंज्ञानि एवो धस्तानानि तानि न्युक्रम
 गतानि एतौ निषट् स्थाप्यानि तानि क्रणसंज्ञानि युग्मपदे भुजस्यापचयत्वा दणसंज्ञानि एवं क्रान्तिरवदानी शरं वदानी च धनं पणसंज्ञानि संस्था
 प्यत न चंद्रस्य मायनं स्यत वा संपातं चंद्रस्य भगणात् रुत्वा ने उभयत्र निधुष्टताः कार्यः ॥ यत्तु धनानि उभयोर्भूतं रवंदानी भवति ॥ यत्र संपातं चं
 दस्य नर शरं वदीत्यर्थः ॥ तेषां गणना क्रमो क्रमाच्च कार्य एवंगण्यमानेषु प्रथमं रवंदानी पण्णां मध्ये स्य भोग्यं रवंदपत्तिं तदनुसंज्ञा ॥ युक्
 मगतानां पण्णां मध्ये यस्य भोग्यं रवंदपत्तिं तदनुसंज्ञा ॥ पुनः पण्णां धनं पण्णां क्रणसंज्ञा भिनिगणना तु र्वेषु पदेषु कार्यः ॥ पंचदशभिर्भूते यत्ते
 वंते चापांशाः पंचदशभ्यश्च द्वादशेषं चापांशां क्रान्त्याः एव क्रान्तेः शरस्य चापांशां निधाय एकांते स्थापयेत् ॥ ततः क्रान्ते शरस्य चापांशां नि
 धाय एकांते स्थापयेत् ॥ ततः क्रान्ते शरस्य च भोग्यं रवंदानी द्विवाणीति द्विधा एव कृष्य कृष्यं सेतु ॥ यदि चापानं न लक्षणं भवति तदा गतानि विन्य
 सेतु ॥ एष्य लक्षणे प्यानि ॥ शरं क्रान्त्योर्मध्ये यस्य चापांशां सत्यानस्य भोग्यं रवंदमेकं स्तु मेव स्थाप्यं ॥ अन्यानि द्विधा द्विधा यथागतं स्थाप्यानि तेषां
 स्थापितं रवंदानी धनसंज्ञं विदधात् ॥ एवं रवंदानी संस्थाप्य ततः सुदृक् क्रान्त्या ॥ तथा च्यते ॥ विभोऽंशकेनेति ॥ अपक्रमस्य भोग्यं रवंदवि

भांशकेनेति त्रयोदशं शोचनभोग्यादीनि क्रान्तिरवदानी संस्तुत्य एकं जाल्यो रंतरं मन्यं जाल्यो रयोग इति एवमेकं गोलि ॥ अन्यगोऽभवेति पत्तिः ॥ एवं संस्तुता
 वि क्रान्तिरवदानी सुदृक् क्रान्त्या भवति ॥ अत्रोपपत्तिरिति ॥ अत्र क्रान्तेः शरस्य च पदं रवंदानी अतः पंचदशभिर्भूते रवंदानी एवं न वत्यंशः षट् रवंदा
 नि स्युः ॥ तत्र प्रथमोऽक्षितभुजं रंशे प्रथमं रवंदकं भवति ॥ अंत्यं ततः प्रथमं क्रान्तिरवदानी स्थापनमुक्तं ॥ द्वितीयोपपदे स्थितं भुजोऽप्यन्यं रवंदुजं ते
 प्रथमं न स्मात्तत्रयं संस्थापनं ॥ ततस्ततो र्वे प्रथमं वत ॥ चतुर्थे द्वितीयं वत ॥ अतः क्रमोऽस्मात् स्थापनमुक्तं ॥ तेषां धनं पणं वा सना भुजस्य चाप
 चवत्तात्पूर्वं नोक्ताः ॥ पंचदशभिर्भूते रवंदकं रवंदतस्मात् क्रान्तेः शरस्य च निधुष्टता वदोपासे भोग्यं रवंदकस्य भुक्तं शाः उभयोर्भूतं रवंदोः क्रान्
 त्योः शरं तुल्यां तस्मै क्रान्तिरवदोः तदा दित्वा पौत्रिमाणे गते पाते गते ॥ एष्य एष्य ॥ तस्मात् तेषां चापांशां संज्ञा रूता ॥ तेषां चापांशां संज्ञा
 नां भुक्तं भोग्यं लक्ष्मिं स्थापनमुक्तं ॥ तच्चैत्यं ॥ उभयोर्भापांशां यो रवंदं तं रवंदं स्वस्यां शासं धिरवंदात्यं रवंदकस्य भुक्तं ॥ तदुक्तं पंचदश
 श्रुतं तदेव तस्य भोग्यं ॥ इति भुक्तं भोग्यं पक्षाया रवंदकानां द्विधा द्विधा स्थापनमुक्तं ॥ स्वत्यां शास्य एकं स्तु मेव स्थापनं ॥ ततो भवतीति
 सिद्धं ॥ यतस्त एव स्वत्यां शाः तेषां रवंदकस्य भोग्यां शा एव ॥ अत एकं स्तु मेव तस्य च भोग्यं रवंदकं मिल्यं ॥ एवं वक्ष्यमाणरीत्या स्वांशां रवं
 दानी पंचदशबाणाद्यां वंति श्रुत्येति ॥ इत्यतस्तो मुना नेवं न द्विवाणीति विन्यस्यत्यं ॥ सत्ये शरं रवंदकं दृश्यं महच्छरं यवा एव मध्यमा नि
 रवंदानी अनया रीत्या संस्तुत्य सुदृक् क्रान्त्या भवति ॥ तदुच्यते ॥ विभोऽंशकेनेति ॥ अस्योपपत्तिः ॥ त्रैराशिकं दृश्यं ॥ यदि चंद्रगतेः पंचदशं शा
 रुच्यं तं तदा रविगतेः कवीति ॥ प्रथमं लुपातः ॥ द्वितीयो यथा ॥ यदि पंचदशभिर्भूते रवंदानी विभोऽंशकेनेति रवंदकं रवंदकं ॥ किमिति ॥
 एवं रवंदकस्य रविगतिं गुणं चंद्रगतिं भागद्वारः ॥ पंचदशानं लुपात्तु कभाजकं सांज्ञाः ॥ ततो रविगत्या पवर्त्तः ॥ रविगतिस्त्रयोदशगुणा चंद्र
 गतिर्भवति ॥ तस्माद्वि क्रान्तिं भोग्यं रवंदकस्य विभोऽंशकेनेति चिन्मूना धिनेन चंद्रक्रान्तिं भोग्यादि रवंदकानि संस्तुत्यं ॥ तद्यथा ॥
 चंद्रांशयोः क्रान्त्यं नरमेव साध्यं ॥ तत्संज्ञोऽप्यमानं स्वमृणत्वमेति इत्यनेन सूत्रे एकं जाल्यो रयोगः ॥ अन्यजाल्यो रंतरं मन्यं भवति इति सं
 स्मरलक्षणं ॥ यत्र विभोऽंशकः स्वत्यां रवंदानी रूता ॥ एवं सुदृक् क्रान्त्या ॥ पुनः शरं रवंदकं भवति सुदृक् क्रान्त्या भवति ॥ तद्यथा ॥ एव

गोले क्रियमाणे यो युतिः स्यादित्यनेन सूत्रेण एकजात्योऽर्थो गः स्यात् ॥ अन्यजात्यारंभमिति सिद्धं ॥ अन्यगोले तैरे क्रियमाणे संशोध्यमा
नमित्यनेन सूत्रेण एकजात्यो ॥ रंभरं अन्यजात्यो गसंभवति ॥ अत्र दृष्टान्तकारणाद्योदाहरणं ॥ यथा ॥ अयनांशाः १५ अत्र विधुरो जप
दवर्तते ॥ सू० १५०० ग ६० चं ० १० ग ८४० पात ९१५० गति ३११ सपा ४१० गति ० यदा सपातचंद्रादन्यगोले तस्मादध्यक्षणे ॥
चंद्रस्य भागाः २१० सपातके द्वाभागा १२० तिथ्युद्धतानि गतस्वदानि स्युः ॥ क्रान्तिगतस्वदानि स्युः १४ शेषां शा ० तथा चारस्वदानि ८ शेषां
शा ० क्रान्तिर्भोग्यस्वदं ३८९ अस्वचतुर्दशोऽंशेन २४ चंद्रभोग्यस्वदानि उभयोऽप्यांशानां तुल्यकस्तुतिना निर्वृति २३१ २३६ १५० त
था चारस्वदं कैः प्रणारंभेः संस्तुतानि उभयोरन्यगोलत्वादेतरे क्रियमाणे अन्यजात्योऽर्थो गत्वांतरमिति संयोज्यतानि सुटानि ३३६ १३०
२३९ तथा चंद्रमध्यमक्रान्तयः पंचदशभागान्तरि ताः दक्षिणाः उत्तरीः शराः २३४ १९९ १९३ ५१ ०० सुटानि क्रान्तयः ॥ ४६० ८९९ १९९ ३१९३
९८ तथा सूर्यस्य क्रान्तयः ०० ३१ ९० २१ ९२ ३८ १३८८ उभयोरंतरं क्रान्तयः अयोधः अह्नानि रतानि ॥ २३४ ०० ३१ ६० ११ ६५ ४१ ६३ ० सु
टस्वदानि पूर्वोक्तस्वदं सटानि जातानां तुल्यपपन्ने ॥ एवं सुटानि ह्यारंभः स्वदं कैः शरतुल्य क्रान्तेऽप्युभयोः क्रान्तयोः शरतुल्यमंतरं
तस्याच्छरतुल्य क्रान्तिः कतिरंशो रूपपद्यते इति ज्ञानाय विधिरुच्यते ॥ आद्ये त्वाचापांशमिति ॥ शेषमिति ॥ आद्ये स्वदं कैः अत्यचापा
शमिनो गुणः स्यात् ॥ चापांतरांशाः समस्वदं कैः चिद्वितीत्यचतुर्थारिषु चापांतरांशांतिथुः युनास्तेष्विति तृतीयपंचमादिषु गुणक
स्यात् ॥ एतदुक्तं नवति ॥ उभयोऽप्यांशानां ये मध्ये ये सत्यास्तेः प्रथमस्वदं गुणयेत् ॥ तत उभयोरंतरं कृत्वा तेन द्वितीयं चतुर्थं गुणयेत्
सति संभवे पंचचतसरे चापांतरांशाः पंचदशेभ्यः पात्यशेषेण तृतीयपंचमं गुणयेत् ॥ एवं सर्वानुसंगुण्य सुटानि स्वांशां प्राप्तिं भवति
तानि पंचदशान्वाणायावेति मध्यमितावेति शोधयेत् ॥ शेषमशुद्धेन स्वदं केन सुटेन विभजेत् ॥ ननु स्वांशेन फलं लब्धं वाद्यं ॥
दिशुद्धस्वदं आयुतायावेति स्वदानि शुद्धानि तेषां ये गुणकाश्चापांशो द्वास्तेषां योगं कृत्वा तैरेऽर्थं तं कुर्यात् ॥ पुनः पञ्चासंगुण्य
कृत्वा कृत्वा विधुगत्या विभजेत् ॥ दिनानि फलं ग्राह्यं तैर्दिनगतेष्वेवापातमभ्यस्यत् ॥ अस्योपपत्तिर्दर्शनीया ॥ आदिनशापि दर्शना
र्थ उपायः ॥ यथा दृष्टादपीष्टकोष्टकानि र्यकृत्वा नाधो धो विहिरयन्त एवांशकात्मकस्य तत्रैकपात्रे क्रान्तेऽप्यांशां कान्दत्वा दग्धेति

यं प्रेक्षां विधायनदं नरेन दोग्यस्वदं विहिरयन्त एवांशकात्मकस्य तत्रैकपात्रे क्रान्तेऽप्यांशां कान्दत्वा दग्धेति
पिभोग्यादी निविहिरयन्त ॥ एवमुभयस्वदं केनैव पातं परस्परं चारवशावशादेकैकस्वदं भुक्तभोग्यादीत्यासतोऽस्ति न चति ॥ यस्य चापां
शाकास्त्वत्याः ॥ तन्मध्ये न्यरेखासंचरणाभावात् नंदकस्य मेव दृश्यते ॥ एवमेव पातोगतपातितु उभयार्गं तचापांशान्दत्वा भोग्याद्यष्टस्थानि
स्वदं निपूर्वस्थित्या विहिरयन्त ॥ एवं विहिरयन्त परस्परं तिर्यग्रेखासंचरणांतरालांशास्तत्स्वस्वदं कानां गुणका अपि प्रत्यक्षं भवति ॥ इ
ति विहिरयन्त त्रायनिदर्शनीयमिति ॥ तथा ॥ क्रान्तिभोग्यस्वदं ३६२ चापांशा ५ शरभोग्यस्वदं ०० चापांशा ९ एवं दृष्टं तोदाहरणं द्विधादि
धेत्यादीनां सर्वेषां तथा गुणकानां मुपपत्तिः प्रत्यक्षं भवति ॥ अथ गतं यथोक्तं शरांशान्तरमाह ॥ अपक्रमस्येति ॥ चंद्रक्रान्तेर्यदोग्यस्वदं
उंनद्यादिस्वदं डाद्रोग्यान्धुध्यति न दगतेष्वस्य व्यत्यासः स्यात् ॥ तस्मादिति ॥
नितदसमं नस्त ॥ अथ नः पृष्ठतो वा क्रान्तिमंडलविमंडलोः संपातः नैतत्तल्लक्षणं भ
परीत्यात् ॥ इत्युपपत्तेः ॥ अथ पातकालस्य संस्तानमाह ॥ अत्राद्वरं उभाजिना इ
स्वनादिक्रमाजिनाः संत्यः पातमध्यस्तरतोयनश्चतस्रमाणि कास्ति तस्यान्नाज्या
स्योपपत्तिः ॥ मानेकस्वदं कलामयं ॥ ३२ ३८ तथा पंचदशभागानां नाज्या ॥ ६० १३
द्रोक्तं येन तदामानि कस्वदं उक्तं लाभिः कृती निगुण्यगुणकयोर्घातः सिद्धः पाठः पठितः ॥ त्रिस्वाब्धिदत्ततुल्यः ॥ असौ अत्राद्वरं उकेन सुटे
नभक्तः सनपातस्ति तनाज्योक्तं येन एव पुनर्लक्षणो नरमाह ॥ यस्य स्ति ॥ अति ॥ अरव्या ॥ ॥ यदा पंचदशान्वाणादस्ति लपु
स्थापितस्वदं केपुसांशो गुणितेषु आद्यजानिषु सक्तपुधनेषु क्रुणेषु वाच्युनेष्वपि शेषं रवनागसागरा ४८० धिकं भवति तदा पातसंभवो नास्ति ॥
इति वैदित्यं ॥ यदेव शेषं न किंचिद्वतिस्वत्वं वा भवति तदा संभवो नास्ति ॥ तदा तस्य विग्रहस्वदं भागयोगेनैव वासाध्यं ॥ अथोपपत्तिः ॥ षट्
व्यब्धि न इत्या ॥ दीनिस्वदं कानि स्थाप्यंते तानि स्वांशां प्राप्तिं प्रथममेकस्वदं चापांशां द्वास्तेषां योगः परमशरासंच

105
1941

ब्रह्मसूत्रस्य
इति नानिदरी का समाप्तः॥